

DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 38

(2000-2001)

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Tilråding fra Utenriksdepartementet av 21. desember 2000, godkjent i statsråd samme dag.

1 Innledning og sammendrag

1.1 Innledning

I denne proposisjonen ber regjeringen om Stortingets samtykke til inngåelse av en avtale mellom Norge, Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat (avtale om tilknytning til Dublin-regelverket).

Da Schengen-samarbeidet trådte i kraft mellom EU-statene i 1997 ble personkontrollen på grensene mellom Schengen-statene opphevet. De åpne grensene i Europa gjør det enkelt for alle å reise fritt, også for de som vil søke asyl i flere stater, eller som forsvinner når de ikke lenger har rett til opphold. Dublin-konvensjonen har dermed en nær forbindelse til Schengen-samarbeidet.

Det fremgår av artikkel 7 i Schengen-samarbeidsavtalen, jf. St.prp. nr. 50 (1998-99), at «det bør avtales en egnet ordning om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i en medlemsstat i Den europeiske union eller i Island eller i Norge», og at en slik ordning bør være etablert innen det operative Schengen-samarbeidet iverksettes for de nordiske stater. Dette skal forutsetningsvis skje 25. mars 2001.

Avtalen som er fremforhandlet med Det europeiske fellesskap knytter Norge og Island til Dublin-konvensjonen, samt to beslutninger av Dublin-konvensjonens vedtaksorgan «artikkel 18-komiteen». Avtalen knytter også Norge og Island til Eurodac-forordningen som ble vedtatt av EUs Råd 11. desember 2000. Videre muliggjør avtalen norsk og islandsk tilknytning til både nåværende og fremtidige vedtak på dette området.

Tilslutningsavtalen antas å være av slik særlig viktighet at Stortingets samtykke til inngåelse er nødvendig i medhold av Grunnlovens § 26, 2. ledd. I tillegg nødvendiggjør tilknytningen til Eurodac lovendringer. Tilknytningsavtalen vil forøvrig innebære årlige økonomiske forpliktelser.

Avtalen med fem erklæringer fra avtalepartene, en erklæring fra Det europeiske fellesskap, Dublin-konvensjonen av 15. mai 1990 med to tilhørende beslutninger, samt rådsforordning nr. /2000/EF av 11. desember 2000, samtlig i engelsk originalversjon med norsk oversettelse, følger som vedlegg til proposisjonen. Norsk originalversjon av tilknytningsavtalen vil foreligge når den er autentisert.

1.2 EUs justissamarbeid i et bredere perspektiv

EU-samarbeidet er blitt et stadig viktigere politisk redskap for å ivareta medlemsstatenes behov og interesser i forhold til drivkrefter og utfordringer som følger av den internasjonale og globale utviklingen som alle europeiske stater står overfor.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Stor tilstrømming av asylsøkere og personer uten lovlig opphold parallelt med stigende organisert kriminalitet, herunder menneskehandel, har stimulert EUs medlemsstater til et tettere samarbeid.

Norge møter de samme utfordringene.

Gjennom Maastrichttraktaten av 1992 tok EU sikte på å møte utfordringene på justisområdet med mellomstatlige virkemidler. Under regjeringskonferansen som ledet frem til Amsterdamtraktaten i 1997 ble det klart at det var behov for styrket innsats. Økt internasjonal kriminalitet og nye utfordringer på flyktningeområdet stilte krav om effektivisering av beslutningsprosessen og mer forpliktende samarbeid. Så langt var yttergrensek kontroll regulert i Schengen-avtalen som lå utenfor EU-samarbeidet. Amsterdamtraktaten gjorde Schengen-samarbeidet til en del av EU-samarbeidet og la således det institusjonelle grunnlaget for å realisere disse målsetningene.

Amsterdamtraktaten setter som mål å utvikle EU til et område for frihet, sikkerhet og rettferdighet. Den betydning som tillegges justissamarbeidet understrekes av at det i Tammerfors i oktober 1999 for første gang i EUs historie ble holdt et toppmøte som var viet justis- og innenriksområdet. Toppmøtet satte klare mål som det nødvendigvis vil ta tid å gjennomføre.

I Tammerfors understreket Det europeiske råd friheten til å ferdes fritt innen EU under sikre og rettferdige forhold. Forutsetningen for frihet er sikkerhet. Det krever felles kontroll av yttergrensen for å stoppe ulovlig innvandring og bekjempe organisert kriminalitet, herunder menneskehandel. Toppmøtet understreket behovet for å utvikle partnerskap med opprinnelsesstater og transitstater. Det krever bekjempelse av fattigdom, forbedring av levevilkår og arbeidsmuligheter, forebygging av konflikter og konsolidering av demokratiske stater og menneskerettigheter.

Friheten og sikkerheten krever videre et felles område med rettferdighet der borgerne har lik adgang til rettssystemet i hele EU. Kriminelle skal ikke kunne utnytte forskjeller eller mangel på organisering eller kommunikasjon mellom medlemsstatene. Det europeiske råd har med dette gitt et klart signal til felles innsats med sikte på å forebygge og bekjempe kriminalitet i hele EU.

Asyl- og innvandringspolitikken settes på denne måten inn i en mer helhetlig politisk ramme. Justisområdet har også etter hvert blitt et element i EUs utenriks- og sikkerhetspolitikk. Det vises til nærmere omtale av samarbeidet på justisområdet i St.meld. nr. 12 (2000-2001) om Norge og Europa ved inngangen til et nytt århundre.

1.3 Dublin-samarbeidet som ledd i asyl- og innvandringspolitikken

---

15. juni 1990 ble det inngått en konvensjon om fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i en medlemsstat i De europeiske fellesskap (Dublin-konvensjonen). Den trådte i kraft i 1997. Det er redegjort nærmere for Dublin-konvensjonen under pkt. 4.1 i proposisjonen.

Formålet med konvensjonen er å motvirke at asylsøkere blir henvist frem og tilbake mellom stater uten å få søknaden behandlet. En asylsøker får rett til å få søknaden behandlet i en stat, og det gis regler for hvilken stat som har

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

plikt til å behandle saken. Konvensjonen skal også motvirke at asylsøknader som blir fremmet i flere medlemsstater, må behandles av mer enn én stats myndigheter. Det følger av konvensjonen at når en asylsøker etter å ha fått endelig avslag i en stat reiser og søker asyl i en ny medlemsstat, kan den siste staten sende asylsøkeren tilbake til førstestaten uten å behandle asylspørsmålet.

En medlemsstat står imidlertid fritt til å behandle en asylsøknad selv om den ikke har plikt til det etter Dublin-konvensjonen. Det vil være norsk asylpolitikk som vil gjelde ved behandlingen av søknader i Norge.

Dublin-konvensjonen regulerer således prosedyreregler og ikke innholdet av asylpolitikken. Konvensjonen har likevel henvisninger til FNs flyktningkonvensjon av 1951 og tilleggsprotokollen av 1967. Dublin-konvensjonen er også omtalt i St.meld. nr. 17 (2000-2001) om asyl- og flyktningpolitikken i Noreg.

EU har erfart at Dublin-konvensjonen ikke helt fungerer etter forutsetningene. Blant annet er det vanskelig å finne ut hvilke EU-stater asylsøkere har vært i tidligere, og hvilken rute de har fulgt. For å bedre samarbeidet har derfor EUs Råd vedtatt å opprette et sentralt fingeravtrykkregister som etter planen skal være operativt i 2002 (Eurodac). Det er redegjort for Eurodac under pkt. 4.2 i proposisjonen. For øvrig vises til omtale i St.prp. nr. 1 (2000-2001) fra Kommunal- og regionaldepartementet og i St.meld. nr. 6 (2000-2001) pkt. 5.1.3.

1.4 Sammenfatning av tilknytningsavtalen

Avtalen som er fremforhandlet med EU fastlegger *de institusjonelle løsningene* for Norges og Islands tilknytning til Dublin-regelverket. Avtalen sier at Norge og Island skal gjennomføre og anvende reglene i Dublin-konvensjonen, med unntak av artiklene 16-22, som omhandler interne forhold og institusjonelle spørsmål mellom EU-statene. I tillegg skal Norge og Island gjennomføre og anvende to beslutninger av Dublin-konvensjonens «artikkel 18-komite» om gjennomføringsbestemmelser for konvensjonen. En tredje beslutning om familiegjenforening som nylig er fattet, skal drøftes med sikte på innlemmelse etter tilknytningsavtalens bestemmelser.

Det legges også opp til at Norge og Island skal slutte seg til Eurodac-forordningen som ble vedtatt av EUs Råd 11. desember 2000. Tilknytningen til Eurodac-forordningen vil nødvendigvis gjøre visse lovendringer. Det redegjøres nærmere for lovendringene under pkt. 5 i proposisjonen.

Dublin-konvensjonen fastsetter at nye regler eller tiltak vedtas enstemmig av EU-statene i den såkalte «artikkel 18-komiteen». Amsterdam-traktaten bestemmer at Dublin-konvensjonen innen 2004 skal erstattes med fellesskapsregler. Tilknytningsavtalen muliggjør norsk og islandsk tilknytning til både nåværende og fremtidige vedtak på området.

Etter at Amsterdamtraktaten trådte i kraft, er det Kommisjonen som representerer Fellesskapet i forhold til tredjestater i asyl- og innvandringspolitikken. Tilknytningsavtalen oppretter derfor en «Blandet komité» med deltakelse av partene i avtalen, dvs. Norge, Island og Det europeiske fellesskap

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

representert ved Kommisjonen. Når nye regler utarbeides av «artikkel 18-komiteen» skal Kommisjonen avholde møter i Den blandete komité i tilknytning til møtene i «artikkel 18-komiteen». Når Kommisjonen utarbeider forslag til nye regler under det fremtidige fellesskaplige system skal den innhente råd fra norske og islandske eksperter på samme måte som fra EU-statenes eksperter.

Norge og Island kan *fremsette forslag* i Den blandete komité. Skal et forslag resultere i regelendringer, må det imidlertid deretter fremmes av Kommisjonen eller en av EUs medlemsstater. Dersom Kommisjonen i fremtiden får delegert myndighet til å fastsette utfyllende regelverk, vil Norge og Island kunne fremme forslag direkte i de komiteer som bistår Kommisjonen («komiologi»).

Norge og Island skal hver for seg på selvstendig grunnlag ta stilling til om de skal beslutte å godta et vedtak. Dersom Norge eller Island beslutter ikke å godta nytt regelverk, eller dersom Norge eller Island ikke iverksetter et vedtak midlertidig, vil Den blandete komité i løpet av nitti dager grundig undersøke ulike måter å videreføre avtalen på. Dersom Den blandete komité ikke enes om en løsning, vil avtalen opphøre å gjelde.

Enhellig tolkning og anvendelse av avtalen skal sikres ved at Den blandete komité følger med i utviklingen av partenes forvaltningspraksis og EF-domstolens og norske og islandske domstolers rettspraksis. EF-domstolen og Kommisjonen gis ikke myndighet i Norge og Island.

Dersom det oppstår betydelige forskjeller i hvordan regelverket tolkes eller praktiseres, skal dette etter visse frister drøftes i Den blandete komité. Den blandete komité har da 180 dager på seg til å finne en løsning. Dersom man ikke kommer til enighet, vil avtalen opphøre å gjelde.

Eventuelle *tvister* skal løses i Den blandete komité.

Avtalen gir partene rett til å si opp samarbeidet uten vilkår.

Norges *økonomiske bidrag* til Dublin- og Eurodac-samarbeidet i EU er basert på en fordelingsnøkkel som er sammenlignbar med bestemmelser om økonomiske bidrag i andre samarbeidsavtaler mellom EU og Norge.

2 Forhandlingene om tilknytningsavtalen

2.1 Forhandlingsdelegasjonen

Forhandlingsdelegasjonen har bestått av

Ambassadør Morten Wetland, Utenriksdepartementet, forhandlingsleder,
Underdirektør Sissil M. Pettersen, Justisdepartementet, stedfortredende forhandlingsleder,
Avdelingsdirektør Jan Bugge-Mahrt, Utenriksdepartementet,
Justisråd Vigdis Vevstad, Norges delegasjon til den Europeiske Union,
Rådgiver Lise Kleven Grevstad, Utenriksdepartementet,
Førstekonsulent Jan Pieter Groenhof, Utenriksdepartementet.

2.2 Forhandlingsforløp

EU-rådet vedtok i mai 2000 et forhandlingsmandat for Kommisjonen. Kartleggende drøftelser fant sted i løpet av sommeren 2000. Forhandlingene ble sluttført ved parafering av et avtaleutkast 29. november 2000. Den norske og den islandske forhandlingsdelegasjon hadde jevnlig kontakt under forberedelses- og forhandlingsprosessen med sikte på samordning av synspunktene.

Undertegning fra EU-siden vil først foretas etter intern godkjenning av avtalen. Å avvente fullføring av EUs interne prosedyre med sikte på undertegning av avtalen før denne forelegges Stortinget, ville kunne innebære en utsettelse av ikrafttreddelsen. I lys av ønsket om en ikrafttredelse av tilknytningsavtalen i god tid før det operative Schengen-samarbeidet trer i kraft, har Regjeringen valgt å forelegge avtalen for Stortinget før den undertegnes. Undertegning vil finne sted og godkjenning vil bli meddelt etter at Stortinget har tatt stilling til samtykkespørsmålet. Regjeringen har ikke grunn til å tro at EU-sidens behandling av avtalen vil medføre endringer i avtaleteksten.

2.3 Hovedspørsmål i forhandlingene

2.3.1 Utgangspunktet

Det fremgår som nevnt av artikkel 7 i Schengen-samarbeidsavtalen at tilknytning til Dublin-regelverket bør være etablert innen det operative Schengen-samarbeidet iverksettes for de nordiske stater.

Schengen-samarbeidsavtalen opprettet et *fellesorgan* hvor Norge og Island møter med EUs medlemsstater. Schengen-samarbeidsavtalen er inngått mellom Norge, Island og *EUs Råd*, i henhold til en egen protokoll til Amsterdamtraktaten. Etter EUs syn dekker ikke den nevnte protokollen til Amsterdamtraktaten inngåelse av en tilknytningsavtale til Dublin-regelverket med EUs Råd. Det forhold at det nå etter EUs system er Kommisjonen som representerer Fellesskapet utad, innebærer at tilknytningsavtalen til Dublin-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

regelverket etablerer en annen samarbeidsform enn den modellen som er lagt til grunn i Schengen-samarbeidsavtalen.

Avtalen om tilknytning til Dublin-konvensjonen skal derfor inngås mellom Norge, Island og Det europeiske fellesskap gjennom en *fellesskapsavtale*, hvor *EU-kommisjonen* er Norges og Islands motpart på EU-siden.

2.3.2 Opprettelse av en Blandet komité - organisering og oppgaver

Med sikte på Norges og Islands deltakelse i Dublin-samarbeidet oppretter tilknytningsavtalen en Blandet komité der Norge, Island og Kommisjonen skal møtes. Den blandete komité skal løpende drøfte anvendelsen og videreutviklingen av Dublin-reglene. Den blandete komité skal legge til rette for enhetlig anvendelse av regelverket i Norge, Island og EU. Den skal også være et organ for tvisteløsning mellom Norge eller Island og EU.

Den blandete komité møter på det nivå som er påkrevet avhengig av sakens viktighet og hvilket stadium saken har nådd i beslutningsprosessen.

For Norge og Island har det vært viktig også å kunne drøfte samarbeidet og utarbeidelse av nytt regelverk med medlemsstatenes representanter. Derfor er det avtalt at Kommisjonen skal invitere EU-medlemsstatenes eksperter til møter i Den blandete komité for å drøfte alle spørsmål som omfattes av avtalen. For å understreke viktigheten av at statene deltar i disse møtene er det knyttet en erklæring til avtalen avgitt av EU-statene som sier at EU-statene vil delta på slike møter.

Den blandete komité skal drøfte gjennomføringen og anvendelsen av eksisterende regler som Norge og Island knytter seg til ved avtalen, samt utveksle synspunkter vedrørende utforming av nye regler. Norge og Island får muligheten til å drøfte både nye regler som utformes av Dublin-konvensjonens «artikkel 18-komité», og nye regler som utformes under det fremtidige fellesskaplige regimet.

De nærmere bestemmelsene om den praktiske organiseringen av arbeidet i Den blandete komité skal fastsettes gjennom prosedyreregler som skal vedtas av Komiteen ved enstemmighet. Prosedyrereglene vil inneholde en bestemmelse om behandling av dokumenter som benyttes av Den blandete komité. Dette følger av den vedlagte erklæringen til artikkel 3. Reglene for behandling av slike dokumenter gjelder bare for Den blandete komités bruk av dokumentene og får ikke innvirkning på norsk offentlighetslovgivning. Bestemmelsen som skal tas inn i prosedyrereglene for Den blandete komité er tilsvarende bestemmelsen som finnes om dette i Schengen-fellesorganets prosedyreregler.

Når Kommisjonen utarbeider utkast til forslag som er relevante for avtalen, skal de også sendes til Norge og Island.

Den blandete komité skal også informeres om Dublin-relevant rettspraksis fra EF-domstolen, og fra norske og islandske domstoler, og om norske og islandske myndigheters praktisering av Dublin-regelverket.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

2.3.3 Utarbeidelse og vedtakelse av nytt Dublin-regelverk

Regelutvikling før Dublin-konvensjonen erstattes av fellesskaplige regler

Dublin-konvensjonen av 1990 gir rammene for innholdet av Dublin-samarbeidet. Nye vedtak fattes av Dublin-konvensjonens «artikkel 18-komiteé». Komiteen har så langt bare fattet fire vedtak, hvorav tre er relevante for tilknytningsavtalen. Det forventes heller ikke i fremtiden særlig mange vedtak av «artikkel 18-komiteen».

Det er enighet om at det skal holdes møter i Den blandete komité i tilknytning til alle møter som avholdes av «artikkel 18-komiteen». Det skal også avholdes møter i Den blandete komité i forbindelse med forberedende ekspertmøter til «artikkel 18-komiteens» møter. Dette fremgår av erklæring nr. 1 om møter i Den blandete komité.

Regelutvikling etter at Dublin-konvensjonen erstattes av fellesskaplige regler

Når Dublin-konvensjonen erstattes av fellesskaplige regler vil Rådet tre i stedet for «artikkel 18-komiteen». Dette betyr at Rådet heretter vil vedta nytt Dublin-regelverk. Samtidig vil Kommisjonen få en sentral rolle ved forberedelse og utforming av nye regler på dette området. Norge og Island vil også her møte Kommisjonen i Den blandete komité for å drøfte utformingen av nye regler.

Ofte innhenter Kommisjonen uttalelser fra nasjonale eksperter ved utarbeidelse og utforming av nytt regelverk. Kommisjonen skal uformelt høre eksperter fra Norge og Island på lik linje med EUs egne eksperter. Kommisjonen skal også sørge for at norske og islandske eksperter får delta i forberedende arbeid. Synspunkter fra norske og islandske eksperter skal viderebringes Rådet når en sak forelegges Rådet. Både Schengen-samarbeidsavtalen og EØS-avtalen har tilsvarende bestemmelser.

I EU-samarbeidet innenfor søyle I kan Rådet delegere myndighet til Kommisjonen til å gi regler som utfyller eller gjennomfører de rettsakter Rådet vedtar. Kommisjonen bistås da av representanter for medlemsstatene gjennom nærmere fastlagte komitéprosedyrer (komitologi). Hvis Kommisjonen skulle få slik myndighet delegert fra Rådet, forutsetter avtalen at Norge og Island knyttes til slikt arbeid. Det er foreløpig usikkert om, og eventuelt i hvilken utstrekning, Rådet vil legge opp til slike prosedyrer når det gjelder Dublin-regelverk.

Norge og Island godtar hver for seg nye regler og tiltak

EUs Råd vedtar nye regler med bindende virkning for medlemsstatene. Deretter skal Norge og Island på eget grunnlag og uavhengig av hverandre, avgjøre om de kan godta innholdet av rettsaktene. Norge og Island blir bundet bare dersom de uttrykkelig godtar det.

Reglene om norsk vedtakelse og gjennomføring er basert på tilsvarende bestemmelser i Schengen-samarbeidsavtalen. Når Norge beslutter å godta nye regler som endrer eller bygger på Dublin-regelverket, vil Norge bli folkerettslig bundet til å etterleve dem fra det tidspunkt som er avtalt. De fleste

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

regler som endrer eller bygger på Dublin-regelverket, antas å bli av en slik karakter at eventuell gjennomføring i Norge kan skje ved forskrift.

Norsk tilslutning til nye regler vil etter omstendighetene kunne være en traktatsak. Tilslutningen vil i de tilfellene måtte følge prosedyren for inngåelse av traktater, jf. Grunnlovens § 26. Dette betyr at regjeringen må innhente Stortingets samtykke der vilkårene i bestemmelsens annet ledd er oppfylt, dvs. der beslutningen nødvendigvis gjør en ny lov eller stortingsbeslutning og/eller anses å være en sak av særlig viktighet.

Avtalen åpner for at det kan fastsettes egne avvikende ikrafttredelsestidspunkter for Norge og/eller Island. Ved fastsettelsen av ikrafttredelsestidspunkt skal det tas behørig hensyn til den tiden som Norge eller Island angir som nødvendig for fullføring av interne prosedyrer, eventuelt parlamentsbehandling. Norge skal innen tretti dager etter vedtaket av rettsakten i Rådet informere EU om behov for å forelegge en sak for Stortinget.

Norge skal underrette EU så snart de interne konstitusjonelle krav er oppfylt. Norge blir da folkerettslig forpliktet til å etterleve vedtaket fra det tidspunkt det er enighet om. Slik underretning skal skje senest seks måneder etter at EU har meddelt at rettsakten ble vedtatt i EU. Dersom ikrafttredelsesdatoen som følge av spesielle hastebehov unntaksvis skulle være fastsatt til et tidspunkt som faller så tidlig at stortingsbehandlingen ikke har funnet sted, skal regjeringen, hvis mulig, anvende rettsakten eller iverksette tiltaket midlertidig i påvente av at stortingsbehandlingen avsluttes.

Dersom Norge ikke godtar nytt regelverk, eller dersom regjeringen ikke anvender rettsakten midlertidig, vil den fremgangsmåte som er fastlagt for likevel å søke å videreføre avtalen bli iverksatt. Dersom Den blandete komité ikke finner en løsning i løpet av nitti dager, opphører avtalen i forhold til Norge eller Island.

2.3.4 Tvisteløsning

Tvisteløsningsbestemmelsen i tilknytningsavtalens artikkel 8 er i hovedsak bygget på tilsvarende bestemmelse i Schengen-samarbeidsavtalen. I tillegg kan tvisteløsningsmekanismen komme til anvendelse i tilfelle en part ønsker å treffe tiltak i forbindelse med særlige vanskeligheter, jf. artikkel 5.

Det er tre situasjoner som kan utløse tvisteløsningsmekanismen. For det første kan mekanismen utløses dersom det oppstår en «betydelig forskjell» i tolkningen eller praktiseringen av Dublin-regelverket som Den blandete komité ikke har funnet en løsning på. For det annet kan en tvist oppstå der det blir uenighet om institusjonelle spørsmål knyttet til avtalens anvendelse. For det tredje kommer mekanismen til anvendelse i tilfeller som nevnt i artikkel 5. Dette gjelder situasjonen før Dublin-konvensjonen er erstattet av fellesskaplig regelverk. Bestemmelsen er foranlediget av sikkerhetsklausulen som gjelder for EU-statene i Dublin-konvensjonens artikkel 17. Dersom det oppstår uforutsette problemer, kan partene ta opp saken i Den blandete komité. Komiteen skal drøfte ulike tiltak som kan bøte på situasjonen. Dersom Komiteen ikke finner en løsning, trer tvisteløsningsmekanismen i kraft.

En tvist skal settes på dagsordenen for Den blandete komité. Vedtaket av dagsordenen er utgangspunktet for en nitti dagers periode der Den blandete

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

komité skal drøfte saken og søke å finne en løsning. Dersom de nitti dagene ikke skulle vise seg tilstrekkelige for å komme frem til en løsning, har Komiteen ytterligere nitti dager til å treffe en endelig avgjørelse. Komiteens avgjørelse tas ved enstemmighet.

Dersom det ikke kan treffes en endelig avgjørelse, vil avtalen anses opphørt i forhold til Norge eller Island.

2.3.5 Oppsigelsesadgang

Oppsigelsesrett tilkommer Norge, Island og EU. Det knytter seg ikke vilkår til oppsigelsesadgangen. Sier EU opp avtalen opphører den både overfor Norge og Island.

Oppsigelse vil få virkning seks måneder etter at den er meddelt.

3 Gjennomgang av tilknytningsavtalens bestemmelser

Avtalen består av femten artikler samt ett vedlegg. Den innledes med en fortale. Til avtalen er det knyttet 5 felleserklæringer fra partene og én fra Fellesskapet.

I dette kapittel gis en oversikt over avtalens bestemmelser. Erklæringene vil der de knytter seg til enkeltbestemmelser, bli behandlet i forbindelse med omtalen av disse.

Avtalens parter er Norge, Island og Det europeiske fellesskap. Selv om det på EU-siden er Fellesskapet og ikke EUs medlemsstater som er part i avtalen, følger det av artikkel 1 og artikkel 4 nr. 5 at det regelverk som omfattes av avtalen, skaper rettigheter og plikter også mellom Norge og Island og EUs medlemsstater.

Fortalen beskriver bakgrunnen for å inngå avtalen og angir avtalepartenes intensjoner. Den viser til artikkel 7 i Schengen-samarbeidsavtalen av 18. mai 1999 hvor det fremgår at det skal avtales en egnet ordning for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandling av en asylsøknad som fremlegges i en EU-stat eller Island eller Norge. Videre vises det til de beslutninger som allerede er fattet av «artikkel 18-komiteen» og at en tilknytning til Dublin-regelverket bør omfatte innholdet av disse vedtakene. Tilsvarende henvises det til at Direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesdirektivet) skal ligge til grunn for behandling av data i henhold til denne avtalen.

Det vises til Norges og Islands status som ikke-medlemsstater og at det derfor er nødvendig med en ordning som sikrer en tilknytning til videreutviklingen av regelverket i EU. I fortalen gis det også uttrykk for at avtalepartene er overbevist om at det er nødvendig å involvere Norge og Island på alle nivåer vedrørende den praktiske anvendelse, gjennomføring og videreutviklingen av dette regelverket.

På denne bakgrunn anser avtalepartene det nødvendig å opprette en samarbeidsordning (en «blandet komité») som sikrer Norges og Islands medvirkning under utformingen av beslutninger på disse områder.

Fortalen viser til at Eurodac-forordningen er en del av avtalen og bør gjennomføres samtidig av Norge, Island og EU.

Artikkel 1 sier at Norge, Island og EU skal anvende Dublin-konvensjonens regler og de tilhørende beslutninger som omfattet av vedlegget, i forhold til hverandre. Norge og Island skal også knytte seg til Eurodac-forordningen om lagring og utveksling av fingeravtrykk.

Artikkel 2 angir samarbeidsprosedyrer som skal anvendes når Kommisjonen fremmer forslag til nye regler.

Etter artikkel 2 nr. 1 skal Kommisjonen søke råd fra norske og islandske eksperter på samme måte som Kommisjonen lar seg bistå av eksperter fra EUs medlemsstater, når Kommisjonen utvikler forslag til nye regler basert på artikkel 63, nr. 1, bokstav a i traktaten om Det europeiske fellesskap og på et felt som dekkes av bestemmelsene i vedlegget eller av Eurodac-forordningen.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 2 nr. 2 sier at Kommisjonen skal meddele Norge og Island forslag som er relevante for avtalen.

Etter artikkel 2 nr. 3 skal partene konsultere hverandre i Den blandete komité frem til vedtakelse av nye regler. Etter vedtakelse av nye regler i EU skal avtalens bestemmelser om prosedyrene for norsk og islandsk vedtakelse av EUs regler anvendes, jf. avtalens artikkel 4. Artikkel 2 nr. 4 sier at partene plikter å samarbeide i god tro i Den blandete komité.

Artikkel 2 nr. 5 fastsetter at Norge og Island har rett til å fremsette forslag om spørsmål nevnt i nr. 1. Skal et forslag resultere i nytt Dublin-regelverk, må det imidlertid deretter fremmes i EU av Kommisjonen eller av én eller flere av EUs medlemsstater.

Kommisjonen lar seg ofte bistå av forberedende komiteer. Artikkel 2 nr. 6 sier at Kommisjonen skal involvere eksperter fra Norge og Island i slike komiteer på lik linje med eksperter fra EUs medlemsstater. *Erklæring nr. 4* sier videre at prinsippene om komiteer i brevvekslingen som ble inngått i forbindelse med Schengen-samarbeidsavtalen skal legges til grunn også med hensyn til denne avtalen.

Ifølge artikkel 2 nr. 7 skal Kommisjonen fremme norske og islandske eksperters synspunkter når en sak forelegges for Rådet.

Artikkel 3 gir regler om opprettelse av en Blandet komité og dennes sammensetning. Den blandete komité skal bestå av representanter for Norges og Islands regjeringer og for Kommisjonen. Komiteen skal vedta sine egne prosedyreregler, og skal møte på initiativ fra en av partene. Det er forutsatt at beslutninger i Den blandete komité skal tas ved enstemmighet, med mindre annet fremgår av prosedyrereglene.

Den blandete komité vil legge til grunn EUs krav til behandling av dokumenter. Når dokumenter som er behandlet av Den blandete komité bringes til norske myndigheter, vil spørsmålet om et dokument skal unntas fra offentlighet her i landet avgjøres av norske myndigheter på grunnlag av norsk lovgivning.

Den blandete komité kan møte på passende nivå avhengig av sakens viktighet og hvilket stadium saken har nådd i beslutningsprosessen. Norge eller Island og Kommisjonen veksler på å inneha formannskapet i Den blandete komité med seks måneders mellomrom.

Komiteen skal gjennomgå gjennomføring og anvendelse av bestemmelser som Island og Norge knytter seg til. Informasjonsutveksling skal finne sted i Den blandete komité.

Artikkel 4 omhandler vedtakelse, ikrafttredelse og midlertidig anvendelse av nytt regelverk, samt konsekvenser dersom Norge og/eller Island beslutter ikke å godta innholdet av nytt regelverk. Artikkelen bygger i stor grad på bestemmelser fra Schengen-samarbeidsavtalen.

Artikkel 4 nr. 1 fastslår at nye vedtak som hovedregel skal få anvendelse samtidig i Norge, Island og EU-statene. Kommisjonen skal umiddelbart underrette Norge og Island om slike vedtak, jf. artikkel 4 nr. 2, første punktum. Norge og Island tar hver for seg stilling til om de skal godta innholdet i de vedtak som er fattet i EU, og innarbeide disse i sin interne rett, jf. nr. 2 annet

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

punktum. Norge og Island skal innen tretti dager etter vedtaket underrette EUs Råd og Kommisjonen om de godtar innholdet i et vedtak.

Artikkel 4 nr. 4 sier at dersom et vedtak først kan bli bindende for Norge etter at det er behandlet av Stortinget skal dette meddeles Kommisjonen og Rådet samtidig med underretning etter artikkel 4 nr. 2. Norge skal straks stortingsbehandlingen er gjennomført, og senest innen seks måneder etter underretningen fra EU-siden, skriftlig meddele Kommisjonen og Rådets generalsekretariat om utfallet. I tilfelle hvor vedtaket nødvendiggjør f.eks. stortingsbehandling, inneholder nr. 4 en oppfordring til Norge om å anvende innholdet i vedtaket midlertidig fra vedtakets ikrafttredelsesdato frem til meddelelse om resultatet av stortingsbehandlingen.

Meddelelsen om at Norge og Island godtar innholdet av en rettsakt, skaper rettigheter og plikter mellom Norge, Island og EU-statene, jf. artikkel 4 nr. 5.

Opphørmekanismen i artikkel 4 nr. 6 kommer til anvendelse dersom Norge og/eller Island ikke godtar innholdet i en rettsakt eller et tiltak, eller ikke underretter om godtakelse innen trettidagersfristen, eller ikke meddeler at eventuell stortingsbehandling er gjennomført, eller ikke sørger for midlertidig anvendelse. Avtalen vil da suspenderes i forhold til den part som ikke godtar innholdet i rettsakten. Etter artikkel 4 nr. 7 skal Den blandete komité drøfte saken som førte til suspensjon. Komiteen kan innen nitti dager beslutte allikevel å videreføre avtalen. I motsatt fall opphører avtalen å gjelde.

Artikkel 5 er en sikkerhetsklausul som inntil konvensjonen erstattes av fellesskaplige regler, gir partene anledning til å bringe uforutsette problemer inn for Den blandete komité. Komiteen kan da beslutte tiltak for å bøte på situasjonen. Dersom Komiteen ikke blir enige om slike tiltak, inntreer tvisteløsningsmekanismen i artikkel 8.

Artikkel 6 og 7 har som målsetning en enhetlig forvaltnings- og domspraksis. Bestemmelsene er med enkelte justeringer kjent fra Schengen-samarbeidsavtalen.

Artikkel 8 gir regler om tvisteløsning. Bestemmelsene bygger på Schengen-samarbeidsavtalen, men tar høyde for at denne er av mer begrenset omfang og viktighet enn samarbeidsavtalen. Bestemmelsen er nærmere omtalt under pkt. 2.3.4 i proposisjonen.

Den blandete komité har 180 dager til å løse en eventuell tvist. I motsatt fall opphører avtalen for de berørte stater.

Artikkel 9 omhandler Norges og Islands økonomiske bidrag til Dublin- og Eurodac-samarbeidet. Bestemmelsen bygger på tilsvarende bestemmelser i Schengen-samarbeidsavtalen og er nærmere omtalt under pkt. 7 i proposisjonen om administrative og økonomiske konsekvenser.

Ifølge *artikkel 10* skal avtalepartenes datatilsyn samarbeide når EUs uavhengige kontrollinstans for datatilsyn er blitt etablert etter artikkel 286, 2 i traktaten om Det europeiske fellesskap. Retningslinjer for samarbeidet skal avtales på dette tidspunkt.

Artikkel 11 sier at avtalen ikke prejudiserer gjeldende eller fremtidige avtaler mellom Norge, Island og EU.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 12 sier at Danmark kan delta i avtalen ved forespørsel, og at en slik deltakelse vil bli regulert i en egen protokoll. Danmark tar sikte på å slutte seg til avtalen.

Artikkel 13 fastsetter avtalens stedlige virkeområde. Tilsvarende som for Schengen-samarbeidsavtalen gjelder avtalen ikke for Svalbard.

Artikkel 14 omhandler avtalens ikrafttredelse. Avtalen trer i kraft første dag i første måned etter at siste ratifikasjons- eller godkjenningssdokument er blitt deponert.

Artikkel 15 gir partene anledning til ensidig å si opp avtalen. Oppsigelse av avtalen får virkning 6 måneder fra oppsigelse er meddelt. Sier EU opp avtalen, opphører avtalen både overfor Norge og Island.

Det er knyttet 5 erklæringer til avtalen. Erklæring nr. 3 og 4 er behandlet ovenfor i forbindelse med artiklene de er knyttet til.

Erklæring nr. 1 sier at partene skal holde møter i Den blandete komité i forbindelse med alle møter i «artikkel 18-komiteen», inklusive forberedende møter.

Erklæring nr. 2 sier at Kommisjonen skal invitere medlemsstatene til møter i Den blandete komité for å drøfte alle spørsmål knyttet til avtalen. Partene merker seg at medlemsstatene har sagt seg villig til å følge opp slike invitasjoner.

Erklæring nr. 5 sier at partene er enige om å bringe et vedtak om familie-gjenforening inn i avtalen etter prosedyrene i artikkel 4.

4 Dublin-regelverket

4.1 Dublin-konvensjonen

4.1.1 Innledning

Dublin-konvensjonen omfatter kun asylsøkere, jf. konvensjonens artikkel 3, og ikke personer som søker om oppholdstillatelse på annet grunnlag. Statene som deltar i Dublin-samarbeidet bevarer muligheten for å sende en asylsøker tilbake til en tredjestat etter første-asylstatsprinsippet, dersom dette er bestemt i nasjonal lov og ikke er i strid med FNs flyktningkonvensjon. Det vil således etter en tilknytning til Dublin-konvensjonens bestemmelser fortsatt være mulig å bortvise asylsøkere til sikre stater utenfor Dublin-området.

Dublin-konvensjonen regulerer ikke *vilkårene* for å innvilge asyl. Dette reguleres av den nasjonale rett hos partene til Dublin-konvensjonen (konvensjonsstatene), jf. konvensjonens artikkel 3 nr. 3. Konvensjonsstatene bekrefter i artikkel 2 imidlertid sine forpliktelser etter FNs flyktningkonvensjon av 1951 og dens protokoll av 1967.

Artiklene 16-22 i Dublin-konvensjonen vil ikke gjelde for Island og Norge, jf. tilknytningsavtalens vedlegg A, del 1. Disse bestemmelsene omhandler bestemmelser om interne forhold og institusjonelle spørsmål mellom EU-statene.

Dublin-konvensjonen er presisert ved beslutninger vedtatt av «artikkel 18-komiteen». Komiteen er etablert i henhold til konvensjonens artikkel 18, og består av regjeringsrepresentanter fra hver medlemsstat.

4.1.2 Fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad etter Dublin-konvensjonen

Kriteriene for fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for asylsaksbehandlingen er nedfelt i Dublin-konvensjonen artiklene 4 til 8, jf. artikkel 3 nr. 2. Kriteriene anvendes i prioritert rekkefølge i henhold til systematisk plassering i konvensjonen.

Ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad er i første rekke den stat hvor asylsøkerens nærmeste familiemedlemmer lovlig oppholder seg som anerkjente flyktninger, jf. artikkel 4. Dersom det ikke finnes familiemedlemmer som nevnt i artikkel 4, er det *den staten* som har gitt tillatelse til at en asylsøker har fått adgang til Dublin-området som blir ansvarlig for å behandle en asylsøknad, jf. artikkel 5. Som følge av dette er den stat som har utstedt en oppholdstillatelse eller gyldig visum ansvarlig. Hvis en asylsøker er i besittelse av flere gyldige oppholdstillatelser eller visum, er den stat ansvarlig som har utstedt tillatelsen som *senest* går ut.

Kan ansvaret ikke plasseres etter artikkel 4 eller 5, skal ansvaret i følge artiklene 6 og 7 påhvile *den staten en asylsøker ulovlig har reist inn i over Dublin-områdets yttergrense*. Hvis det ikke på grunnlag av konvensjonens kriterier i artiklene 4-7 kan avgjøres hvilken stat som er ansvarlig, bestemmer

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

artikkel 8 at ansvaret for behandling av en asylsøknad ligger hos *den konvensjonsstat som har mottatt asylsøknaden*.

Forutsatt at asylsøkeren samtykker, kan en stat imidlertid påta seg ansvaret for å behandle en søknad uten at det følger et slikt ansvar etter konvensjonen, jf. Dublin-konvensjonen artikkel 3 nr. 4. Den konvensjonsstat som i utgangspunktet er ansvarlig vil i så fall frigjøres fra sine forpliktelser. Videre kan en konvensjonsstat be en annen konvensjonsstat om å overta ansvaret for en asylsøker, jf. artikkel 9. Overføring etter artikkel 9 krever også samtykke av asylsøkeren. En typisk situasjon hvor artikkel 3 nr. 4 og artikkel 9 kan vurderes benyttet er når en asylsøker har nær familiemessig tilknytning til et annen stat enn ansvarsstaten, og tilknytningen ikke omfattes av artikkel 4. Regler for å sikre en ensartet og effektiv gjennomføring av artiklene i forbindelse med familietilknytning er vedtatt i beslutning 1/00, som vil bli drøftet med sikte på innlemmelse i avtalen, jf. erklæring nr. 5.

4.1.3 Forpliktelser for den enkelte konvensjonsstat

Utgangspunktet er at *den konvensjonsstat som har mottatt søknaden skal finne ut hvilken stat som i henhold til Dublin-konvensjonen har plikt til å behandle asylsaken*. Artikkel 12 bestemmer imidlertid at når en søker oppholder seg på en konvensjonsstats område og fremmer søknaden til en annen konvensjonsstat, *skal staten søkeren oppholder seg i fastlegge ansvarsstat*.

En konvensjonsstat som er ansvarlig for behandling av en asylsøknad etter Dublin-konvensjonen, er etter artiklene 11 og 13 forpliktet til å *overta eller tilbaketa* en asylsøker som befinner seg på en annen konvensjonsstats område. Det er ulike frister for statene til å anmode om overføring, avhengig av om det er tale om overtakelse eller tilbaketakelse.

4.1.4 Opphør av forpliktelser etter konvensjonen

Etter artikkel 3 nr. 7, annet avsnitt og artikkel 10 nr. 3 *opphører forpliktelsen til å tilbaketa en asylsøker* hvis søkeren har vært ute av konvensjonsstatenes område i en periode på mer enn 3 måneder. Videre opphører en stats ansvar for behandling av en asylsøknad dersom en annen konvensjonsstat etter at asylsøknad er fremmet, *utsteder en oppholdstillatelse* av en varighet på mer enn 3 måneder, jf. artikkel 3 nr. 7 og artikkel 10 nr. 2.

Dersom en konvensjonsstat *har gjennomført retur* av en asylsøker til vedkommendes opprinnelsesstat, eller til en annet stat hvor asylsøkeren kan reise lovlig inn, opphører statens ansvar, jf. artikkel 10 nr. 4. Den stat som har sendt asylsøkeren ut av Dublin-området må kunne bevise overfor andre medlemsstater at returen faktisk er gjennomført, jf. beslutning 1/97 artikkel 7. For øvrig opphører ansvaret etter Dublin-konvensjonen dersom 6-måneders fristen for *anmodning til en annen konvensjonsstat om overtakelse* i artikkel 11 nr. 1 oversittes.

4.1.5 Utveksling av opplysninger

Konvensjonens artikkel 14 og 15 inneholder regler om utveksling av opplysninger mellom konvensjonsstatene. Det skilles mellom generelle opplysnin-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

ger om blant annet lover og regler, opplysninger om forholdene i asylsøkerens hjemstat og reiseruter som fritt kan utleveres, jf artikkel 14 og beslutning 1/98, og individuelle opplysninger hvor utleveringen er begrenset av en rekke personvern hensyn, jf. artikkel 15.

4.1.6 Videre utvikling av EU-regler som berører Dublin-konvensjonen

I henhold til Amsterdam-traktaten artikkel 63 nr. 1 bokstav a), skal det som nevnt innen 2004 vedtas en fellesskapsrettsakt til erstatning for Dublin-konvensjonen. Et forslag fra Kommisjonen til en slik forordning kan bli lagt frem til drøftelse i løpet av første halvår 2001. Det er ikke ventet at nye regler vil tre i kraft før tidligst 2004.

4.2 Eurodac-forordningen

4.2.1 Om Eurodac

Reglene om Eurodac er gitt i rådsforordning nr. /2000/EF. om opprettelse av Eurodac for sammenligning av fingeravtrykk med henblikk på en effektiv gjennomføring av Dublinkonvensjonen. Forordningen ble vedtatt av EUs Råd for justis- og innenrikssaker 11. desember 2000.

Eurodac har til formål å bidra til fastsettelse av hvilken stat som i henhold til Dublinkonvensjonen er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremmes i en medlemsstat, og på annen måte bidra til en mest mulig effektiv praktisering av Dublinkonvensjonen, jf. artikkel 1.

Eurodac skal bestå av en sentral enhet opprettet i EU-Kommisjonen, jf. artikkel 3. Den sentrale enheten skal drive en sentral elektronisk database for fingeravtrykksopplysninger, og ha ansvaret for den elektroniske dataoverføringen mellom medlemsstatene og den sentrale databasen. Til kontroll av sentralenhetens virksomhet og overføringer av personopplysninger til medlemsstatene, skal det opprettes en uavhengig felles tilsynsmyndighet, jf. artikkel 20. Dessuten skal uavhengige nasjonale tilsynsmyndigheter påse at de berørte medlemsstater behandler personopplysninger i samsvar med reglene i Eurodac-forordningen.

4.2.2 Forholdet til norsk rett

Regler om å ta og utveksle fingeravtrykk i utlendingssaker er gitt i utlendingsloven § 37. Med hjemmel i denne bestemmelsen er det i utlendingsforskriften § 129 a), 2. ledd og 3. ledd første punktum gitt regler om utveksling av fingeravtrykk med andre stater.

Hensynene bak utlendingslovens fingeravtrykksbestemmelser fremgår i Ot.prp. nr. 83 (1991-92), pkt. 1. Det heter her at «utlendingsmyndighetene har erfart en økende tendens til at asylsøkere har søknader til behandling i flere land, at de melder seg som asylsøkere ved flere politikamre i Norge under forskjellig identitet, og at de returnerer til Norge etter at de er blitt bortvist eller utvist. Disse forholdene representerer et alvorlig samfunnsproblem. Det kreves store ressurser til etterforskning for å bringe utlendingers identitet på det rene. I mange tilfelle lykkes det ikke å fastslå identiteten med sikkerhet. På

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

denne måten er det en fare for at Norge over tid kommer i en situasjon der en del av befolkningen er av ukjent identitet og/eller uten lovlig opphold her. Illegalt opphold er et økende problem i mange land.»

Et stort antall asylsøkere og utlendinger uten lovlig opphold er ikke i besittelse av ekte reisedokumenter eller annet som kunne bekrefte identitet og reis rute. Dette vanskeliggjør arbeidet med å fastslå hvilken stat som skal behandle en søknad om asyl, og arbeidet med å bekrefte utlendingens identitet. Å ta fingeravtrykk og utveksle fingeravtrykkinformasjon er derfor et viktig virkemiddel for å løse de utfordringer som statene står overfor på dette området.

De samme hensyn som er omtalt over, ligger til grunn for opprettelsen av Eurodac. Utlendingsloven gir hjemmel for å ta fingeravtrykk og registrere disse elektronisk i de saker som faller inn under Eurodac-forordningen.

Utlendingsloven § 34 a bestemmer at i den utstrekning Norge er forpliktet som deltaker i Schengensamarbeidet og samarbeidet i henhold til Dublin-konvensjonen av 15. juni 1990, kan utlendingsmyndighetene uten hinder av taushetsplikt oversende opplysninger om enkeltpersoner til myndighetene i andre deltakerstater. I henhold til Dublin-konvensjonens artikkel 15 nr. 2, jfr. beslutning 1/98, kan fingeravtrykk oversendes for å fastslå en asylsøkers identitet.

4.2.3 Registrering og lagring

Hver medlemsstat skal ta fingeravtrykk av alle *asylsøkere* som har fylt 14 år, jf. artikkel 4, og utlendinger over 14 år som pågripes ved forsøk på *ulovlig innreise fra en tredjestat*, jf. artikkel 8. En medlemsstat kan for øvrig overføre fingeravtrykksopplysninger og referansenummer til sentralenheten for å finne ut av om en utlending over 14 år *uten lovlig opphold* tidligere har søkt asyl, jf. artikkel 11. Opplysninger om asylsøkere oppbevares i den sentrale databasen i inntil 10 år, jf. artikkel 6. Opplysninger i databasen skal slettes ved periodens utløp, eller når personen innvilges statsborgerskap i en medlemsstat, jf. artikkel 7. Opplysninger om asylsøkere som har fått opphold som flyktning i henhold til Genevekonvensjonen og tilleggsprotokollen til denne, skal i henhold til artikkel 12 sperres i den sentrale databasen. Fem år etter at Eurodac har innledet sin virksomhet skal det vurderes om opplysningene om disse personene skal lagres eller slettes. Inntil det er tatt stilling til utfallet av sperringen, skal det ikke opplyses om eventuelle treff for anerkjente flyktninger.

Registrering av personer som pågripes ved forsøk på ulovlig innreise fra en tredjestat, foretas for å kunne sammenligne opplysningene med opplysninger om asylsøkere som senere overføres til sentralenheten. Opplysningene slettes etter to år, når utlendingen har fått oppholdstillatelse, har forlatt medlemsstatenes territorium eller har fått innvilget statsborgerskap i en av medlemsstatene, jf. artiklene 9 og 10.

Opplysninger som overføres sentralenheten etter artikkel 11 skal slettes så snart resultatene av sammenligningen er overført opprinnelsesmedlemsstaten.

4.3 Om personvern

Hensynet til personvern er tillagt stor vekt i Dublin-regelverket.

Når det gjelder den nasjonale saksbehandlingen i forbindelse med vurdering av oversendelse, og utveksling av opplysninger etter Dublin-regelverket, vil forvaltningen på vanlig måte være bundet av de bestemmelser i utlendingsloven og forvaltningsloven som skal ivareta hensynet til rettssikkerhet i den enkelte sak.

EUs personverndirektiv gjelder både i forhold til Dublinkonvensjonen, jf. artikkel 2, 2. ledd i beslutning 1/98, og Eurodac-forordningen, jf. 15. ledd i forordningens fortale. Avtalen viser i fortalens 4. ledd til at Norge og Island skal anvende personverndirektivet ved behandling av personopplysninger for avtalens formål. Direktivet har som et viktig formål å etablere et høyt minimumsnivå for personvern i hele EU/EØS-området. Personverndirektivet er innlemmet i EØS-avtalen ved vedtak i EØS-komiteén av 25. juni 1999 og er gjennomført i norsk rett i lov om behandling av personopplysninger (lov av 14. april 2000 nr. 31).

Dublinkonvensjonen artikkel 15 fastsetter også egne regler for vern av personopplysninger. Disse er tatt inn i utlendingsloven § 34 a og utlendingsforskriften § 127 a. Oversendelse av opplysninger etter artikkel 15 kan bare skje for å kunne avgjøre hvilken konvensjonspart som skal ha ansvaret for behandlingen av en asylsøknad, for å kunne behandle en asylsøknad og for å kunne oppfylle de forpliktelser som følger av bestemmelsene om ansvarsforhold ved behandling av asylsøknader i Dublinkonvensjonen. Videre kan utvekslingen bare skje mellom de myndigheter som hver konvensjonspart har utpekt og meddelt «artikkel 18-komiteén». Det fremgår at opplysningene bare kan benyttes til de formål som de kan oversendes for, og at oversendelse bare kan skje til myndigheter og domstoler som har til oppgave å fastslå hvilken konvensjonspart som har ansvar for å behandle asylsøknaden, eller å oppfylle forpliktelsene etter Dublinkonvensjonen.

Artikkel 15 fastsetter videre at den konvensjonspart som oversender opplysningene skal påse at de er korrekte og oppdaterte, og dersom det viser seg at denne konvensjonsparten har gitt uriktige opplysninger eller opplysninger som ikke burde vært oversendt, skal konvensjonspartene som har mottatt dem, uten opphold underrettes om dette. Disse har så plikt til å korrigere eller tilintetgjøre opplysningene. De opplysninger som oversendes, skal bare oppbevares så lenge som det er nødvendig for det formål som lå til grunn for utvekslingen, og skal i alle tilfeller sikres med minst samme beskyttelse som den beskyttelse som mottakerpartens lovgivning gir for opplysninger av tilsvarende art.

Endelig oppstiller artikkel 15 krav om at dersom opplysningene ikke behandles elektronisk, men på annen måte, skal hver konvensjonspart treffe nødvendige tiltak for å sikre overholdelse av bestemmelsene i artikkelen ved hjelp av en effektiv kontroll. Dersom en eller flere konvensjonsparter ønsker å behandle elektronisk alle eller enkelte opplysninger som nevnt i artikkel 15, skal dette bare tillates dersom vedkommende konvensjonsparter har vedtatt en lovgivning om slik behandling som følger av prinsippene i Europarådskon-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

vensjonen av 28. januar 1981 om personvern i forbindelse med elektronisk databehandling av personopplysninger, og dersom de har gitt et egnet nasjonalt organ i oppgave å føre uavhengig kontroll med behandling og bruk av opplysninger som er oversendt i samsvar med Dublinkonvensjonen.

Eurodac-forordningen spesifiserer og utdypet personverndirektivet noe i enkelte av sine bestemmelser i forordningens kapittel V.

Medlemsstatene har etter artiklene 13 og 14 ansvaret for at fingeravtrykk tas, overføres, registreres, lagres og sikres i sentralenheten på korrekt måte. EU-kommisjonen har ansvaret for at sentralenheten blir drevet i samsvar med Eurodac-forordningens bestemmelser.

Medlemsstaten som har sendt inn fingeravtrykk, og medlemsstater som får treff etter søk i den sentrale databasen har tilgang til de aktuelle opplysningene i sentralenheten, jf. artikkel 15. Videre er det kun opprinnelsesmedlemsstaten som kan endre registrerte opplysninger. En annen medlemsstat eller sentralenheten skal imidlertid så snart som mulig underrette opprinnelsesmedlemslandet, dersom den har grunn til å anta at opplysninger registrert i den sentrale databasen inneholder faktiske feil eller opplysninger i strid med reglene i Eurodac-forordningen.

Sentralenheten skal av hensyn til datasikring og beskyttelse av datasikkerheten føre registre over alle operasjoner i sentralenheten, jf. artikkel 16.

En person eller medlemsstat som blir skadelidende som følge av ulovlige operasjoner, har etter artikkel 17 krav på erstatning fra den skadevoldende medlemsstaten. Videre vil en medlemsstat som forårsaker skade på den sentrale databasen, bli holdt ansvarlig for skaden dersom ikke EU-kommisjonen er nærmest til å bære ansvaret.

I artikkel 18 gis det regler om rett til informasjon og innsyn i opplysningene som er registrert i den sentrale databasen. Enhver person skal i samsvar med nasjonale regler kunne utøve de rettigheter som følger av artikkel 12 i EUs personverndirektiv, jf. lov om behandling av personopplysninger av 14. april 2000 nr. 31. Dersom det er registrert uriktige eller ulovlige opplysninger, kan disse således kreves slettet eller korrigert.

5 Lovendringer

Det er allerede vedtatt endringer i utlendingsloven og utlendingsforskriften for å legge til rette for norsk *tilknytning til Dublin-konvensjonen*, jf. Ot.prp. nr. 56 (1998-99) punktene 4.2. og 4.7. Disse var foranlediget av Schengen-samarbeidsavtalens artikkel 7.

I utlendingsloven er det tilføyet en bokstav e) i § 17, 1. ledd. Denne gir adgang til å returnere asylsøkere i medhold av Dublin-konvensjonen. Videre er § 17, 2 ledd endret i samsvar med 1. ledd. Dette medfører at adgangen til å returnere flyktning til en annen stat i medhold av blant annet første ledd bokstav e) ikke skal benyttes dersom flyktningen har en tilknytning til Norge som gjør at Norge er nærmest til å behandle søknaden om asyl.

Utlendingsforskriften § 54 er endret som følge av endringen i § 17 bokstav e. Det gjøres her unntak fra kravet om kartlegging av medfølgende barns totale livssituasjon inntil det er tatt stilling til om det skal foretas en overføring i medhold av Dublin-konvensjonen.

For øvrig er det inntatt en ny bestemmelse i utlendingsloven § 34 a og utlendingsforskriften § 127 a om oversendelse av opplysninger i forbindelse med Dublin-konvensjonen artiklene 14 og 15.

Utlendingsloven § 34 a omfatter oversendelse av opplysninger til myndighetene i de stater vi samarbeider med, men ikke oversendelse av fingeravtrykk til en sentralenhet i Europa. Å delta i *Eurodac-samarbeidet* vil medføre at fingeravtrykk som tas av norsk politi i utlendingssaker vil bli sendt elektronisk til den sentrale Eurodac-databasen og lagret der. Regjeringen vil også vurdere om det vil være behov for å gi særlige regler i utlendingsloven for behandling av personopplysninger som følge av tilknytning til Eurodac. Det vil bli lagt frem en Odelstingsproposisjon for å sikre et tilstrekkelig lovgrunnlag for å ta del i Eurodac-samarbeidet.

Eurodac-forordningen inneholder en bestemmelse om at forordningen skal tre i kraft umiddelbart. For Norges del vil ikrafttredelsen av Eurodac-forordningen medføre administrative og økonomiske konsekvenser fra det tidspunkt tilkynningsavtalen trer i kraft. Eurodac-forordningen skal imidlertid først *anvendes* mellom EU-statene når EU-statene og Kommisjonen har gjort de nødvendige praktiske forberedelser knyttet til opprettelse av Eurodac-systemet, noe som antas tidligst å skje i 2002.

For Norge aktualiseres behovet for lovendringer først på det tidspunkt hvor Eurodac-forordningen anvendes. En Odelstingsproposisjon fra Kommunal- og regionaldepartementet med de nødvendige lovendringer vil bli fremmet i 2001. Norges folkerettslige forpliktelser vil være ivaretatt ved at de nødvendige lovendringer er gjennomført innen forordningen anvendes.

6 Oppsummering og vurdering

Regjeringen ser det som ønskelig at Norge knytter seg til Dublin-regelverket og at dette kan skje fra det tidspunkt Schengen-regelverket settes i verk, sannsynligvis i mars 2001. Forhandlingene har i hovedsak dreiet seg om institusjonelle løsninger og hvordan Norge og Island best skal sikres innflytelse i beslutningsprosessene. Den løsning som er funnet bygger på kjente elementer i forholdet til EU og reflekterer at Norge og Island ikke er EU-medlemmer.

Gjennom tilknytningsavtalen vil samarbeidet skje på et folkerettslig grunnlag for Norges og Islands del. Avtalen gir ikke EF-domstolen eller Kommissjonen myndighet i Norge. Avtalen legger opp til at Norge og Island kan slutte seg til den nye rettsakten som innen 2004 vil erstatte Dublin-konvensjonen. Norge og Island skal hver for seg på selvstendig grunnlag ta stilling til om de godtar vedtak i EUs Råd om nye regler. Dersom Norge ikke finner å kunne godta et EU-vedtak, kan partene likevel beslutte at avtalen skal videreføres dersom de finner en løsning som gjør dette mulig.

Regjeringen legger stor vekt på Dublin-konvensjonens målsetning om at en asylsøker skal få rett til å få sin asylsøknad behandlet i en konvensjonsstat. Dette vil hindre at asylsøkere blir henvist frem og tilbake mellom aktuelle stater. Samtidig forhindrer konvensjonen at asylsøknader som er fremmet i en eller flere stater må behandles av mer enn en stats myndigheter. Dublin-konvensjonen regulerer ikke vilkårene for å innvilge asyl. Norge står fritt til å behandle en asylsøknad selv om det ikke foreligger en plikt til det etter konvensjonen.

EUs erfaringer viser at Dublin-konvensjonen ikke har fungert fullt ut etter forutsetningene. For å effektivisere samarbeidet under Dublin-konvensjonen, har EU-statene igangsatt arbeidet med å opprette Eurodac. Eurodac vil kunne føre til at identifikasjon i utlendingssaker og tilbakeføring mellom statene i Europa, vil gå betydelig smidigere.

Det er viktig at en tilknytning til Dublin-regelverket skjer som forutsatt i Schengen-samarbeidsavtalen, slik at det operative Schengen-samarbeidet kan iverksettes som planlagt i mars 2001. En utsettelse vil få betydning for alle nordiske stater.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

7 Økonomiske og administrative konsekvenser

For det første skal Norge som følge av tilknytningsavtalen til Dublin-konvensjonen bidra til EUs ordinære budsjett med et årlig beløp til dekning av administrative kostnader eller driftskostnader i forbindelse med avtalen, jf. avtalens artikkel 9. Dette omfatter blant annet oversendelse av relevante dokumenter fra Kommisjonen og Rådet, og tolking under møter i Blandet komité til et av EUs offisielle språk. Norges bidrag vil regnes ut etter en proSENTSATS lik forholdet mellom Norges BNP (bruttonasjonalprodukt) og samtlige deltakerstaters BNP. Utgiftene er dekket inn over Kommunal- og regionaldepartementets budsjettet for 2001.

Videre vil tilknytning til Dublin-konvensjonen medføre behov for investeringer og økte driftsutgifter for Utlendingsdirektoratet. I Ot.prp. nr. 56 (1998-99) s. 112-113 antas det at disse vil beløpe seg til 9, 4 millioner første driftsår, og 8 millioner andre driftsår. Utgiftene er dekket inn over Kommunal- og regionaldepartementets budsjett for 2001.

Tilknytningen til Dublin-samarbeidet innebærer at asylsaker som etter dagens regelverk blir realitetsbehandlet, i visse tilfeller vil kunne avslås før saken er underlagt slik behandling. Inntil Eurodac gjennomføres vil det imidlertid forut for et slikt avslag kunne kreves et omfattende undersøkelsesarbeid og korrespondanse med andre konvensjonsstater.

For Danmarks del ble ca. 1800 asylsaker overført til andre medlemsstater etter Dublin-konvensjonens prosedyrer i 1998, og ca. 2000 saker i 1999. Den samlede besparelse med hensyn til asylintervjuer (inkludert tolke-utgifter), oversettelse av egenerklæringer m.v. var således relativt høye. Norge har allerede tilbaketakelsesordninger med de mest aktuelle statene (Danmark, Sverige og Tyskland). Det kan derfor ikke forventes at det vil bli gjort vesentlige besparelser som følge av Dublin-samarbeidet før Eurodac gjennomføres.

Norge og Island skal videre bidra til EUs ordinære budsjett i forbindelse med opprettelse av, og operativ virksomhet ved sentralenheten for Eurodac. Beløpet beregnes ut fra den samme prosentandel som er kjent fra Schengen-samarbeidsavtalen fra 1996, og som ble videreført da Schengen-samarbeidet ble integrert i EU. For Norges del vil dette iht. artikkel 9 i avtalen om tilknytning til Dublin-regelverket medføre et årlig beløp som utgjør 4,995% av et første referansebeløp for tilsagnsrammer på 9 575 000 Euro og av bevilgninger på 5 000 000 Euro. Dette tilsvarer et årlig beløp for Norge på vel 6 millioner NOK. Fra og med budsjettåret 2002 skal det ytes et beløp etter samme prosentfordeling til de relevante budsjettbevilgninger for det aktuelle budsjettåret. Dette budsjettet er ennå ikke fastsatt fra EUs side.

Norges tilknytning til Eurodac vil medføre utgifter på minimum i overkant av 6 millioner NOK i 2001. Utgiftene i 2001 og 2002 vil i all hovedsak knytte seg til opprettelsen av Eurodac. Eurodac vil ikke være operativt før tidligst i 2002, og det vil følgelig ikke kunne forventes besparelser som følge av tilknytningen før i 2003. De samlede utgiftene for Norge knyttet til Eurodac dekkes innenfor de berørte departementers budsjettammer. Det vil bli nærmere redegjort for de økonomiske konsekvensene av Eurodac i den Odelstingspro-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

posisjonen om endringer i utlendingsloven som følge av norsk deltakelse i Eurodac-samarbeidet, som regjeringen vil legge fram til våren.

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat i samsvar med et vedlagt forslag.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

**Forslagtil vedtak om samtykke til
inngåelse av en avtale mellom
Kongeriket Norge og Republikken
Island og Det europeiske fellesskap
om kriterier og mekanismer for å
avgjøre hvilken stat som er ansvarlig
for behandlingen av en
asylsøknad som fremlegges i Norge,
Island eller en medlemsstat**

I

Stortinget samtykker til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat i samsvar med et vedlagt forslag.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Vedlegg 1

Agreement between the European Community and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the criteria and mechanisms for establishing the State responsible for examining a request for asylum lodged in a Member State or in Iceland or Norway

THE EUROPEAN COMMUNITY

and

the REPUBLIC OF ICELAND

and

the KINGDOM OF NORWAY,

hereinafter referred to as «the Contracting Parties»,

CONSIDERING that the Member States of the European Union have concluded the Dublin Convention determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States of the European Communities, signed in Dublin on 15 June 1990 (hereinafter referred to as «the Dublin Convention») ¹⁾

;

RECALLING that Article 7 of the Agreement of 18 May 1999 concluded by the Council of the European Union (hereinafter referred to as «the Council») and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the latter's association with the implementation, application and development of the Schengen acquis ²⁾

calls for the conclusion of an appropriate arrangement on the criteria and mechanisms for establishing the State responsible for examining a request for asylum lodged in any of the Member States or in Iceland and Norway,

CONSIDERING that it is therefore appropriate that this Agreement shall incorporate the provisions of the Dublin Convention and the relevant provisions which have already been adopted by the Committee established pursuant to Article 18 of that Convention, without prejudice to the relations established by the Dublin Convention between the Contracting Parties of that Convention,

CONSIDERING that Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data ³⁾

(hereinafter referred to as the «Data Protection Directive») shall be applied by Iceland and Norway as it is applied by the Member States of the European Community when processing data for the purpose covered by this agreement,

¹⁾ OJ C 254, 19.8 1997, p. 1

²⁾ OJ L 176, 10.07 1999, p.35

³⁾ OJ L 281, 23.1 1995, p.31

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

RECOGNIZING, however, that the provisions incorporated into this Agreement must, where necessary, be adapted to take account of the position of Iceland and Norway as non-member States;

CONVINCED that it is necessary to include a mechanism in this Agreement that provides for consistency with the development of Community *acquis*, in particular in relation to the matters referred to in Article 63 (1) a of the Treaty establishing the European Community;

CONVINCED that it is necessary to organize the cooperation with the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway at all levels with regard to the implementation, the practical application and the further development of the Dublin Convention.

CONSIDERING that for this purpose it is necessary to set up an organisational structure, ensuring the association of the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway with the activities in these fields and enabling their participation in these activities through a Committee,

CONSIDERING that the Council has adopted a Regulation concerning the establishment of «Eurodac» for the comparison of the fingerprints of applicants for asylum and certain other third-country nationals to facilitate the implementation of the Dublin Convention in order to assist in determining which Contracting Party is to be responsible for examining an application for asylum pursuant to the Dublin Convention,

CONSIDERING that this Agreement should extend to the subject matter covered by that Regulation with a view to a parallel implementation of that Regulation in Iceland, Norway and the European Communities,

CONSIDERING that the provisions of Title IV of the Treaty establishing the European Community and acts adopted on the basis of that title do not apply to the Kingdom of Denmark, but that Denmark should be given the opportunity to participate in the present Agreement should it so wish,

HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

1. The provisions of the Dublin Convention, listed in the Annex Part 1 to this Agreement and the decisions of the Committee established pursuant to Article 18 of the Dublin Convention listed in the Annex Part 2 to this Agreement shall be implemented by Iceland and Norway and applied in their mutual relations and in their relations with the Member States, subject to paragraph 4.
2. The Member States shall apply the rules referred to in paragraph 1, subject to paragraph 4, in relation to Iceland and Norway.
3. The provisions of the Data Protection Directive as they apply to the Member States of the European Community in relation to the data processed for the purpose of the implementation and application of the provisions as defined in the Annex shall be implemented and applied *mutatis mutandis* by Iceland and Norway.
4. For the purposes of paragraphs 1 and 2, references in the provisions covered by the Annex to «Member States» shall be understood to include Iceland and Norway.
5. This agreement applies to the provisions of the Regulation concerning the

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

establishment of «Eurodac» for the comparison of the fingerprints of applicants for asylum and certain other third-country nationals to facilitate the implementation of the Dublin Convention in order to assist in determining which Contracting Party is to be responsible for examining an application for asylum pursuant to the Dublin Convention taking into account the particular situation of Norway and Iceland outside the European Union with a view to a parallel implementation of that Regulation in Iceland, Norway and the European Communities.

Article 2

1. When drafting new legislation based on Article 63, paragraph 1 point a of the Treaty establishing the European Community in a field which is covered by the subject matter of the Annex to this Agreement or by Article 1, paragraph 5, the Commission of the European Communities (hereinafter referred to as «the Commission») shall informally seek advice from experts of Iceland and Norway in the same way it seeks advice from experts of the Member States for drawing up its proposals.
2. When transmitting its proposals, which are relevant for this Agreement to the Council and to the European Parliament, the Commission shall transmit copies thereof to Iceland and Norway.
At the request of one of the Contracting Parties, a preliminary exchange of views may take place in the Joint Committee established under Article 3.
3. During the phase preceding the adoption of legislation, in a continuous information and consultation process, the Contracting Parties consult each other again in the Joint Committee at the significant moments at the request of one of them. After its adoption, the procedure as laid down in Article 4, paragraphs 2 to 7 applies.
4. The Contracting Parties shall co-operate in good faith during the information and consultation phase with a view to facilitating, at the end of the process, the functions of the Joint Committee according to this Agreement.
5. The representatives of the governments of Iceland and Norway shall have the right to make suggestions in the Joint Committee relating to matters mentioned in paragraph 1.
6. The Commission shall ensure experts of Norway and Iceland as wide a participation as possible according to the areas concerned, in the preparatory stage of draft measures to be submitted subsequently to the committees which assist the Commission in the exercise of its executive powers. In this regard, when drawing up draft measures the Commission shall refer to experts of Iceland and Norway on the same basis as it refers to experts of Member States.
7. In the cases where the Council is seized in accordance with the procedure applicable to the type of committee involved, the Commission shall transmit to the Council the views of the experts of Iceland and Norway.

Article 3

1. A Joint Committee is hereby established, consisting of representatives of the Contracting Parties.
2. The Joint Committee shall adopt its own Rules of Procedure by consensus.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

3. The Joint Committee shall meet at the initiative of its President or at the request of any of its members.
4. The Joint Committee meets at the appropriate level, as circumstances require, in order to review the practical implementation and application of the provisions covered by the Annex, including new acts or measures referred to in Article 1 adopted by the Committee established by Article 18 of the Dublin Convention and to exchange views on the elaboration of new legislation based on Article 63, paragraph 1 point a) of the Treaty establishing the European Community and covering the substance matter of the Annex or of Article 1, paragraph 5. All exchange of information pertaining to this Agreement shall be considered to take place within the remit of the Joint Committee.
5. The office of President of the Joint Committee shall be held, alternately for a period of six months, by the representative of the European Community and by the representative of the government of Iceland or Norway, following the alphabetical order.

Article 4

1. Subject to paragraph 2, when new acts or measures related to matters referred to in Article 1 are adopted by the Committee established by Article 18 of the Dublin Convention, unless those acts and measures explicitly state otherwise, they shall be applied from the same time on by the Member States on the one hand and by Iceland and Norway on the other hand.
2. The adoption of the acts or measures referred to in paragraph 1 shall be notified immediately by the Commission to Iceland and Norway. Iceland and Norway shall decide independently whether to accept their content and to implement it into their internal legal order. These decisions shall be notified to the Secretariat General of the Council and to the Commission within thirty days of the adoption of the acts or measures concerned.
3. If the content of such an act or measure can be binding on Iceland only after fulfilment of constitutional requirements, Iceland shall inform the Secretariat General of the Council and the Commission of this at the time of its notification. Iceland shall promptly inform the Secretariat General of Council and the Commission in writing upon fulfilment of all constitutional requirements, and shall provide such information as soon as possible before the date laid down for the entry into force of the act or measure for Iceland according to paragraph 1.
4. If the content of such an act or measure can be binding on Norway only after fulfilment of constitutional requirements, Norway shall inform the Secretariat General of the Council and the Commission of this at the time of its notification. Norway shall promptly, and at the latest six months from notification by the competent institution of the European Union, inform the Secretariat General of the Council and the Commission in writing upon fulfilment of all constitutional requirements. From the date laid down for the entry into force of the act or measure for Norway and until the information upon fulfilment of constitutional requirements, Norway shall provisionally apply, where possible, the content of such act or measure.
5. The acceptance by Iceland and Norway of the acts and measures referred to in paragraph 1 shall create rights and obligations between Iceland and Norway, and between Iceland and Norway on the one hand, and the Mem-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

ber States of the European Union on the other hand.

6. In case:

- a) either Iceland or Norway notifies its decision not to accept the content of an act or measure referred to in paragraph 1 and to which the procedures set out in this Agreement have been applied; or
- b) either Iceland or Norway does not make a notification within the thirty days time limit set out in paragraph 2; or
- c) Iceland does not make a notification prior to the date laid down for the entry into force of the act or measure concerned for it; or
- d) Norway does not make a notification within the six months time limit set out in paragraph 4 or does not provide for provisional application as envisaged in the same subparagraph from the date laid down for the entry into force of the act or measure concerned for it;

this Agreement shall be considered suspended with respect to Iceland or Norway, as the case may be.

7. The Joint Committee shall examine the matter that led to the suspension and undertake to remedy the causes for the non-acceptance or the non-ratification within a period of ninety days. Having examined all further possibilities to maintain the good functioning of this Agreement, including the possibility to take notice of the equivalence of legislation, it may decide by unanimity to reinstate the Agreement. In case this Agreement continues to be suspended after ninety days this agreement shall be considered terminated with respect to Iceland or Norway, as the case may be.

Article 5

Pending the entry into force of the measures referred in Article 2, paragraph 1 and replacing the provisions referred in Article 1, paragraph 1, in conformity with Article 4, paragraphs 3 and 4 of this agreement, if a Contracting Party experiences major difficulties as a result of a substantial change in the circumstances obtaining on conclusion of this agreement, that Contracting Party may bring the matter before the Joint Committee established by Article 3 of this Agreement so that the latter may put to the Contracting Parties measures to deal with the situation. The Joint Committee decides in unanimity on these measures. In a case where unanimity cannot be reached, Article 8 applies.

Article 6

1. In order to achieve the objective of the Contracting Parties to arrive at as uniform an application and interpretation as possible of the provisions referred to in Article 1, the Joint Committee shall keep under constant review the development of the case law of the Court of Justice of the European Communities (hereinafter referred to as «Court of Justice») as well as the development of the case law of the competent courts of Iceland and Norway relating to such provisions. To this end the Contracting Parties agree to ensure mutual transmission of such case law without delay.
2. Subject to the adoption of the necessary modifications to the rules of procedure of the Court of Justice, Iceland and Norway shall be entitled to submit statements of case or written observations to the Court of Justice in cases where a question has been referred to it by a court or tribunal of a

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Member State for a preliminary ruling concerning the interpretation of any provision referred to in Article 1, paragraph 5 and in Article 2, paragraph 1.

Article 7

1. Iceland and Norway shall submit reports annually to the Joint Committee on the way in which their administrative authorities and their courts have applied and interpreted the provisions referred to in Article 1, as interpreted by the Court of Justice, as the case may be.
2. If the Joint Committee, within two months after a substantial difference in the case law of the Court of Justice and the courts of Iceland and Norway or a substantial difference in application between the authorities of the Member States concerned and those of Iceland and Norway in respect of the provisions referred to in Article 1 has been brought before it, has not been able to ensure the preservation of a uniform application and interpretation, the procedure in Article 8 shall apply.

Article 8

1. In case of a dispute about the application or the interpretation of this Agreement or in a case where the situation provided for in Articles 5 or 7 paragraph 2 occurs, the matter shall be officially entered as a matter of dispute on the agenda of the Joint Committee.
2. The Joint Committee shall have ninety days from the date of the adoption of the agenda on which the dispute has been entered within which to settle the dispute.
3. In a case where the dispute cannot be settled by the Joint Committee within the period of ninety days envisaged in paragraph 2, a further period of ninety days shall be observed for reaching a final settlement. If the Joint Committee has not taken a decision at the end of that period, this Agreement shall be considered terminated with respect to Iceland and Norway, as the case may be, at the end of the last day of that period.

Article 9

1. As far as administrative and operational costs linked to the installation and operation of the Central Unit of Eurodac are concerned, Iceland and Norway shall contribute to the general budget of the European Communities an annual sum of
  - for Iceland 0,1 %
  - for Norway 4,995 %

of an initial reference amount of 9 575 000 Euro in commitment appropriations and of 5 000 000 Euro in payment appropriations and from the budgetary year 2002 onwards the relevant budget appropriations for the budgetary year concerned.

As far as other administrative or operational costs involved in the application of this agreement are concerned, Iceland and Norway shall share in these costs by contributing to the general budget of the European Communities an annual sum in accordance with the percentage of the gross

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

national product of their countries in relation with the gross national product of all participating States.

2. Iceland and Norway shall have the right to receive documents pertaining to this Agreement and, at meetings of the Joint Committee, to request interpretation into an official language of the institutions of the European Communities of their choice. However, any costs of translation or interpretation into or from Icelandic or Norwegian shall be borne by Iceland or Norway, as the case may be.

Article 10

The national data protection supervisory authorities of Iceland and Norway and the independent supervisory body established by virtue of Article 286, paragraph 2 of the Treaty establishing the European Community shall co-operate to the extent necessary for the performance of their duties and in particular by exchanging all useful information. The modalities of such co-operation shall be agreed upon as soon as this body has been established.

Article 11

1. This Agreement shall not affect in any way the Agreement on the European Economic Area or any other agreement concluded between the European Community and Iceland and/or Norway or the Council and Iceland and/or Norway.
2. This Agreement shall not affect in any way future agreements to be concluded with Iceland and/or Norway by the European Community.
3. This Agreement shall not affect the co-operation in the framework of the Nordic Passport union, to the extent that such co-operation is not contrary to and does not hinder this Agreement and the acts and measures based on this Agreement.

Article 12

The Kingdom of Denmark may request to participate in this Agreement. The condition for such participation shall be determined by the Contracting Parties, acting with the consent of the Kingdom of Denmark, in a Protocol to this Agreement.

Article 13

1. Subject to paragraphs 2 to 5 below, this Agreement shall apply to the territory in which the Treaty establishing the European Community is applicable, and to Iceland and Norway.
2. This Agreement shall not apply to Svalbard (Spitzbergen).
3. This Agreement shall only apply to the territory of the Kingdom of Denmark in accordance with the provisions of Article 12 and to the Faroe Islands and Greenland only on extension of the Dublin Convention to these territories.
4. This Agreement shall not apply to the French overseas departments.
5. This Agreement shall take effect in Gibraltar only on the application of the Dublin Convention, or any Community measure which replaces that Con-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

vention, to Gibraltar.

Article 14

1. This Agreement is subject to ratification or approval by the Contracting Parties. Instruments of ratification or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall act as depositary.
2. This Agreement shall enter into force on the first day of the month following the communication by the depositary to the Contracting Parties that the last instrument of ratification or approval has been deposited.

Article 15

Each Contracting Party may terminate this Agreement by written declaration to the depositary. Such declaration shall take effect six months after its deposition. The Agreement shall cease to be effective if either the European Community or both Iceland and Norway have denounced it.

Done at on the day of in the year in a single original in the Danish, Dutch, English, Finnish, French, German, Greek, Italian, Portuguese, Spanish, Swedish, Icelandic and Norwegian languages, each text being equally authentic, such original remaining deposited in the archives of the General Secretariat of the Council of the European Union.

Annex A

Provisions related to the Dublin Convention and decisions of the Committee set up by Article 18 of the Dublin Convention

Part 1: Dublin Convention

All provisions of the Convention, signed in Dublin on 15 June 1990, determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States, with the exception of Articles 16 to 22.

Part 2 Decisions of the Committee set up by Article 18 of the Dublin Convention

Decision No 1/97 of 9 September 1997 of the Committee set up by Article 18 of the Dublin Convention of 15 June 1990, concerning provisions for the implementation of the Convention.

Decision No 1/98 of 30 June 1998 of the Committee set up by Article 18 of the Dublin Convention of 15 June 1990, concerning provisions for the implementation of the Convention.

Avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som framlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

KONGERIKET NORGE,

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

og
REPUBLIKKEN ISLAND

og
DET EUROPEISKE FELLESSKAP

heretter kalt «avtalepartene»,

som tar i betraktning at medlemsstatene i Den europeiske union har inngått Dublin-konvensjonen om hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad framlagt i en medlemsstat i De europeiske fellesskap, undertegnet i Dublin 15. juni 1990 (heretter kalt «Dublin-konvensjonen») ⁴⁾,

som minner om at artikkel 7 i Avtale av 18. mai 1999 inngått mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Rådet for Den europeiske union (heretter kalt «Rådet») om de førstnevnte statenes tilknytning til gjennomføringen, anvendelsen og videreutviklingen av Schengen-regelverket ⁵⁾ sier at det bør utarbeides en egnet ordning for kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som framlegges i Norge, Island eller en medlemsstat,

som derfor mener det er hensiktsmessig at bestemmelsene i Dublin-konvensjonen og de relevante bestemmelser som allerede er vedtatt av komiteen opprettet i henhold til artikkel 18 i denne konvensjonen, tas inn i denne avtale, uten at dette berører forbindelsene opprettet ved Dublin-konvensjonen mellom denne konvensjonens parter,

som tar i betraktning at Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger ⁶⁾ (heretter kalt «personverndirektivet») skal anvendes av Norge og Island slik det anvendes av medlemsstatene i Det europeiske fellesskap ved behandling av personopplysninger for formål som omfattes av denne avtale,

som imidlertid erkjenner at bestemmelsene tatt inn i denne avtale, der det er nødvendig, må tilpasses for å ta hensyn til Norges og Islands stilling som ikke-medlemsstater,

som er overbevist om at det er nødvendig å ta inn en mekanisme i denne avtale som sørger for samsvar med utviklingen av Fellesskapets regelverk, særlig i forhold til spørsmål nevnt i artikkel 63 nr. 1 bokstav a) i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap,

som er overbevist om at det er nødvendig å organisere samarbeidet med Kongeriket Norge og Republikken Island på alle nivåer vedrørende gjennomføringen, den praktiske anvendelsen og videreutviklingen av Dublin-konvensjonen,

som mener at det for dette formål er nødvendig å opprette en organisatorisk struktur som sikrer Kongeriket Norges og Republikken Islands tilknytning til virksomheten på disse områder, og som gjør det mulig for dem å delta i denne virksomhet gjennom en komité,

⁴⁾ EFT C 254, 19.08 1997, s. 1

⁵⁾ EFT L 176, 10.07 1999, s. 35

⁶⁾ EFT L 281, 23.01 1995, s. 31

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

som tar i betraktning at Rådet har vedtatt en forordning om opprettelse av «Eurodac» for sammenlikning av fingeravtrykk hos asylsøkere og enkelte andre borgere av tredjeland, for å legge til rette for gjennomføringen av Dublin-konvensjonen og bidra til å avgjøre hvilken konvensjonspart som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad i henhold til Dublin-konvensjonen,

som mener at denne avtale bør omfatte den nevnte forordningens saksområde med henblikk på å gjennomføre denne forordningen parallelt i Norge, Island og De europeiske fellesskap,

som tar i betraktning at bestemmelsene i avdeling IV i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap og rettsakter vedtatt på grunnlag av denne avdeling ikke gjelder for Kongeriket Danmark, men at Danmark bør gis anledning til å delta i denne avtale dersom landet skulle ønske det,

ER BLITT ENIGE OM FØLGENDE:

Artikkel 1

1. Bestemmelsene i Dublin-konvensjonen oppført i del 1 i vedlegget til denne avtale og beslutningene truffet av komiteen opprettet i henhold til Dublin-konvensjonens artikkel 18 og oppført i del 2 i vedlegget til denne avtale, skal gjennomføres av Norge og Island og anvendes i deres gjensidige forbindelser og i deres forbindelser med medlemsstatene, i samsvar med nr. 4.
2. Medlemsstatene skal anvende reglene nevnt i nr. 1, i samsvar med nr. 4, i sine forbindelser med Norge og Island.
3. Bestemmelsene i personverndirektivet, slik de anvendes for Det europeiske fellesskaps medlemsstater ved behandling av personopplysninger for det formål å gjennomføre og anvende bestemmelsene i vedlegget, skal gjennomføres og anvendes tilsvarende av Norge og Island.
4. Ved anvendelsen av nr. 1 og 2 skal henvisninger til «medlemsstater» i bestemmelser som omfattes av vedlegget, anses å omfatte Norge og Island.
5. Denne avtale gjelder bestemmelsene i forordningen om opprettelse av «Eurodac» for sammenlikning av fingeravtrykk hos asylsøkere og enkelte andre borgere av tredjeland, for å legge til rette for gjennomføringen av Dublin-konvensjonen og bidra til å avgjøre hvilken avtalepart som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad i henhold til Dublin-konvensjonen, samtidig som det tas hensyn til Norges og Islands særlige situasjon utenfor Den europeiske union, med henblikk på å gjennomføre denne forordningen parallelt i Norge, Island og De europeiske fellesskap.

Artikkel 2

1. Ved utforming av nytt regelverk med hjemmel i artikkel 63 nr. 1 bokstav a) i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap på et område som omfattes av saksområdet i vedlegget til denne avtale eller av artikkel 1 nr. 5, skal Kommisjonen for De europeiske fellesskap (heretter kalt «Kommisjonen») uformelt innhente synspunkter fra sakkyndige fra Norge og Island på samme måte som den innhenter synspunkter fra sakkyndige fra medlemsstatene i forbindelse med utarbeidelse av sine for-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- slag.
2. Når Kommisjonen oversender sine forslag som er relevante for denne avtale, til Rådet og Europaparlamentet, skal den oversende gjenparter av dem til Norge og Island.
På anmodning fra en av avtalepartene kan en foreløpig utveksling av synspunkter finne sted i Den blandete komité opprettet ved artikkel 3.
  3. I det tidsrom som går forut for vedtakelse av regelverk, skal avtalepartene i en fortløpende informasjons- og samrådsprosess igjen rådføre seg med hverandre i Den blandete komité på de viktige trinn i prosessen etter anmodning fra en av dem. Etter at regelverk er vedtatt, gjelder behandlingsmåten fastsatt i artikkel 4 nr. 2 til 7.
  4. Avtalepartene skal samarbeide i god tro i informasjons- og samrådsfasen for å gjøre Den blandete komité oppgaver etter denne avtale lettere i sluttfasen.
  5. Representantene for Norges og Islands regjeringer skal ha rett til å komme med forslag i Den blandete komité om spørsmål nevnt i nr. 1.
  6. Kommisjonen skal sikre sakkyndige fra Norge og Island en bredest mulig deltakelse, alt etter hvilket område det gjelder, i det forberedende stadium i utarbeidelsen av utkast til tiltak som senere skal forelegges de komiteer som bistår Kommisjonen i utøvelsen av dens myndighet. I denne forbindelse skal Kommisjonen når den utarbeider utkast til tiltak, rådspørre sakkyndige fra Norge og Island på samme måte som den rådspør sakkyndige fra medlemsstater.
  7. Når en sak forelegges Rådet i samsvar med den behandlingsmåte som gjelder for vedkommende komité, skal Kommisjonen oversende Rådet uttalelsene fra Norges og Island sakkyndige.

Artikkel 3

1. Det opprettes herved en Blandet komité som består av representanter for avtalepartene.
2. Den blandete komité skal vedta sin forretningsorden ved enstemmighet.
3. Den blandete komité skal tre sammen etter initiativ fra dens leder eller etter anmodning fra ett av dens medlemmer.
4. Den blandete komité trer sammen på passende nivå, avhengig av omstendighetene, for å gjennomgå den praktiske gjennomføringen og anvendelsen av bestemmelsene som omfattes av vedlegget, herunder nye rettsakter og tiltak nevnt i artikkel 1 vedtatt av komiteen opprettet ved artikkel 18 i Dublin-konvensjonen, og for å utveksle synspunkter om utarbeidelse av nytt regelverk med hjemmel i artikkel 63 nr. 1 bokstav a) i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap og som omfatter saksområdet i vedlegget eller i artikkel 1 nr. 5. All utveksling av informasjon som berører denne avtale skal anses å skje i Den blandete komité.
5. Representanten for Norges eller Island regjering og representanten for Det europeiske fellesskap skal være leder i Den blandete komité i seks måneder hver etter tur i alfabetisk rekkefølge.

Artikkel 4

1. Med forbehold for nr. 2, når nye rettsakter eller tiltak knyttet til saker omhandlet i artikkel 1 blir vedtatt av komiteen opprettet ved artikkel 18 i

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- Dublin-konvensjonen, skal de anvendes fra samme tidspunkt av Norge og Island på den ene side og av medlemsstatene på den annen side med mindre slike rettsakter og tiltak uttrykkelig angir noe annet.
2. Kommisjonen skal umiddelbart underrette Norge og Island om vedtakelse av rettsakter eller tiltak nevnt i nr. 1. Norge og Island skal på selvstendig grunnlag avgjøre om de skal godta innholdet og innarbeide det i sin interne rett. Det skal gis underretning om disse avgjørelsene til Rådets generalsekretariat og til Kommisjonen innen tretti dager etter at de aktuelle rettsakter eller tiltak er vedtatt.
  3. Dersom innholdet i en slik rettsakt eller et slikt tiltak kan bli bindende for Island først etter at forfatningsrettslige krav er oppfylt, skal Island meddele dette til Rådets generalsekretariat og Kommisjonen samtidig med at underretningen gis. Island skal straks de forfatningsrettslige krav er oppfylt, meddele dette skriftlig til Rådets generalsekretariat og Kommisjonen, og skal gi slik meddelelse så snart som mulig før datoen fastsatt for rettsaktens eller tiltakets ikrafttredelse for Island, i henhold til nr 1.
  4. Dersom innholdet i en slik rettsakt eller et slikt tiltak kan bli bindende for Norge først etter at forfatningsrettslige krav er oppfylt, skal Norge meddele dette til Rådets generalsekretariat og Kommisjonen samtidig med at underretningen gis. Norge skal straks de forfatningsrettslige krav er oppfylt, og senest innen seks måneder etter underretning fra vedkommende institusjon i Den europeiske union, meddele dette skriftlig til Rådets generalsekretariat og Kommisjonen. Fra den dato som er fastsatt for rettsaktens eller tiltakets ikrafttredelse for Norge og inntil meddelelsen om at de forfatningsrettslige krav er oppfylt, skal Norge, dersom det er mulig, anvende innholdet i en slik rettsakt eller et slikt tiltak midlertidig.
  5. Norges og Islands godtakelse av rettsakter og tiltak etter nr. 1 skal skape rettigheter og forpliktelser mellom Norge og Island, og mellom Norge og Island på den ene side og Den europeiske unions medlemsstater på den annen side.
  6. Dersom:
    - a) enten Norge eller Island gir underretning om sin beslutning om ikke å godta innholdet i en rettsakt eller et tiltak nevnt i nr. 1, og som prosedyrene fastlagt i denne avtale er blitt anvendt på, eller
    - b) enten Norge eller Island ikke gir underretning innen fristen på tretti dager fastsatt i nr. 2, eller
    - c) Island ikke gir underretning forut for datoen fastsatt for den aktuelle rettsaktens eller det aktuelle tiltakets ikrafttredelse for Island, eller
    - d) Norge ikke gir underretning innen fristen på seks måneder fastsatt i nr. 4 eller ikke treffer bestemmelse om midlertidig anvendelse, som forutsett under samme nummer, fra datoen fastsatt for den aktuelle rettsaktens eller det aktuelle tiltakets ikrafttredelse for Norge,

skal denne avtale anses midlertidig opphørt for Norge eller Island, avhengig av hvilken stat det gjelder.

7. Den blandete komité skal undersøke saken som førte til midlertidig opphør og sette i gang med å rette opp årsaken til at rettsakten eller tiltaket ikke ble godtatt eller ikke ble ratifisert innen en periode på nitti dager. Når komiteen har undersøkt alle muligheter for at denne avtale fortsatt skal kunne virke tilfredsstillende, herunder muligheten for å konstatere at lovgivningen skal anses likeverdig, kan den ved enstemmighet bestemme at

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

avtalen skal settes i kraft igjen. Dersom denne avtale fortsatt er ute av kraft etter nitti dager, skal den anses opphørt for Norges eller Islands vedkommende, avhengig av hvilken stat det gjelder.

Artikkel 5

I påvente av at tiltak som nevnt i artikkel 2 nr. 1 og som erstatter bestemmelser nevnt i artikkel 1 nr. 1, trer i kraft i samsvar med artikkel 4 nr. 3 og 4 i denne avtale, kan en avtalepart som støter på betydelige vanskeligheter som følge av en vesentlig endring i de forholdene som rådde ved inngåelsen av denne avtale, forelegge saken for Den blandete komité opprettet ved artikkel 3 i denne avtale, slik at komiteen kan legge fram for avtalepartene tiltak for å håndtere situasjonen. Den blandete komité treffer beslutning om slike tiltak ved enstemmighet. Dersom det ikke er mulig å komme fram til enstemmighet, skal prosedyren i artikkel 8 innledes.

Artikkel 6

1. For å oppfylle avtalepartenes målsetting om å komme fram til en mest mulig ensartet anvendelse og fortolkning av bestemmelsene nevnt i artikkel 1, skal Den blandete komité holde seg løpende orientert om utviklingen av rettspraksis ved De europeiske fellesskaps domstol (heretter kalt «Domstolen»), samt utviklingen av rettspraksis ved de kompetente domstoler i Norge og Island som gjelder slike bestemmelser. For dette formål er avtalepartene enige om å sikre gjensidig oversendelse av slik rettspraksis uten opphold.
2. Med forbehold for vedtakelse av nødvendige endringer i Domstolens rettergangsordning, skal Norge og Island ha rett til å avgi innlegg eller skriftlig uttalelse til Domstolen i tilfeller der et spørsmål er blitt henvist til den av en høyere eller lavere domstol i en medlemsstat for å få en prejudisiell avgjørelse om fortolkningen av en bestemmelse nevnt i artikkel 1 nr. 5 og i artikkel 2 nr. 1.

Artikkel 7

1. Norge og Island skal hvert år framlegge rapporter til Den blandete komité om hvordan deres forvaltningsmyndigheter og deres domstoler har anvendt og fortolket bestemmelsene nevnt i artikkel 1, slik de er blitt fortolket av Domstolen, avhengig av det enkelte tilfelle.
2. Dersom Den blandete komité ikke har vært i stand til å sikre en ensartet anvendelse og fortolkning innen to måneder etter at den er blitt forelagt en betydelig forskjell i rettspraksis mellom domstolene i Norge og Island og Domstolen eller en betydelig forskjell i anvendelse mellom myndighetene i Norge og Island og myndighetene i de berørte medlemsstater når det gjelder bestemmelsene nevnt i artikkel 1, skal prosedyren i artikkel 8 innledes.

Artikkel 8

1. Ved tvist om anvendelsen eller fortolkningen av denne avtale eller i tilfelle det oppstår en situasjon som nevnt i artikkel 5 eller artikkel 7 nr. 2, skal

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

saken offisielt føres opp som en tvistesak på dagsordenen i Den blandete komité.

2. Den blandete komité skal ha nitti dager til å avgjøre tvisten fra tidspunktet for vedtakelsen av den dagsorden der tvisten er ført opp.
3. I tilfelle tvisten ikke kan løses av Den blandete komité innen fristen på nitti dager omhandlet i nr. 2, skal en ny frist på nitti dager gjelde for å treffe en endelig avgjørelse. Dersom det ikke treffes en endelig avgjørelse ved utløpet av denne perioden, skal denne avtale anses opphørt ved slutten av den siste dagen i perioden for Norges og Islands vedkommende, avhengig av hvilken stat tvisten gjelder.

Artikkel 9

1. Når det gjelder administrative kostnader og driftskostnader knyttet til installasjon og drift av Eurodacs sentralenhet, skal Norge og Island bidra til De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett med et årlig beløp på
  - 4,995% for Norge,
  - 0,1% for Island,

av et innledende referansebeløp for tilsagnsrammer på 9 575 000 euro og bevilgninger på 5 000 000 euro, og fra og med budsjettåret 2002 av de relevante budsjettbevilgninger for vedkommende budsjettår.

Når det gjelder administrative kostnader og driftskostnader knyttet til håndhevingen av denne avtale, skal Norge og Island bære en andel av disse kostnadene ved å bidra til De europeiske fellesskaps alminnelige budsjett med et årlig beløp som tilsvarer den prosentandel disse landenes bruttonasjonalprodukt utgjør i forhold til deltakerstaternes samlede bruttonasjonalprodukt.

2. Norge og Island skal ha rett til å motta dokumenter som berører denne avtale, og til å be om tolking under møter i Den blandete komité til et offisielt språk ved De europeiske fellesskaps institusjoner etter eget valg. Kostnader for oversettelse eller tolking til eller fra norsk eller islandsk skal imidlertid bæres av henholdsvis Norge eller Island.

Artikkel 10

De nasjonale datatilsynsmyndigheter i Norge og Island og det uavhengige kontrollorgan opprettet i henhold til artikkel 286 nr. 2 i traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, skal samarbeide i den utstrekning det er nødvendig for utførelsen av deres plikter og særlig ved å utveksle all nyttig informasjon. Nærmere regler for slikt samarbeid skal etableres så snart dette organet er opprettet.

Artikkel 11

1. Denne avtale skal ikke på noen måte berøre avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde eller noen annen avtale inngått mellom Norge og/eller Island og Det europeiske fellesskap eller Norge og/eller Island og Rådet.
2. Denne avtale skal ikke på noen måte berøre eventuelle fremtidige avtaler som inngås med Norge og/eller Island av Det europeiske fellesskap.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

3. Denne avtale skal ikke berøre samarbeidet innenfor rammen av den nordiske passunion i den grad dette samarbeidet ikke er i strid med eller til hinder for denne avtale og rettsaktene og tiltakene basert på denne avtale.

Artikkel 12

Kongeriket Danmark kan be om å få delta i denne avtale. Vilkårene for slik deltagelse skal bestemmes av avtalepartene, med Kongeriket Danmark samtykke, i en egen protokoll til denne avtale.

Artikkel 13

1. Med forbehold for nr. 2 og 5 nedenfor skal denne avtale gjelde for det territorium der traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap får anvendelse, og for Norge og Island.
2. Denne avtale gjelder ikke for Svalbard (Spitsbergen).
3. Denne avtale skal bare gjelde for Kongeriket Danmarks territorium i henhold til artikkel 12 og for Færøyene og Grønland bare dersom Dublin-konvensjonen utvides til disse territorier.
4. Denne avtale gjelder ikke for de franske oversjøiske departementer.
5. Denne avtale skal tre i kraft i Gibraltar bare dersom Dublin-konvensjon eller ethvert Fellesskapstiltak som erstatter nevnte konvensjon, får anvendelse på Gibraltar.

Artikkel 14

1. Denne avtale skal ratifiseres eller godkjennes av avtalepartene. Ratifikasjons- eller godkjenningssdokumentene skal deponeres hos Rådets generalsekretær, som skal være depositar.
2. Denne avtale skal tre i kraft den første dagen i måneden etter at depositaren har gitt underretning til avtalepartene om at det siste ratifikasjons- eller godkjenningssdokumentet er deponert.

Artikkel 15

Begge avtaleparter kan si opp denne avtale ved skriftlig erklæring til depositaren. En slik erklæring får virkning seks måneder etter at den er blitt deponert. Avtalen skal opphøre å gjelde hvis enten både Norge og Island eller Det europeiske fellesskap har sagt den opp.

Utferdiget i (dato) på dansk, engelsk, finsk, fransk, gresk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, svensk, tysk, norsk og islandsk, med samme gyldighet for hver av tekstene, i ett originaleksemplar som skal deponeres i Rådssekretariatets arkiver.

Vedlegg A

Bestemmelser i tilknytning til Dublin-konvensjonen og beslutning truffet av komiteen opprettet ved artikkel 18 i Dublin-konvensjonen.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Del 1: Dublin-konvensjonen

Alle bestemmelser i Konvensjonen om hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad framlagt i en av medlemsstatene, undertegnet i Dublin 15. juni 1990, med unntak av artikkel 16 til 22.

Del 2 Beslutninger truffet av komiteen opprettet ved artikkel 18 i Dublin-konvensjonen

Beslutning nr. 1/97 av 9. september 1997 truffet av komiteen opprettet ved artikkel 18 i Dublin-konvensjonen av 15. juni 1990 om bestemmelser for gjennomføring av konvensjonen.

Beslutning nr. 1/98 av 30. juni 1998 truffet av komiteen opprettet ved artikkel 18 i Dublin-konvensjonen av 15. juni 1990 om bestemmelser for gjennomføring av konvensjonen.

Vedlegg 2

Declarations by the Contracting Parties

Declaration 1

Pending the adoption by the European Community of legislation which will replace the Dublin Convention, the Contracting Parties will hold a meeting of the Joint Committee established by Article 3 paragraph 1 of this Agreement in connection with any meeting of the Committee set up by Article 18 of the Dublin Convention, including meetings at expert level to prepare its work.

Declaration 2

The Contracting Parties underline the importance of a close and active dialogue of all those involved in the implementation of the Dublin Convention and the measures referred to in Article 2, paragraph 1 of this Agreement.

The Commission will invite experts from the Member States to meetings of the Joint Committee, in order to exchange views, in full respect of Article 3, paragraph 1 of this Agreement, with Iceland and Norway on all matters covered by this Agreement.

The Contracting Parties took note of the willingness of the Member States to accept such invitations and participate in such exchange of views with Iceland and Norway on all matters covered by this Agreement.

Declaration 3

The Contracting Parties agree that the rules of procedure of the Joint Committee established by Article 3 of this Agreement will state that the rules of the institutions of the European Union from which the documents originate concerning the measures for the protection of classified information applicable to those institutions shall also apply to the protection of classified information to be used by the Joint Committee.

Declaration 4

Within the scope of this agreement, the Contracting Parties agree that the principles underlying the exchange of letters annexed to the Agreement of 18 May 1999 shall apply in respect of Committees which assist the European Commission in the exercise of its executive powers.

Declaration 5

The Contracting Parties agree that Decision Nr 1/2000 of 31 October 2000 of the Committee set up by Article 18 of the Dublin Convention of 15 June 1990, concerning the transfer of responsibility for family members in accordance with Article 3 (4) and Article 9 of that Convention shall be brought within the remit of the present Agreement according to the procedure of Article 4 of this Agreement.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Erklæringer fra avtalepartene

Erklæring nr. 1

I påvente av at Det europeiske fellesskap vedtar regelverk som erstatter Dublin-konvensjonen, vil avtalepartene holde et møte i Den blandete komité opprettet ved artikkel 3 nr. 1 i denne avtale, i forbindelse med alle møter i komiteen opprettet ved artikkel 18 i Dublin-konvensjonen, herunder forberedende møter for sakkyndige.

Erklæring nr. 2

Avtalepartene understreker betydningen av en nær og aktiv dialog mellom alle som er involvert i gjennomføringen av Dublin-konvensjonen og tiltakene nevnt i artikkel 2 nr. 1 i denne avtale.

Kommisjonen vil invitere sakkyndige fra medlemsstatene til møter i Den blandete komité, idet artikkel 3 nr. 1 i denne avtale fullt ut overholdes, for å utveksle synspunkter med Norge og Island om alle saker som omfattes av denne avtale.

Avtalepartene merket seg medlemsstatenes vilje til å akseptere slike invitasjoner og til å delta i slike utvekslinger av synspunkter med Norge og Island om alle saker som omfattes av denne avtale.

Erklæring nr. 3

Avtalepartene er enige om at forretningsordenen til Den blandete komité opprettet ved artikkel 3 i denne avtale, skal fastslå at de regler som gjelder for beskyttelse av graderte opplysninger i den institusjon i Den europeiske union som et dokument stammer fra, også skal gjelde for Den blandete komité når den benytter slike graderte opplysninger.

Erklæring nr. 4

I forbindelse med denne avtale er avtalepartene enige om at prinsippene som ligger til grunn for brevvekslingen vedlagt avtalen av 18. mai 1999, skal gjelde for komiteer som bistår Europakommisjonen ved utøvelsen av dens utøvende myndighet.

Erklæring nr. 5

Avtalepartene er enige om at beslutning nr. 1/2000 av 31. oktober 2000 truffet av komiteen opprettet ved artikkel 18 i Dublin-konvensjonen av 15. juni 1990 om overføring av ansvar for familiemedlemmer i samsvar med artikkel 3 nr. 4 og artikkel 9 i nevnte konvensjon, skal bringes inn under denne avtales ansvarsområde i samsvar med prosedyrene i artikkel 4 i denne avtale.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Vedlegg 3

Declaration by the European Community

The Member States, Contracting Parties to the Dublin Convention, agree, given the close links of the Dublin Convention to the good functioning of the draft Agreement between the European Community and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway concerning the criteria and mechanisms for establishing the State responsible for examining a request for asylum lodged in a Member State or in Iceland or Norway (hereinafter referred to as «Draft Agreement») and taking into account Article 7 of the Agreement between the Council of the European Union and the Republic of Iceland and the Kingdom of Norway of 18 May 1999, to meet with Iceland and Norway under the arrangements as set out in the Draft Agreement and the declarations annexed to it in order to exchange views in all matters covered by the draft Agreement.

Erklæring fra Det europeiske fellesskap

Som følge av den nære sammenhengen mellom Dublin-konvensjonen og et vel fungerende utkast til Avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som framlegges i Norge, Island eller en medlemsstat (heretter kalt «avtaleutkastet»), og idet det tas hensyn til artikkel 7 i Avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Rådet for Den europeiske union av 18. mai 1999, er medlemsstatene, som er parter i Dublin-konvensjonen, enige om å holde møter med Norge og Island etter de ordninger som er fastsatt i avtaleutkastet og i erklæringene vedlagt denne, for å utveksle synspunkter om alle saker som omfattes av avtaleutkastet.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Vedlegg 4

Convention determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States of the European Communities (97/C 254/01)

HIS MAJESTY THE KING OF THE BELGIANS,
HER MAJESTY THE QUEEN OF DENMARK,
THE PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY,
THE PRESIDENT OF THE HELLENIC REPUBLIC,
HIS MAJESTY THE KING OF SPAIN,
THE PRESIDENT OF THE FRENCH REPUBLIC,
THE PRESIDENT OF IRELAND,
THE PRESIDENT OF THE ITALIAN REPUBLIC,
HIS ROYAL HIGHNESS THE GRAND DUKE OF LUXEMBOURG
HER MAJESTY THE QUEEN OF THE NETHERLANDS,
THE PRESIDENT OF THE PORTUGUESE REPUBLIC,
HER MAJESTY THE QUEEN OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT
BRITAIN AND NORTHERN IRELAND,

HAVING REGARD to the objective, fixed by the European Council meeting in Strasbourg on 8 and 9 December 1989, of the harmonization of their asylum policies;

DETERMINED, in keeping with their common humanitarian tradition, to guarantee adequate protection to refugees in accordance with the terms of the Geneva Convention of 28 July 1951, as amended by the New York Protocol of 31 January 1967 relating to the Status of Refugees, hereinafter referred to as the «Geneva Convention» and the «New York Protocol» respectively;

CONSIDERING the joint objective of an area without internal frontiers in which the free movement of persons shall, in particular, be ensured, in accordance with the provisions of the Treaty establishing the European Economic Community, as amended by the Single European Act:

AWARE of the need, in pursuit of this objective, to take measures to avoid any situations arising, with the result that applicants for asylum are left in doubt for too long as regards the likely outcome of their applications and concerned to provide all applicants for asylum with a guarantee that their applications will be examined by one of the Member States and to ensure that applicants for asylum are not referred successively from one Member State to another without any of these States acknowledging itself to be competent to examine the application for asylum;

DESIRING to continue the dialogue with the United Nations High Commissioner for Refugees in order to achieve the above objectives;

DETERMINED to co-operate closely in the application of this Convention through various means, including exchanges of information,

HAVE DECIDED TO CONCLUDE THIS CONVENTION AND TO THIS END HAVE DESIGNATED AS THEIR PLENIPOTENTIARIES:

HIS MAJESTY THE KING OF THE BELGIANS,

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Melchior WATHELET

Deputy Prime Minister, Minister for Justice, Small and Medium-sized Businesses and the Self-Employed

HER MAJESTY THE QUEEN OF DENMARK,

Hans ENGELL

Minister for Justice

THE PRESIDENT OF THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY,

Dr. Helmut RÜCKRIEGEL

Ambassador of the Federal Republic of Germany at Dublin

Wolfgang SCHÄUBLE

Federal Minister for the Interior

THE PRESIDENT OF THE HELLENIC REPUBLIC,

Ioannis VASSILIADES

Minister for Public Order

HIS MAJESTY THE KING OF SPAIN,

José Luis CORCUERA

Minister for the Interior

THE PRESIDENT OF THE FRENCH REPUBLIC,

Pierre JOXE

Minister for the Interior

THE PRESIDENT OF IRELAND,

Ray BURKE

Minister for Justice and Minister for Communications

THE PRESIDENT OF THE ITALIAN REPUBLIC,

Antonio GAVA

Minister for the Interior

HIS ROYAL HIGHNESS THE GRAND DUKE OF LUXEMBOURG,

Marc FISCHBACH

Minister for Education, Minister for Justice, Minister for the Civil Service

HER MAJESTY THE QUEEN OF THE NETHERLANDS,

Ernst Maurits Henricus HIRSCH BALLIN

Minister for Justice

THE PRESIDENT OF THE PORTUGUESE REPUBLIC,

Manuel PEREIRA

Minister for the Interior

HER MAJESTY THE QUEEN OF THE UNITED KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND,

David WADDINGTON

Secretary of State for the Home Department (Home Secretary)

Sir Nicholas Maxted FENN, KCMG

Ambassador of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland at Dublin

WHO, having exchanged their Full Powers, found in good and due form,
HAVE AGREED AS FOLLOWS:

Article 1

1. For the purposes of this Convention:

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- a) «Alien» means: any person other than a national of a Member State;
  - b) «Application for asylum» means: a request whereby an alien seeks from a Member State protection under the Geneva Convention by claiming refugee status within the meaning of Article 1 of the Geneva Convention, as amended by the New York Protocol;
  - c) «Applicant for asylum» means: an alien who has made an application for asylum in respect of which a final decision has not yet been taken;
  - d) «Examination of an application for asylum» means: all the measures for examination, decisions or rulings given by the competent authorities on an application for asylum, except for procedures to determine the State responsible for examining the application for asylum pursuant to this Convention;
  - e) «Residence permit» means: any authorization issued by the authorities of a Member State authorizing an alien to stay in its territory, with the exception of visas and «stay permits» issued during examination of an application for a residence permit or for asylum;
  - f) «Entry visa» means: authorization or decision by a Member State to enable an alien to enter its territory, subject to the other entry conditions being fulfilled;
  - g) «Transit visa» means: authorization or decision by a Member State to enable an alien to transit through its territory or pass through the transit zone of a port or airport, subject to the other transit conditions being fulfilled.
2. The nature of the visa shall be assessed in the light of the definitions set out in paragraph 1 (f) and (g).

Article 2

The Member States reaffirm their obligations under the Geneva Convention, as amended by the New York Protocol, with no geographic restriction of the scope of these instruments, and their commitment to co-operating with the services of the United Nations High Commissioner for Refugees in applying these instruments.

Article 3

1. Member States undertake to examine the application of any alien who applies at the border or in their territory to any one of them for asylum.
2. That application shall be examined by a single Member State, which shall be determined in accordance with the criteria defined in this Convention. The criteria set out in Articles 4 to 8 shall apply in the order in which they appear.
3. That application shall be examined by that State in accordance with its national laws and its international obligations.
4. Each Member State shall have the right to examine an application for asylum submitted to it by an alien, even if such examination is not its responsibility under the criteria defined in this Convention, provided that the applicant for asylum agrees thereto. The Member State responsible under the above criteria is then relieved of its obligations, which are transferred to the Member State which expres-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

sed the wish to examine the application. The latter State shall inform the Member State responsible under the said criteria if the application has been referred to it.

5. Any Member State shall retain the right, pursuant to its national laws, to send an applicant for asylum to a third State, in compliance with the provisions of the Geneva Convention, as amended by the New York Protocol.
6. The process of determining the Member State responsible for examining the application for asylum under this Convention shall start as soon as an application for asylum is first lodged with a Member State.
7. An applicant for asylum who is present in another Member State and there lodges an application for asylum after withdrawing his or her application during the process of determining the State responsible shall be taken back, under the conditions laid down in Article 13, by the Member State with which that application for asylum was lodged, with a view to completing the process of determining the State responsible for examining the application for asylum.

This obligation shall cease to apply if the applicant for asylum has since left the territory of the Member States for a period of at least three months or has obtained from a Member State a residence permit valid for more than three months.

Article 4

Where the applicant for asylum has a member of his family who has been recognized as having refugee status within the meaning of the Geneva Convention, as amended by the New York Protocol, in a Member State and is legally resident there, that State shall be responsible for examining the application, provided that the persons concerned so desire.

The family member in question may not be other than the spouse of the applicant for asylum or his or her unmarried child who is a minor of under eighteen years, or his or her father or mother where the applicant for asylum is himself or herself an unmarried child who is a minor of under eighteen years.

Article 5

1. Where the applicant for asylum is in possession of a valid residence permit, the Member State which issued the permit shall be responsible for examining the application for asylum.
2. Where the applicant for asylum is in possession of a valid visa, the Member State which issued the visa shall be responsible for examining the application for asylum, except in the following situations:
  - a) if the visa was issued on the written authorization of another Member State, that State shall be responsible for examining the application for asylum. Where a Member State first consults the central authority of another Member State, inter alia for security reasons, the agreement of the latter shall not constitute written authorization within the meaning of this provision.
  - b) where the applicant for asylum is in possession of a transit visa and lodges his application in another Member State in which he is not subject to a visa requirement, that State shall be responsible for examining the

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- application for asylum.
- c) where the applicant for asylum is in possession of a transit visa and lodges his application in the State which issued him or her with the visa and which has received written confirmation from the diplomatic or consular authorities of the Member State of destination that the alien for whom the visa requirement was waived fulfilled the conditions for entry into that State, the latter shall be responsible for examining the application for asylum.
3. Where the applicant for asylum is in possession of more than one valid residence permit or visa issued by different Member States, the responsibility for examining the application for asylum shall be assumed by the Member States in the following order:
- a) the State which issued the residence permit conferring the right to the longest period of residency or, where the periods of validity of all the permits are identical, the State which issued the residence permit having the latest expiry date;
  - b) the State which issued the visa having the latest expiry date where the various visas are of the same type;
  - c) where visas are of different kinds, the State which issued the visa having the longest period of validity, or, where the periods of validity are identical, the State which issued the visa having the latest expiry date. This provision shall not apply where the applicant is in possession of one or more transit visas, issued on presentation of an entry visa for another Member State. In that case, that Member State shall be responsible.
4. Where the applicant for asylum is in possession only of one or more residence permits which have expired less than two years previously or one or more visas which have expired less than six months previously and enabled him or her actually to enter the territory of a Member State, the provisions of paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall apply for such time as the alien has not left the territory of the Member States.
- Where the applicant for asylum is in possession of one or more residence permits which have expired more than two years previously or one or more visas which have expired more than six months previously and enabled him or her to enter the territory of a Member State and where an alien has not left Community territory, the Member State in which the application is lodged shall be responsible.

Article 6

When it can be proved that an applicant for asylum has irregularly crossed the border into a Member State by land, sea or air, having come from a non-member State of the European Communities, the Member State this entered shall be responsible for examining the application for asylum.

That State shall cease to be responsible, however, if it is proved that the applicant has been living in the Member State where the application for asylum was made at least six months before making his application for asylum. In that case it is the latter Member State which is responsible for examining the application for asylum.

Article 7

1. The responsibility for examining an application for asylum shall be incumbent upon the Member State responsible for controlling the entry of the alien into the territory of the Member States, except where, after legally entering a Member State in which the need for him or her to have a visa is waived, the alien lodges his or her application for asylum in another Member State in which the need for him or her to have a visa for entry into the territory is also waived. In this case, the latter State shall be responsible for examining the application for asylum.
2. Pending the entry into force of an agreement between Member States on arrangements for crossing external borders, the Member State which authorizes transit without a visa through the transit zone of its airports shall not be regarded as responsible for control on entry, in respect of travellers who do not leave the transit zone.
3. Where the application for asylum is made in transit in an airport of a Member State, that State shall be responsible for examination.

Article 8

Where no Member State responsible for examining the application for asylum can be designated on the basis of the other criteria listed in this Convention, the first Member State with which the application for asylum is lodged shall be responsible for examining it.

Article 9

Any Member State, even when it is not responsible under the criteria laid out in this Convention, may, for humanitarian reasons, based in particular on family or cultural grounds, examine an application for asylum at the request of another Member State, provided that the applicant so desires.

If the Member State thus approached accedes to the request, responsibility for examining the application shall be transferred to it.

Article 10

1. The Member State responsible for examining an application for asylum according to the criteria set out in this Convention shall be obliged to:
  - a) Take charge under the conditions laid down in Article 11 of an applicant who has lodged an application for asylum in a different Member State,
  - b) Complete the examination of the application for asylum,
  - c) Readmit or take back under the conditions laid down in Article 13 an applicant whose application is under examination and who is irregularly in another Member State,
  - d) Take back, under the conditions laid down in Article 13, an applicant who has withdrawn the application under examination and lodged an application in another Member State,
  - e) Take back, under the conditions laid down in Article 13, an alien whose application is has rejected and who is illegally in another Member State.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

2. If a Member State issues to the applicant a residence permit valid for more than three months, the obligations specified in paragraph 1 (a) to (e) shall be transferred to that Member State.
3. The obligations specified in paragraph 1 (a) to (d) shall cease to apply if the alien concerned has left the territory of the Member States for a period of at least three months.
4. The obligations specified in paragraph 1 (d) and (e) shall cease to apply if the State responsible for examining the application for asylum, following the withdrawal or rejection of the application, takes and enforces the necessary measures for the alien to return to his country of origin or to another country which he may lawfully enter.

Article 11

1. If a Member State with which an application for asylum has been lodged considers that another Member State is responsible for examining the application, it may, as quickly as possible and in any case within the six months following the date on which the application was lodged, call upon the other Member State to take charge of the applicant.
If the request that charge be taken is not made within the six-month time limit, responsibility for examining the application for asylum shall rest with the State in which the application was lodged.
2. The request that charge be taken shall contain indications enabling the authorities of that other State to ascertain whether it is responsible on the basis of the criteria laid down in this Convention.
3. The State responsible in accordance with those criteria shall be determined on the basis of the situation obtaining when the applicant for asylum first lodged his application with a Member State.
4. The Member State shall pronounce judgment on the request within three months of receipt of the claim. Failure to act within that period shall be tantamount to accepting the claim.
5. Transfer of the applicant for asylum from the Member State where the application was lodged to the Member State responsible must take place not later than one month after acceptance of the request to take charge or one month after the conclusion of any proceedings initiated by the alien challenging the transfer decision if the proceedings are suspensory.
6. Measures taken under Article 18 may subsequently determine the details of the process by which applicants shall be taken in charge.

Article 12

Where an application for asylum is lodged with the competent authorities of a Member State by an applicant who is on the territory of another Member State, the determination of the Member State responsible for examining the application for asylum shall be made by the Member State on whose territory the applicant is. The latter Member State shall be informed without delay by the Member State which received the application and shall then, for the purpose of applying this Convention, be regarded as the Member State with which the application for asylum was lodged.

Article 13

1. An applicant for asylum shall be taken back in the cases provided for in Article 3 (7) and in Article 10 as follows:
  - a) the request for the applicant to be taken back must provide indications enabling the State with which the request is lodged to ascertain that it is responsible in accordance with Article 3 (7) and with Article 10;
  - b) the State called upon to take back the applicant shall give an answer to the request within eight days of the matter being referred to it. Should it acknowledge responsibility, it shall then take back the applicant for asylum as quickly as possible and at the latest one month after it agrees to do so.
2. Measures taken under Article 18 may at a later date set out the details of the procedure for taking the applicant back.

Article 14

1. Member States shall conduct mutual exchanges with regard to:
  - national legislative or regulatory measures or practices applicable in the field of asylum,
  - statistical data on monthly arrivals of applicants for asylum, and their breakdown by nationality. Such information shall be forwarded quarterly through the General Secretariat of the Council of the European Communities, which shall see that it is circulated to the Member States and the Commission of the European Communities and to the United Nations High Commissioner for Refugees.
2. The Member States may conduct mutual exchanges with regard to:
  - general information on new trends in applications for asylum,
  - general information on the situation in the countries of origin or of provenance of applicants for asylum.
3. If the Member State providing the information referred to in paragraph 2 wants it to be kept confidential, the other Member States shall comply with this wish.

Article 15

1. Each Member State shall communicate to any Member State that so requests such information on individual cases as is necessary for:
  - determining the Member State which is responsible for examining the application for asylum,
  - examining the application for asylum,
  - implementing any obligation arising under this Convention.
2. This information may only cover:
  - personal details of the applicant, and, where appropriate, the members of his family (full name and where appropriate, former name; nicknames or pseudonyms; nationality, present and former; date and place of birth),
  - identity and travel papers (references, validity, date of issue, issuing

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- authoirity, place of issue, etc.),
  - other information necessary for establishing the identity of the applicant,
  - places of residence and routes travelled,
  - residence permits or visas issued by a Member State,
  - the place where the application was lodged,
  - the date any previous application for asylum was lodged, the date the present application was lodged, the stage reached in the proceedings and the decision taken, if any.
3. Furthermore, one Member State may request another Member State to let it know on what grounds the applicant for asylum bases his or her application and, where applicable, the grounds for any decisions taken concerning the applicant. It is for the Member State from which the information is requested to decide whether or not to impart it. In any event, communication of the information requested shall be subject to the approval of the applicant for asylum.
  4. This exchange of information shall be effected at the request of a Member State and may only take place between authorities the designation of which by each Member State has been communicated to the Committee provided for under Article 18.
  5. The information exchanged may only be used for the purposes set out in paragraph 1. In each Member State such information may only be communicated to the authorities and courts and tribunals entrusted with:
    - determining the Member State which is responsible for examining the application for asylum,
    - examining the application for asylum,
    - implementing any obligation arising under this Convention.
  6. The Member State that forwards the information shall ensure that it is accurate and up-to-date. If it appears that this Member State has supplied information which is inaccurate or which should not have been forwarded, the recipient Member State shall be immediately informed thereof. They shall be obliged to correct such information or to have it erased.
  7. An applicant for asylum shall have the right to receive, on request, the information exchanged concerning him or her, for such time as it remains available.

If he or she establishes that such information is inaccurate or should not have been forwarded, he or she shall have the right to have it corrected or erased. This right shall be exercised in accordance with the conditions laid down in paragraph 6.
  8. In each Member State concerned, the forwarding and receipt of exchanged information shall be recorded.
  9. Such information shall be kept for a period not exceeding that necessary for the ends for which it was exchanged. The need to keep it shall be examined at the appropriate moment by the Member State concerned.
  10. In any event, the information thus communicated shall enjoy at least the same protection as is given to similar information in the Member State which receives it.
  11. If data are not processed automatically but are handled in some other form, every Member State shall take the appropriate measures to ensure

compliance with this Article by means of effective controls. If a Member State has a monitoring body of the type mentioned in paragraph 12, it may assign the control task to it.

12. If one or more Member States wish to computerize all or part of the information mentioned in paragraphs 2 and 3, such computerization is only possible if the countries concerned have adopted laws applicable to such processing which implement the principles of the Strasbourg Convention of 28 January 1981 for the Protection of Individuals, with regard to automatic processing of personal data and if they have entrusted an appropriate national body with the independent monitoring of the processing and use of data forwarded pursuant to this Convention.

Article 16

1. Any Member State may submit to the Committee referred to in Article 18 proposals for revision of this Convention in order to eliminate difficulties in the application thereof.
2. If it proves necessary to revise or amend this Convention pursuant to the achievement of the objectives set out in Article 8a of the Treaty establishing the European Economic Community, such achievement being linked in particular to the establishment of a harmonized asylum and a common visa policy, the Member State holding the Presidency of the Council of the European Communities shall organize a meeting of the Committee referred to in Article 18.
3. Any revision of this Convention or amendment hereto shall be adopted by the Committee referred to in Article 18. It shall enter into force in accordance with the provisions of Article 22.

Article 17

1. If a Member State experiences major difficulties as a result of a substantial change in the circumstances obtaining on conclusion of this Convention, the State in question may bring the matter before the Committee referred to in Article 18 so that the latter may put to the Member States measures to deal with the situation or adopt such revisions or amendments to this Convention as appear necessary, which shall enter into force as provided for in Article 16 (3).
2. If, after six months, the situation mentioned in paragraph 1 still obtains, the Committee, acting in accordance with Article 18 (2), may authorize the Member State affected by that change to suspend temporarily the application of the provisions of this Convention, without such suspension being allowed to impede the achievement of the objectives mentioned in Article 8a of the Treaty establishing the European Economic Community or contravene other international obligations of the Member States.
3. During the period of suspension, the Committee shall continue its discussions with a view to revising the provisions of this Convention, unless it has already reached an agreement.

Article 18

1. A Committee shall be set up comprising one representative of the Govern-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

ment of each Member State.

The Committee shall be chaired by the Member State holding the Presidency of the Council of the European Communities.

The Commission of the European Communities may participate in the discussions of the Committee and the working parties referred to in paragraph 4.

2. The Committee shall examine, at the request of one or more Member States, any question of a general nature concerning the application or interpretation of this Convention.

The Committee shall determine the measures referred to in Article 11 (6) and Article 13 (2) and shall give the authorization referred to in Article 17 (2).

The Committee shall adopt decisions revising or amending the Convention pursuant to Articles 16 and 17.

3. The Committee shall take its decisions unanimously, except where it is acting pursuant to Article 17 (2), in which case it shall take its decisions by a majority of two-thirds of the votes of its members.

4. The Committee shall determine its rules of procedure and may set up working parties.

The Secretariat of the Committee and of the working parties shall be provided by the General Secretariat of the Council of the European Communities.

Article 19

As regards the Kingdom of Denmark, the provisions of this Convention shall not apply to the Faroe Islands nor to Greenland unless a declaration to the contrary is made by the Kingdom of Denmark. Such a declaration may be made at any time by a communication to the Government of Ireland which shall inform the Governments of the other Member States thereof.

As regards the French Republic, the provisions of this Convention shall apply only to the European territory of the French Republic.

As regards the Kingdom of the Netherlands, the provisions of this Convention shall apply only to the territory of the Kingdom of the Netherlands in Europe.

As regards the United Kingdom the provisions of this Convention shall apply only to the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. They shall not apply to the European territories for whose external relations the United Kingdom is responsible unless a declaration to the contrary is made by the United Kingdom. Such a declaration may be made at any time by a communication to the Government of Ireland, which shall inform the Governments of the other Member States thereof.

Article 20

This Convention shall not be the subject of any reservations.

Article 21

1. This Convention shall be open for the accession of any State which beco-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- mes a member of the European Communities. The instruments of accession will be deposited with the Government of Ireland.
2. It shall enter into force in respect of any State which accedes thereto on the first day of the third month following the deposit of its instrument of accession.

Article 22

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance or approval. The instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Government of Ireland.
2. The Government of Ireland shall notify the Governments of the other Member States of the deposit of the instruments of ratification, acceptance or approval.
3. This Convention shall enter into force on the first day of the third month following the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval by the last signatory State to take this step.
The State with which the instruments of ratification, acceptance or approval are deposited shall notify the Member States of the date of entry into force of this Convention.

In witness whereof, the undersigned plenipotentiaries have hereinto set their hands.

Done at Dublin this fifteenth day of June in the year one thousand nine hundred and ninety, in a single original, in the Danish, Dutch, English, French, German, Greek, Irish, Italian, Portuguese and Spanish languages, the texts drawn up in each of these languages being equally authentic and being deposited in the archives of the Government of Ireland which shall transmit a certified copy to each of the other Member States.

Konvensjon om fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som framlegges i en medlemsstat i De europeiske fellesskap - Dublin-konvensjonen(97/C 254/01)

HANS MAJESTET BELGIERNES KONGE,
HENNES MAJESTET DRONNINGEN AV DANMARK,
PRESIDENTEN FOR FORBUNDSREPubLIKKEN TYSKLAND,
PRESIDENTEN FOR REPUBLIKKEN HELLAS,
HANS MAJESTET KONGEN AV SPANIA,
PRESIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FRANKRIKE,
PRESIDENTEN FOR IRLAND,
PRESIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ITALIA,
HANS KONGELIGE HØYHET STORHERTUGEN AV LUXEMBOURG,
HENNES MAJESTET DRONNINGEN AV NEDERLAND,
PRESIDENTEN FOR REPUBLIKKEN PORTUGAL,
HENNES MAJESTET DRONNINGEN AV DET FORENTE KONGERIKE
STORBRIANNIA OG NORD-IRLAND

som viser til målet fastsatt i møte i Det europeiske råd i Strasbourg den 8. og 9. desember 1989 om harmonisering av asylpolitikken,

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

som, i samsvar med deres felles humanitære tradisjon, er fast bestemt på å sikre flyktninger tilstrekkelig beskyttelse i samsvar med bestemmelsene i Genève-konvensjonen av 28. juli 1951, endret ved New York-protokollen av 31. januar 1967 om flyktnings stilling, heretter kalt henholdsvis «Genève-konvensjonen» og «New York-protokollen»,

som tar i betraktning det felles mål å etablere et område uten indre grenser, der særlig fri bevegelse for personer er sikret i samsvar med bestemmelsene i traktaten om opprettelse av Det europeiske økonomiske fellesskap, endret ved Den europeiske enhetsakt,

som er seg bevisst at det er nødvendig å treffe tiltak for å unngå at virkeliggjøringen av dette mål fører til situasjoner der asylsøkere i for lang tid lever i uvisshet om det trolige utfallet av deres asylsøknader, og som tilstrever å gi alle asylsøkere garanti for at deres asylsøknad vil bli behandlet i én av medlemsstatene og unngå at asylsøkere sendes fra den ene medlemsstaten til den andre uten at noen av disse statene erklærer seg kompetent til å behandle asylsøknaden,

som tilstrever å videreføre dialogen innledet med De forente nasjoners høykommisær for flyktninger med henblikk på å oppfylle ovennevnte mål,

som er fast bestemt på å samarbeide nært for å anvende denne konvensjon ved hjelp av ulike midler, herunder utveksling av informasjon,

HAR BESLUTTET Å INNGÅ DENNE KONVENSJON OG HAR FOR DETTE FORMÅL UTPEKT SOM BEFULLMEKTIGET:

HANS MAJESTET BELGIERNES KONGE,

Melchior WATHELET

Visestatsminister, justisminister samt minister for små og mellomstore bedrifter

HENNES MAJESTET DRONNINGEN AV DANMARK,

Hans ENGELL

Justisminister

PRESIDENTEN FOR FORBUNDSREPubLIKKEN TYSKLAND,

Dr. Helmut RÜCKRIEGEL

Forbundsrepublikken Tysklands ambassadør i Dublin

Wolfgang SCHAÜBLE

Forbundsinnenriksminister

PRESIDENTEN FOR REPUBLIKKEN HELLAS,

Ioannis VASSILIADES

Minister for offentlig orden

HANS MAJESTET KONGEN AV SPANIA,

José Luis CORCUERA

Innenriksminister

PRESIDENTEN FOR REPUBLIKKEN FRANKRIKE,

Pierre JOXE

Innenriksminister

PRESIDENTEN FOR IRLAND:

Ray BURKE

Justis- og kommunikasjonsminister

PRESIDENTEN FOR REPUBLIKKEN ITALIA,

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Antonio GAVA

Innenriksminister

HANS KONGELIGE HØYHET STORHERTUGEN AV LUXEMBOURG,

Marc FISCHBACH

Undervisningsminister, justisminister, minister for offentlig ansatte

HENNES MAJESTET DRONNINGEN AV NEDERLAND,

Ernst Maurits Henricus HIRSCH BALLIN

Justisminister

PRESIDENTEN FOR REPUBLIKKEN PORTUGAL,

Manuel PEREIRA

Innenriksminister

HENNES MAJESTET DRONNINGEN AV DET FORENTE KONGERIKE
STORBRIANNIA OG NORD-IRLAND,

David WADDINGTON

Innenriksminister

Nicholas Maxted FENN, KCMG

Ambassadør for Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland i
Dublin,

som, etter å ha utvekslet sine fullmakter og funnet dem i god og behørig
form,

ER BLITT ENIGE OM FØLGENDE:

Artikkel 1

1. I denne konvensjon menes med:

- a) «Utlending»: enhver person som ikke er statsborger i en medlemsstat.
- b) «Asylsøknad»: en søknad der en utlending ber en medlemsstat om beskyttelse i henhold til Genève-konvensjonen, ved å påberope seg status som flyktning etter artikkel 1 i Genève-konvensjonen, endret ved New York-protokollen.
- c) «Asylsøker»: en utlending som har framlagt en asylsøknad som det ikke er truffet endelig vedtak om.
- d) «Behandling av en asylsøknad»: alle tiltak som gjelder behandling, vedtak eller dommer avsagt av de kompetente myndigheter i forbindelse med en asylsøknad, med unntak av prosedyrene for å avgjøre hvilken stat som har ansvaret for behandlingen av asylsøknaden i henhold til bestemmelsene i denne konvensjon.
- e) «oppholdstillatelse»: enhver tillatelse utstedt av en medlemsstats myndigheter som gir en utlending rett til å oppholde seg på dens territorium, med unntak av visum og tillatelse til å bli i landet utstedt under behandlingen av en søknad om oppholdstillatelse eller om asyl.
- f) «Innreisevisum»: tillatelse eller vedtak i en medlemsstat som gir en utlending rett til innreise på dens territorium, forutsatt at de øvrige vilkår for innreise er oppfylt.
- g) «Transittvisum»: tillatelse eller vedtak i en medlemsstat som gir en utlending rett til - å reise gjennom dens territorium, eller til å passere gjennom transittområdet i en havn eller lufthavn, forutsatt at de øvrige transittvilkår er oppfylt.

2. Typen visum bestemmes på grunnlag av definisjonene i nr. 1 bokstav f) og

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

g).

Artikkel 2

Medlemsstatene bekrefter på nytt sine forpliktelser etter Genève-konvensjonen, endret ved New York-protokollen, uten noen geografisk begrensning i disse instrumentenes virkeområde, og sitt løfte om å samarbeide med De forente nasjoners høykommissær for flyktninger om anvendelsen av disse instrumentene.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene forplikter seg til å behandle enhver asylsøknad som fremlegges av en utlending på grensen eller på territoriet til en av dem.
2. Asylsøknaden skal behandles av en enkelt medlemsstat, som bestemmes etter kriteriene i denne konvensjon. Kriteriene definert i artikkel 4 til 8 skal anvendes i den oppgitte rekkefølge.
3. Asylsøknaden behandles av vedkommende medlemsstat i samsvar med dens nasjonale rett og dens internasjonale forpliktelser.
4. Hver medlemsstat har rett til å behandle en asylsøknad som den får forelagt av en utlending, selv om slik behandling ikke er dens ansvar etter kriteriene i denne konvensjon, forutsatt at asylsøkeren gir sitt samtykke. Medlemsstaten som er ansvarlig etter ovennevnte kriterier, blir da fritatt fra sine forpliktelser, som overføres til den medlemsstaten som ønsker å behandle asylsøknaden. Sistnevnte stat skal underrette den medlemsstat som er ansvarlig etter nevnte kriterier, hvis den har fått forelagt søknaden.
5. Enhver medlemsstat bevarer i henhold til sin nasjonale lovgivning retten til å sende en asylsøker til en tredjestat, under overholdelse av bestemmelsene i Genève-konvensjonen, endret ved New York-protokollen.
6. Prosedyren for å avgjøre hvilken stat som etter denne konvensjon er ansvarlig for behandling av en asylsøknad, skal innledes så snart en asylsøknad framlegges for første gang i en medlemsstat.
7. En asylsøker som befinner seg i en annen medlemsstat og som har framlagt en asylsøknad der etter å ha trukket sin søknad tilbake under prosedyren for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig, skal tas tilbake, etter vilkårene fastsatt i artikkel 13, av den medlemsstaten der asylsøknaden er framlagt, for å fullføre prosedyren for å fastslå hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden. Denne forpliktelsen opphører hvis asylsøkeren i mellomtiden har forlatt medlemsstatenes territorium i en periode på minst tre måneder, eller har fått utstedt en oppholdstillatelse av en medlemsstat som er gyldig i mer enn tre måneder.

Artikkel 4

Når en asylsøker har et familiemedlem som har fått status som flyktning i henhold til Genève-konvensjonen, endret ved New York-protokollen, i en medlemsstaten og som oppholder seg lovlig der, er denne stat ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden, forutsatt at vedkommende personer ønsker det.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Vedkommende familiemedlem kan kun være asylsøkerens ektefelle eller hans eller hennes mindreårige ugifte barn på under 18 år, eller hans eller hennes far eller mor dersom asylsøkeren selv er et ugift mindreårig barn på under 18 år.

Artikkel 5

1. Når asylsøkeren er i besittelse av en gyldig oppholdstillatelse, er medlemsstaten som utstedte tillatelsen ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden.
2. Når asylsøkeren er i besittelse av et gyldig visum, skal medlemsstaten som utstedte visumet være ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden, med unntak av følgende tilfeller:
  - a) Dersom visumet ble utstedt med skriftlig tillatelse fra en annen medlemsstat, skal denne staten være ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden. Når en medlemsstat på forhånd konsulterer den sentrale myndighet i en annen medlemsstat, blant annet av sikkerhetshensyn, skal ikke sistnevntes samtykke utgjøre en skriftlig tillatelse i henhold til denne bestemmelse.
  - b) Når en asylsøker er i besittelse av et transittvisum og framlegger sin søknad i en annen medlemsstat der han ikke er underlagt visumplikt, skal denne staten være ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden.
  - c) Når en asylsøker er i besittelse av et transittvisum og framlegger sin søknad i staten som utstedte visumet, og som har fått skriftlig bekrefteelse fra de diplomatiske og konsulære myndigheter i bestemmelsesmedlemsstaten om at utlendingen som ble fritatt for visumplikt oppfyller vilkårene for innreise i denne stat, skal sistnevnte stat være ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden.
3. Når asylsøkeren er i besittelse av flere gyldige oppholdstillatelser eller visa som er utstedt av forskjellige medlemsstater, er medlemsstatene i følgende rekkefølge ansvarlige for behandlingen av asylsøknaden:
  - a) Staten som har utstedt oppholdstillatelsen som gir rett til lengst opphold, eller, dersom oppholdstillatelsene gir rett til opphold av samme varighet, staten som har utstedt oppholdstillatelsen som utløper senest.
  - b) Staten som har utstedt det visum som utløper senest, når det dreier seg om visa av samme type.
  - c) Staten som har utstedt visumet med lengst varighet, når visaene er av forskjellig type, eller staten som har utstedt visumet som utløper senest, når varigheten er den samme. Denne bestemmelse får ikke anvendelse dersom søkeren er i besittelse av ett eller flere transittvisa som er utstedt ved forevisning av et innreisevisum til en annen medlemsstat. I et slikt tilfelle skal sistnevnte medlemsstat være ansvarlig.
4. Når asylsøkeren bare er i besittelse av en eller flere oppholdstillatelser som utløp for mindre enn to år siden, eller ett eller flere visa som utløp for mindre enn seks måneder siden, og som faktisk har gjort ham eller henne i stand til å reise inn på en medlemsstats territorium, får bestemmelsene i nr. 1, 2 og 3 i denne artikkel anvendelse så lenge utlendingen ikke har forlatt medlemsstatenes territorium.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Når asylsøkeren er i besittelse av en eller flere oppholdstillatelser som utløp for mer enn to år siden, eller ett eller flere visa som utløp for mer enn seks måneder siden, og som faktisk har gjort ham eller henne i stand til å reise inn på en medlemsstats territorium, og når utlendingen ikke har forlatt fellesskapets territorium, skal medlemsstaten der søknaden ble framlagt, være ansvarlig.

Artikkel 6

Når det kan bevises at en asylsøker ulovlig har krysset grensen til en medlemsstat fra en stat som ikke er medlem av De europeiske fellesskaper via land-, sjø-, eller luftveien, skal medlemsstaten der innreisen fant sted, være ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden.

Denne medlemsstats ansvar opphører imidlertid dersom det kan bevises at asylsøkeren har oppholdt seg i medlemsstaten der han har framlagt asylsøknaden i minst seks måneder før asylsøknaden ble lagt fram. I så fall er det sistnevnte medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden.

Artikkel 7

1. Ansvar for behandlingen av en asylsøknad påhviler den medlemsstat som har ansvaret for å føre kontroll med utlendingens innreise på medlemsstatenes territorium, unntatt når utlendingen, etter lovlig innreise i en medlemsstat der han eller hun er fritatt for visumplikt, framlegger asylsøknaden sin i en annen medlemsstat der han eller hun også er fritatt for visumplikt ved innreise. I såfall er sistnevnte stat ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden.
2. Inntil en avtale mellom medlemsstatene om nærmere regler for kryssing av de ytre grenser trer i kraft, skal en medlemsstat som tillater gjennomreise uten visum i transittområdet i sine lufthavner ikke anses som ansvarlig for innreisekontroll når det gjelder reisende som ikke forlater transittområdet.
3. Når en asylsøknad blir framlagt ved transitt i en lufthavn i en medlemsstat, er denne staten ansvarlig for behandling.

Artikkel 8

Når det ikke kan avgjøres hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden på grunnlag av de øvrige kriterier i denne konvensjon, skal medlemsstaten som først fikk framlagt asylsøknaden være ansvarlig for behandling.

Artikkel 9

Enhver medlemsstat kan, selv om den ikke er ansvarlig for behandlingen etter kriteriene i denne konvensjon, etter anmodning fra en annen medlemsstat, behandle en asylsøknad av humanitære grunner, særlig av familiemessige eller kulturelle hensyn, forutsatt at asylsøkeren ønsker det.

Dersom den forespurte medlemsstat etterkommer anmodningen, overføres ansvaret for behandlingen av søknaden til denne stat.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 10

1. Medlemsstaten som etter kriteriene i denne konvensjon er ansvarlig for behandling av en asylsøknad, er forpliktet til å:
  - a) overta, etter vilkårene fastsatt i artikkel 11, ansvaret for en asylsøker som har framlagt en asylsøknad i en annen medlemsstat,
  - b) fullføre behandlingen av asylsøknaden,
  - c) igjen tillate innreise for eller ta tilbake en asylsøker, etter vilkårene fastsatt i artikkel 13, når asylsøkerens søknad er under behandling og asylsøkeren oppholder seg ulovlig i en annen medlemsstat,
  - d) ta tilbake, etter vilkårene fastsatt i artikkel 13, en asylsøker som har trukket tilbake sin søknad under behandlingen, og som har framlagt en søknad i en annen medlemsstat,
  - e) ta tilbake en utlending etter vilkårene fastsatt i artikkel 13, når den har avslått utlendingens søknad og utlendingen oppholder seg ulovlig i en annen medlemsstat.
2. Dersom en medlemsstat utsteder en oppholdstillatelse ved varighet utover tre måneder til en asylsøker, overføres forpliktelsene nevnt i nr. 1 bokstav a) til e) til denne medlemsstaten.
3. Forpliktelsene nevnt i nr. 1 bokstav a) til d) opphører dersom vedkommende utlending har forlatt medlemsstatenes territorium i en periode på minst tre måneder.
4. Forpliktelsene nevnt i nr. 1 bokstav d) og e) opphører dersom staten som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad, som følge av tilbaketrekking av eller avslag på søknaden, vedtar og iverksetter de nødvendige tiltak for at utlendingen vender tilbake til sitt hjemland eller til et annet land som han lovlig kan reise inn i.

Artikkel 11

1. Dersom en medlemsstat som har fått framlagt en asylsøknad mener at en annen medlemsstat er ansvarlig for behandlingen av søknaden, kan den snarest mulig og i alle tilfelle innen seks måneder etter at asylsøknaden ble framlagt, anmode den andre medlemsstaten om å overta ansvaret for søkeren.

Dersom det ikke fremmes anmodning om overtakelse av ansvaret innen fristen på seks måneder, påhviler ansvaret for behandlingen av asylsøknaden den stat som fikk framlagt søknaden.
2. Anmodningen om overtakelse av ansvaret skal inneholde tilstrekkelige opplysninger til å gjøre myndighetene i den andre staten i stand til å fastslå om den er ansvarlig etter kriteriene i denne konvensjon.
3. Fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig etter disse kriteriene, skjer på grunnlag av den situasjonen som forelå på det tidspunkt asylsøkeren for første gang framlagde sin asylsøknad for en medlemsstat.
4. Medlemsstaten skal ta stilling til anmodningen om overtakelse av ansvar senest tre måneder etter å ha mottatt den. Når det ikke foreligger et svar ved utløpet av denne fristen, anses anmodningen som etterkommet.
5. Asylsøkeren skal overføres fra den medlemsstat der søknaden ble framlagt til den medlemsstat som er ansvarlig senest én måned etter at anmodningen om overtakelse av ansvar ble etterkommet, eller én måned etter at utlendingens eventuelle klage på vedtaket om overføring ble avgjort der-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

som denne prosedyren har oppsettende virkning.

6. Nærmere enkeltheter om framgangsmåten i forbindelse med overtakelsen kan fastsettes etter art. 18.

Artikkel 12

Dersom en asylsøker som befinner seg på en medlemsstats territorium, framlegger en asylsøknad for en annen medlemsstats kompetente myndigheter, skal den medlemsstat på hvis territorium asylsøkeren befinner seg, fastsette hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden. Den medlemsstat på hvis territorium asylsøkeren befinner seg, skal uten opphold underrettes av den medlemsstat som mottok asylsøknaden, og betraktes deretter, ved anvendelsen av denne konvensjon, som den medlemsstat der asylsøknaden er framlagt.

Artikkel 13

1. Tilbaketaking av en asylsøker i tilfellene nevnt i artikkel 3 nr. 7 og artikkel 10 foregår etter følgende regler:
  - a) anmodning om tilbaketaking av asylsøkeren må inneholde tilstrekkelige opplysninger til at den anmodede stat kan fastslå at den er ansvarlig i henhold til artikkel 3 nr. 7 og artikkel 10,
  - b) staten som anmodes om å ta tilbake asylsøkeren skal gi svar på anmodningen senest åtte dager etter at den ble forelagt. Dersom staten erkjenner sitt ansvar, skal den ta tilbake asylsøkeren så snart som mulig og senest én måned etter at den ga sitt samtykke til å gjøre det.
2. Nærmere enkeltheter om framgangsmåten i forbindelse med tilbaketaking av søkeren kan fastsettes etter artikkel 18.

Artikkel 14

1. Medlemsstatene skal gjensidig utveksle:
  - opplysninger om nasjonale lover eller forskrifter eller praksis som gjelder med hensyn til asyl,
  - statistiske opplysninger om antall asylsøkere som ankommer hver måned og deres fordeling etter nasjonalitet. Slike opplysninger skal hvert kvartal oversendes Sekretariatet i Rådet for De europeiske fellesskap som sørger for videresendelse til medlemsstatene, Kommisjonen for De europeiske fellesskap og De forente nasjoners høykommissær for flyktninger.
2. Medlemsstatene kan gjensidig utveksle:
  - generelle opplysninger om nye tendenser med hensyn til asylsøknader,
  - generelle opplysninger om forholdene i asylsøkernes hjemstat eller seneste oppholdsstat.
3. Dersom medlemsstaten som framskaffer opplysningene nevnt i nr. 2 ønsker at de skal behandles fortrolig, skal de øvrige medlemsstater etterkomme dette ønsket.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 15

1. Hver medlemsstat skal meddele enhver annen medlemsstat som ber om det de opplysninger om enkeltsaker som er nødvendige for:
  - å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad,
  - å behandle asylsøknaden,
  - å gjennomføre enhver forpliktelse som følger av denne konvensjon.
2. Disse opplysninger kan kun omfatte:
  - personopplysninger om asylsøkeren og eventuelt om hans familie (fullt navn og eventuelt tidligere navn, kallenavn eller pseudonym, nåværende og tidligere nasjonalitet, fødselsdato og fødested),
  - identitetspapirer og reisedokumenter (referansenumre, gyldighet, utstedelsesdato, utstedende myndighet, utstedelsessted osv.),
  - øvrige opplysninger som er nødvendige for å fastslå søkerens identitet,
  - oppholdssteder og reiseruter,
  - oppholdstillatelser eller visa utstedt av en medlemsstat,
  - stedet der søknaden ble framlagt,
  - dato for enhver tidligere framleggelse av asylsøknad, dato for framleggelse av den aktuelle søknad, status i saksbehandlingen og eventuelle vedtak som er truffet.
3. En medlemsstat kan dessuten anmode en annen medlemsstat om å meddele på hvilket grunnlag en asylsøker baserer sin søknad, og om nødvendig grunnlaget for ethvert vedtak som er truffet angående søkeren. Den forespurte medlemsstat tar stilling til om den kan etterkomme den forelagte anmodning. Under alle omstendigheter er asylsøkerens samtykke en forutsetning for utlevering av opplysningene.
4. Denne utvekslingen av opplysninger skal finne sted etter anmodning fra en medlemsstat, og kan bare formidles mellom de myndigheter som hver medlemsstat har utpekt og meddelt Komiteen nevnt i artikkel 18.
5. De utvekslede opplysninger kan bare anvendes til formålene oppgitt i nr. 1. Slike opplysninger må bare meddeles de myndigheter og rettsinstanser i medlemsstaten som har som oppgave:
  - å avgjøre hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden,
  - å behandle asylsøknaden,
  - å gjennomføre enhver forpliktelse som følger av denne konvensjon.
6. Medlemsstaten som videresender opplysningene skal påse at de er korrekte og oppdaterte.

Viser det seg at denne medlemsstaten har formidlet uriktige opplysninger eller opplysninger som ikke skulle vært videresendt, skal den medlemsstat som har mottatt opplysningene umiddelbart underrettes om dette. Denne er forpliktet til å korrigere eller tilintetgjøre opplysningene.
7. En asylsøker har etter anmodning rett til å motta opplysningene som er blitt utvekslet om han eller henne, så lenge de er tilgjengelige.

Dersom han eller hun konstaterer at opplysningene er uriktige eller at de ikke skulle vært videresendt, kan han eller hun kreve å få opplysningene korrigert eller tilintetgjort. Denne rettigheten skal utøves i samsvar med

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- vilkårene fastsatt i nr. 6.
8. Hver berørte medlemsstat skal registrere oversending og mottak av utvekslede opplysninger.
  9. Slike opplysninger skal ikke oppbevares lenger enn det som er nødvendig for formålet med utvekslingen av opplysningene. Den berørte medlemsstat skal på et passende tidspunkt vurdere om det er nødvendig å oppbevare dem.
  10. De oversendte opplysninger skal i alle tilfeller gis minst den samme beskyttelse som den som gis tilsvarende opplysninger i medlemsstaten som mottar dem.
  11. Dersom opplysningene ikke behandles elektronisk, men på annen måte, skal hver medlemsstat treffe de nødvendige tiltak for å sikre at bestemmelsene i denne artikkel overholdes ved hjelp av effektiv kontroll. Dersom en medlemsstat har et kontrollorgan av den type som er omhandlet i nr. 12, kan den pålegge dette organ å føre en slik kontroll.
  12. Dersom en eller flere medlemsstater ønsker å behandle elektronisk alle eller enkelte opplysninger nevnt i nr. 2 og 3, er dette bare mulig dersom vedkommende stat har vedtatt en lovgivning om elektronisk behandling som gjennomfører prinsippene i Strasbourg-konvensjon av 28. januar 1981 om personvern i forbindelse med elektronisk databehandling av personopplysninger, og dersom de har gitt et egnet nasjonalt organ i oppgave å føre uavhengig kontroll med behandling og bruk av opplysninger som er oversendt i samsvar med denne konvensjon.

Artikkel 16

1. Enhver medlemsstat kan oversende forslag til revisjon av denne konvensjon til Komiteen nevnt i artikkel 18, med henblikk på å eliminere vanskeligheter i forbindelse med gjennomføringen av konvensjonen.
2. Dersom det viser seg å være nødvendig å foreta en revisjon eller endring av denne konvensjon som følge av virkeliggjøringen av målene fastsatt i artikkel 8a i traktaten om opprettelse av Det europeiske økonomiske fellesskap, når denne virkeliggjøringen særlig er knyttet til innføringen av en harmonisert asylpolitikk og en felles visumpolitikk, skal medlemsstaten som har formannskapet i Rådet for De europeiske fellesskap innkalle til møte i Komiteen nevnt i artikkel 18.
3. Enhver revisjon eller endring av denne konvensjon skal vedtas av Komiteen nevnt i artikkel 18. Slik revisjon eller endring skal tre i kraft i samsvar med artikkel 22.

Artikkel 17

1. Dersom en medlemsstat får betydelige vanskeligheter som følge av vesentlige forandringer i forholdene som rår ved inngåelsen av denne konvensjon, kan vedkommende stat legge saken fram for Komiteen nevnt i artikkel 18, slik at komiteen kan fremsette forslag til medlemsstatene om tiltak for å håndtere situasjonen, eller vedta den revisjon eller endring av denne konvensjon som synes nødvendig, og som trer i kraft etter vilkårene fastsatt i artikkel 16 nr. 3.
2. Dersom situasjonen nevnt i nr. 1 vedvarer etter seks måneder kan Komiteen, i samsvar med artikkel 18 nr. 2, tillate at medlemsstaten som er

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

berørt av forandringen, midlertidig opphever anvendelsen av bestemmelsene i denne konvensjon, forutsatt at slik oppheving ikke er til hinder for virkeliggjøringen av målene nevnt i artikkel 8 A i traktaten om opprettelse av Det europeiske økonomiske fellesskap, eller strider mot medlemsstatenes øvrige internasjonale forpliktelser.

3. Komiteen skal i løpet av suspensjonsperioden fortsette sitt arbeid med henblikk på å revidere bestemmelsene i denne konvensjon, med mindre det allerede er oppnådd enighet.

Artikkel 18

1. Det skal opprettes en komité som består av en representant fra regjeringen i hver medlemsstat.
Komiteen skal ledes av medlemsstaten som har formannskapet i Rådet for De europeiske fellesskap.
Kommisjonen for De europeiske fellesskap kan delta i Komiteens drøftelser og i arbeidsgruppene nevnt i nr. 4.
2. Komiteen skal på anmodning fra én eller flere medlemsstater behandle ethvert generelt spørsmål angående anvendelsen eller fortolkningen av denne konvensjon.
Komiteen skal fastsette tiltakene nevnt i artikkel 11 nr. 6 og artikkel 13 nr. 2, og skal gi tillatelsen nevnt i artikkel 17 nr. 2.
Komiteen skal treffe beslutninger om revisjon eller endring av konvensjonen i henhold til artikkel 16 og 17.
3. Komiteen skal treffe sine beslutninger enstemmig, unntatt når den treffer beslutninger i henhold til artikkel 17 nr. 2, der beslutningene treffes med to tredjedels flertall av medlemmenes stemmer.
4. Komiteen skal fastsette sin egen forretningsorden og kan nedsette arbeidsgrupper.
Sekretariatet i Rådet for De europeiske fellesskap skal ivareta sekretariatsoppgavene til komiteen og arbeidsgruppene.

Artikkel 19

Med hensyn til Kongeriket Danmark skal bestemmelsene i denne konvensjon ikke gjelde for Færøyene og Grønland, med mindre Kongeriket Danmark avlegger annen erklæring. En slik erklæring kan avlegges når som helst ved meddelelse til Irlands regjering, som skal underrette de andre medlemsstatenes regjeringer om dette.

Med hensyn til Republikken Frankrike skal bestemmelsene i denne konvensjon bare gjelde for Republikken Frankrikes europeiske territorium.

Med hensyn til Kongeriket Nederland skal bestemmelsene i denne konvensjon bare gjelde for Kongeriket Nederland i Europa.

Når det gjelder Det forente kongerike skal bestemmelsene i denne konvensjon bare gjelde for Det forente kongerike Storbritannia og Nord-Irland. De skal ikke gjelde for de europeiske territorier for hvis internasjonale forbindelser Det forente kongerike er ansvarlig, med mindre Det forente kongerike avlegger annen erklæring. En slik erklæring kan avlegges når som helst ved meddelelse til Irlands regjering, som skal underrette de andre medlemsstatenes regjeringer om dette.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 20

Det kan ikke tas forbehold med hensyn til denne konvensjon.

Artikkel 21

1. Denne konvensjon skal være åpen for tiltredelse for enhver stat som blir medlem av De europeiske fellesskap. Tiltredelsesdokumentene vil bli deponert hos Irlands regjering.
2. Konvensjonen trer i kraft for enhver stat som tiltrer den første dagen i den tredje måneden etter deponering av tiltredelsesdokumentet.

Artikkel 22

1. Denne konvensjon skal ratifiseres, godkjennes eller godtas. Ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningssdokumentene skal deponeres hos Irlands regjering.
2. Irlands regjering skal underrette de andre medlemsstatenes regjeringer om deponering av ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningssdokumentene.
3. Denne konvensjon trer i kraft den første dagen i den tredje måneden etter at den siste signatarstat har deponert sitt ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningssdokument.
Staten der ratifikasjons-, godtakelses- eller godkjenningssdokumentene er deponert, skal underrette medlemsstatene om ikrafttredelsesdatoen.

Som bekreftelse på dette har de undertegnede, som er gitt behørig fullmakt til det, undertegnet denne konvensjon.

Utferdiget i Dublin den femtende juni nittenhundreogtretti på dansk, nederlandsk, engelsk, fransk, tysk, gresk, irsk, italiensk, portugisisk og spansk, med samme gyldighet for alle tekster, i ett originaleksemplar som skal deponeres i arkivene til Irlands regjering, som skal sende en bekreftet gjenpart til hver medlemsstat.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Vedlegg 5

DECISION No 1/97 of 9 September 1997 of the Committee set up by Article 18 of the Dublin Convention of 15 June 1990, concerning provisions for the implementation of the Convention

THE COMMITTEE set up by Article 18 of the Convention determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States of the European Communities, signed in Dublin of 15 June 1990 (1),

HAVING REGARD to Articles 11 (6), 13 (2) and 18 (1) and (2) of that Convention,

WHEREAS it is necessary to adopt provisions to ensure the effective implementation of the Convention following its entry into force on 1 September 1997,

HEREBY DECIDES AND CONFIRMS:

Article 1

Unless stated otherwise, references in this Decisions to Articles and numbered and unnumbered paragraphs are to the provisions of the Convention determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States of the European Communities (hereinafter referred to as 'the Convention').

Chapter I

General guidelines for implementation of the convention

Article 2

Lodging an application for asylum

1. An application for asylum is regarded as having been lodged from the moment the authorities of the Member State concerned have something in writing to that effect: either a form submitted by the applicant or an official statement drawn up by the authorities.
2. In the event of a non-written application, the period between the statement of intent and the drawing up of the official statement must be as short as possible.

Article 3

Reaction to a request that an applicant be taken in charge

Any response to a request that charge be taken of an applicant with a view to staying the effect of the provision concerning the three-month deadline laid

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

down in Article 11 (4) to produce effect must take the form of a written communication.

Article 4

Time limit for replying to a request that an applicant be taken in charge

1. The Member State which is requested to take charge of an applicant should make every effort to reply to the request within a period not exceeding one month from the date on which the request was received.
2. In cases where particular difficulties arise, the requested Member State may also, before the time limit of one month is reached, produce a temporary reply indicating the period within which it will be possible to give a definitive reply. The latter period should be as short as possible and may in no circumstances exceed the period of three months from the date on which the request was received as indicated in Article 11 (4)
3. If a negative reply is given within the time limit of one month, the requesting Member State still has the option, within a period of one month from the date on which it receives the negative reply, to contest that reply if, after the date on which the request was acknowledged, new and important facts have been brought to its attention which show that responsibility lies with the requested Member State. The requested Member State must then respond as quickly as possible.
4. The effects of this provision in practice must be assessed after one year by the Article 18 Committee. At that time it will be considered whether a period of one month can constitute a maximum time limit.

Article 5

Urgent procedure

When a request for asylum is submitted to a Member State following refusal to allow entry or residence, arrest as a result of illegal residence or service or execution of a removal measure, that Member State shall forthwith notify this to the Member State deemed to have responsibility; such notification shall give the reasons of fact and law why a swift reply is necessary and the deadline within which a reply is requested. The latter Member State shall endeavour to provide a reply within the specified periods. If this is not possible, it shall inform the requesting Member State thereof as quickly as possible.

Article 6

Exceeding the eight-day period for replying to a request for an applicant to be taken back

1. Article 13 (1) (b) of the Convention makes it very clear that Member States are obliged to respond to the request to take back the applicant within eight days of its submission.
2. In exceptional cases Member States may, within this eight-day period,

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

give a provisional reply indicating the period within which they will give their final reply. The latter period must be as short as possible and may not in any circumstances exceed a period of one month from the date on which the provisional reply was sent.

3. If the requested Member State fails to react:
  - within the eight-day period mentioned in paragraph 1,
  - within the one-month period mentioned in paragraph 2,

it shall be considered to have agreed to take back the applicant for asylum.

Article 7

Measures to expel an alien

The Member State responsible for examining the application must provide proof that the alien has actually been expelled from the territory of the Member States. These are therefore concrete acts of expulsion, involving an obligation relating to the result rather than the intention, which in effect means that in such cases the Member State provide written proof.

Article 8

Departure from the territory of the Member States

1. Where the applicant for asylum himself produces proof that he has left the territory of the Member States for more than three months, the second Member State may examine the veracity of that information, if necessary by contacting the third country in which the applicant claims to have been living during that time.
2. In other cases the Member State in which the initial application was lodged has to provide proof, in particular of the date of departure and the destination of the applicant for asylum. In the context of cooperation between Member States, the Member State in which the second application was lodged is best able to give the date on which the applicant for asylum returned to his territory.

Article 9

Exceptions where the applicant for asylum is in possession of a visa

1. Article 5 (2) provides for three separate cases where the responsibility of a Member State for examining the application for asylum ceases even if the applicant for asylum is in possession of a valid visa issued by that State.
2. The first exception (subparagraph (a)) concerns a visa issued on the authorization of another Member State; as a general rule, exceptional cases should be proved by the Member States which invoked them.
3. The second exception (subparagraph (b)) arises from a situation in which an application is lodged in a Member State in which the applicant is not subject to a visa requirement; there will be no need to seek proof since the

problem is not relevant.

4. The third exception (subparagraph (c)) refers to the case of an applicant for asylum who is in possession of a transit visa issued on the written authorization of the diplomatic or consular authorities of the Member State of final destination; the question of burden of proof is irrelevant here since there is prior written conformation that the transit visa was issued.

Article 10

Determination of the State responsible in the event of an applicant possessing several residence permits or visas

In the event of an applicant possessing several residence permits or visas issued by different Member States (in particular in the case of Article 5 (3) (c)), proof for the purposes of determining the State responsible does not arise in that the relevant information appears in the entry document produced by the applicant for asylum.

Article 11

Determining the periods of time and actual entry into a State

1. As regards the determination of the periods of time, the date of expiry of residence permits or visas is calculated from the date on which the application for asylum is lodged.
2. In addition, checking the expiry date of residence permits and visas is not necessary if such information appears on the asylum applicant's papers.
3. As regards proof that the individual has actually entered a Member State, the following situations should be distinguished:
  - if an applicant for asylum has actually entered a Member State, proof can be provided through information supplied by the Member State in which the application for asylum was lodged,
  - if an applicant for asylum has not left the territory of the Member States, the Member State which issued the expired residence permit or visa has to provide the information required,
  - if an applicant for asylum himself supplies the information that he has left the territory of the Member States, the second Member State in which an application was lodged will check the truth of the statements.

These rules apply in respect of actual entry in both subparagraphs of Article 5 (4).

Article 12

Irregular crossing of the border into a Member State

1. Proof that an applicant for asylum has irregularly crossed the border into a Member State (first subparagraph of Article 6) must be examined after the list of means of proof has been drawn up.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

2. Proof of a Member State ceasing to be responsible when the applicant for asylum lodges his application in the Member State where he has lived for six months (in accordance with the second subparagraph of Article 6) must be supplied in the first instance by the Member State invoking this exception in a spirit of collaboration between the two Member States concerned.
3. If the applicant for asylum claims that he has lived in a Member State for more than six months, it is for that Member State to check the truth of those statements. The initial information to the other Member State concerned will in any case have to include statements made by the applicant for asylum which may be used subsequently as counter-indications.

Article 13

Formal rules applying to approval by the applicant for asylum

1. Approval must be given in writing.
2. As a general rule an applicant must give his approval when the Member State claiming responsibility for examining the application has submitted a request for exchange of information.
3. The applicant for asylum must in any case know to what information he is giving his agreement.
4. The approval concerns the reasons given by the applicant for asylum and, where applicable, the reasons for the decisions taken with regard to the applicant.

Article 14

Notification procedures

1. The system of exchange of information must also include data on notification procedures. Accordingly, notification must be given:
  - as quickly as possible in writing,
  - using the technical means available,
  - to the Member States claiming responsibility for examining an application for asylum.
2. Such notification, which will avoid the possibility of two procedures being initiated simultaneously in two Member States, applies in respect of Articles 3 (4) and 12.
3. Where implementation of a decision determining responsibility is suspended, such suspension is notified so that the Member States are kept fully informed. It is very useful for the Member State where the application was lodged to be informed that an applicant for asylum is not being transferred pending a decision in his case by the second Member State.

Article 15

Standard form for determining the State responsible

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

A specimen standard form for determining the State responsible for examining an application for asylum is given in Annex I hereto.

Chapter II

Calculation of periods of time in the framework of the convention

Article 16

General rule

For the purposes of calculating the periods referred to in the Convention, Saturdays, Sundays and public holidays must be included.

Article 17

Supplementary rule

For the purposes of calculating the periods provided for in Articles 11 (4) and 13 (1) (b), the following rules shall also apply:

- the period begins on the day following receipt of the request,
- the final day of the period is the deadline for sending the reply.

Chapter III

Transfer of asylum applicants

Article 18

Introductory provisions

1. Articles 3 (7), 4, 5, 6, 7 and 8 set down the circumstances in which responsibility for examining an asylum application made in one Member State (hereinafter described as the 'first Member State') shall be assumed by another Member State (hereinafter described as the 'second Member State').
2. Articles 10 (1) (a), (c), (d) and (e), 11 (5) and 13 (1) (b) set down obligations and timescales regarding the taking charge or taking back of the applicant from the first to the second Member State.
The term 'transfer' is used in this Chapter both for the case of taking charge and taking back.
3. The arrangements for transfer of the applicant are set out in Articles 20, 21 and 22 of this Decision.

Article 19

Notification to the applicant for asylum

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

The first Member State shall inform the applicant as soon as possible when a request is made pursuant to Articles 11 and 13 to another Member State to take charge of or to take back an applicant and shall inform him of the outcome of that request. Where responsibility is transferred to the second Member State, the notification shall inform the applicant that he is liable to be transferred to the second Member State pursuant to Articles 11 (5) and 13 (1) (b) and subject to any relevant national laws and procedures. Where the transfer is to be made as described in Article 20 (1) (a) and (b) of this Decision, this notification will include information about the time and place to which the applicant should report on arrival in the second Member State.

Article 20

Transfer of the applicant for asylum

1. Where it is agreed that the applicant should be transferred to the second Member State, the first Member State shall be under an obligation to ensure as far as possible that the applicant does not evade transfer. To this effect, the first Member State will determine, in the light of the circumstances of each case and in accordance with national laws and procedures, how the transfer of the applicant should take place. This may be either:
  - a) on in own initiative, with a deadline being set; or
  - b) under escort, the applicant to be accompanied by an official of the first Member State.
2. Transfer of the applicant shall be considered completed either when the applicant has reported to the authorities of the second Member State specified in the notification given to him, where the transfer takes place under paragraph 1 (a), or when he has been taken in charge by the competent authorities of the second Member State, where transfer takes place under paragraph 1 (b).
3. Where transfer takes place under 1 (a) above, the second Member State shall inform the first Member State as soon as possible after the transfer is completed, or where the applicant has failed to report within the specified deadline.

Article 21

Deadlines for transfer of applicant for asylum

1. Articles 11 (5) and 13 (1) (b) provide that the transfer must be concluded within one month of the second Member State accepting responsibility for examining the asylum application. Member States shall make every effort to conform to these deadlines where transfer is made pursuant to Article 20 (1) (b) of this Decision.
2. If a transfer has been arranged pursuant to Article 20 (1) (a) of this Decision, but is not completed because of the failure of the applicant to cooperate, the second Member State may begin examination of the application on the information available to it on the expiry of the deadlines specified in Articles 11 (5) and 13 (1) (b).

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

3. If the application is refused, the second Member State shall remain responsible for taking back the applicant under the provisions of Article 10 (1) (e) unless the provisions of Article 10 (2), (3) or (4) apply.
4. Where the transfer of the asylum applicant has to be postponed due to special circumstances such as sickness, pregnancy, criminal detention, etc., and it is therefore not possible to carry out the transfer within the normal period of one month, the Member States concerned shall duly consult and agree on a case-by-case basis on the time limit within which the transfer must take place.
5. Where the asylum applicant avoids implementation of the transfer so that it cannot be carried out, it is irrelevant with regard to responsibility whether the applicant disappeared before or after the formal acceptance of responsibility by the Member State responsible. If the asylum applicant is subsequently found, the Member States concerned should duly consult and agree on a case-by-case basis on the time limit within which the transfer must take place.
6. The Member States concerned must inform each other as quickly as possible if they learn that one of the situations referred to in paragraphs 4 and 5 has arisen. In both the above cases, the Member State responsible for examining the asylum application under the Convention shall remain responsible for taking charge of or taking back the applicant without prejudice to Article 10 (2), (3) and (4).

Article 22

Laissez-passer for transfer of applicants

A specimen laissez-passer for transfer of applicants for asylum is provided in Annex II hereto.

Chapter IV

Means of proof in the framework of the convention

Article 23

Principles regarding the collection of evidence

1. The way in which evidence is used to determine the State responsible for examining an asylum application is fundamental to the implementation of the Convention.
2. Responsibility for processing an asylum application should in principle be determined on the basis of as few requirements of proof as possible.
3. If establishment of proof carried excessive requirements, the procedure for determining responsibility would ultimately take longer than examination of the actual application for asylum. In that case, the Convention would fail totally to have the desired effect and would even contradict one of its objectives since the delays would create a new category of 'refugees in orbit', asylum-seekers whose applications would not be examined until the procedure laid down under the Convention had been completed.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

4. Under too rigid a system of proof the Member States would not accept responsibility and the Convention would be applied only in rare instances, while those Member States with more extensive national registers would be penalized since their responsibility could be proved more easily.
5. A Member State should also be prepared to assume responsibility on the basis of indicative evidence for examining an asylum application once it emerges from an overall examination of the asylum applicant's situation that, in all probability, responsibility lies with the Member State in question.
6. The Member States should jointly consider in a spirit of genuine cooperation on the basis of all the evidence available to them, including statements made by the asylum-seeker, whether the responsibility of one Member State can be consistently established.
7. Lists A and B referred to in Articles 24 and 25 of this Decision are drawn up on the basis of those considerations.

Article 24

General considerations regarding lists A and B

1. It was considered necessary to draw up two lists of means of proof: probative evidence as in list A and indicative evidence as in list B. These lists are to be found in Annex III to this Decision.
2. List A sets out the means of probative evidence which conclusively prove responsibility under the Convention, save where rebutted by evidence to the contrary (e. g. showing documents not to be genuine).
3. List B is not exhaustive and contains means of proof consisting of indicative elements to be used within the framework of the Convention. These are means of proof having indicative value. Indicative evidence as in list B may be sufficient to determine responsibility, depending on the weighing-up of evidence in a particular case. It is by nature rebuttable.
4. These lists may be revised in the light of experience.
5. It seems useful to indicate that the weight of proof of these elements may vary according to the circumstances of each individual case. Items will be classified as probative evidence or indicative evidence according to the point to be proved. For instance, a fingerprint may provide probative evidence of an asylum-seeker's presence in a Member State, yet form only indicative evidence as to whether the asylum-seeker entered the Community at a particular external frontier.
6. This distinction made it necessary to draw up two separate lists of probative evidence (list A) and indicative evidence (list B) for each point to be proved under the Convention; Annex III hereto gives a breakdown of means of proof according to the point to be proved.
7. By the same token, the probative force of official documents is not always the same from one Member State to another. The same document can be drawn up for different purposes or by different authorities, depending on the Member State concerned.

Article 25

Probative force of elements in lists A and B

The probative force of the elements contained in lists A and B shall be assessed in accordance with the following:

(1) List A

The probative evidence in list A provides conclusive proof of a Member State's responsibility for examining an asylum application, save where rebutted by evidence to the contrary (e. g. showing a document to be forged).

For this purpose, Member States will provide examples of the various types of administrative documents, on the basis of a version of list A. Specimens of the various documents will be reproduced in a joint handbook for the application of the Dublin Convention. This will make for greater efficiency and help the authorities to identify any false documents produced by asylum-seekers. Some of the items of proof in list A constitute the best possible instruments to be used for the application of Articles 4 and 5 (1), (2), (3) and (4).

(2) List B

List B contains indicative evidence the probative value of which in determining responsibility for examining an asylum application will be weighed up on a case-by-case basis.

These indications can be very useful in practice. They cannot, however, irrespective of their number, constitute items of proof of the kind laid down in list A, in order to determine the responsibility of a Member State.

While not proof, such items can nonetheless determine towards which Member State the search for the State responsible within the meaning of the Convention may justifiably be directed.

Article 26

Consequences as to determination of responsibility

1. The Member State in question shall consult its various records to determine whether its responsibility is involved.
2. Where more than one Member State is responsible, the Member State which first receives an application for asylum shall ascertain which has the greater responsibility under the Convention, in accordance with the principle laid down in Article 3 (2) thereof whereby criteria for responsibility appear in the order in which they appear.
3. This approach should prevent asylum-seekers being passed successively from one State to another, complicating procedures and creating delay.
4. In particular, where an asylum-seeker passes through several Member States before submitting an application in the last one, the State applied to must not simply assume that responsibility lies with the State through which the applicant last passed.
5. Where there are specific reasons to believe that more than one State may be responsible, it is for the State in which the application has been submitted to attempt to ascertain which of the States in question is required to examine the asylum application, having regard to the order of criteria for

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

determining responsibility laid down in the Convention.

Article 27

Acceptance of responsibility on the basis of a declaration by the asylum applicant

Without prejudice to the provisions of this chapter concerning means of proof, responsibility for examining an application for asylum may in individual cases be accepted on the basis of a consistent, sufficiently detailed and verifiable declaration by the asylum applicant.

Chapter V

Exchange of information

Article 28

Statistical and individual information

1. Member States will conduct three-monthly exchanges of statistical information concerning the practical implementation of the Convention using the tables given in Annex IV hereto.
2. The Member States to which a request within the meaning of Article 15 is addressed should make every effort to reply to the request if possible immediately and in any event within one month.

Final provision

Article 29

Entry into force

This Decision shall come into force on today's date.

It shall apply from 1 September 1997.

Done at Brussels, 9 September 1997.

For the Committee

The Chairman

M. FISCHBACH

(1) OJ C 254, 19. 8. 1997, p. 1.

Annex I

Standard form for determining the state responsible for examining an application for asylum

Annex II

Specimen laissez-passer for transfer of applicants

Annex III List a

A. Means of proof

I. Process of determining the State responsible for examining an application for asylum

1. Legal residence in a Member State of a family member recognized as having refugee status (Article 4)
Probative evidence
  - written confirmation of the information by the other Member State,
  - extracts from registers,
  - residence permits issued to the individual with refugee status,
  - evidence that the persons are related, if available,
  - consent of the persons concerned.
2. Valid residence permits (Article 5 (1) and (3)) or residence permits which expired less than two years previously (and date of entry into force) (Article 5 (3))
Probative evidence
  - residence permit,
  - extracts from the register of aliens or similar registers,
  - reports/confirmation of information by the Member State which issued the residence permit.
3. Valid visas (Article 5 (2) and (3)) and visas which expired less than six months previously (and date of entry into force) (Article 5 (4))
Probative evidence
  - visa issued (valid or expired, as appropriate),
  - extracts from the register of aliens or similar registers,
  - reports/confirmation by the Member State which issued the visa.
4. Illegal entry (first paragraph of Article 6) and legal entry at an external frontier (Article 7 (1))
Probative evidence
  - entry stamp in a forged or falsified passport,
  - exit stamp from a country bordering on a Member State, bearing in mind the itinerary taken by the asylum seeker and the date the frontier was crossed,
  - tickets conclusively establishing entry at an external frontier,
  - entry stamp or similar endorsement in passport.
5. Departure from the territory of the Member States (Article 3 (7))
Probative evidence
  - exit stamp,
  - extracts from third-country registers (substantiating residence),
  - tickets conclusively establishing entry at an external frontier,
  - report/confirmation by the Member State from which the asylum

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- seeker left the territory of the Member States,
  - stamp of third country bordering on a Member State, bearing in mind the itinerary taken by the asylum seeker and the date the frontier was crossed.
6. Residence in the Member State of application for at least six months prior to application (Article 6 (2))
- Probative evidence
- Official evidence showing, in accordance with national rules, that the alien was resident in the Member State for at least six months before submitting an application.
7. Time of application for asylum (Article 8)
- Probative evidence
- form submitted by the asylum seeker,
  - official report drawn up by the authorities,
  - fingerprints taken in connection with an asylum application,
  - extracts from relevant registers and files,
  - written report by the authorities attesting that an application has been made.
- II. Obligation on the Member State responsible for examining the application for asylum to re-admit or take back the asylum seeker
1. Procedure where an application for asylum is under examination or was lodged previously (Article 10 (1) (c), (d), and (e))
- Probative evidence
- form completed by the asylum seeker,
  - official report drawn up by the authorities,
  - fingerprints taken in connection with an asylum application,
  - extracts from relevant registers and files,
  - written report by the authorities attesting that an application has been made.
2. Departure from the territory of the Member States (Article 10 (3))
- Probative evidence
- exit stamp,
  - extracts from third-country registers (substantiating residence),
  - exit stamp from a third country bordering on a Member State, bearing in mind the itinerary taken by the asylum seeker and the date on which the frontier was crossed,
  - written proof from the authorities that the alien has actually been expelled.
3. Expulsion from the territory of the Member States (Article 10 (4))
- Probative evidence
- written proof from the authorities that the alien has actually been expelled,
  - exit stamp,
  - confirmation of the information regarding expulsion by the third country.

*List b***B. Indicative evidence****I. Process of determining the State responsible for examining an application for asylum****1. Legal residence in a Member State of a family member recognized as having refugee status (Article 4)**

Indicative evidence (1)

- information from the asylum applicant,
- reports/confirmation of information by international organizations, such as UNHCR.

2. Valid residence permits (Article 5 (1) and (3)) or residence permits which expired less than two years previously (and date of entry into force) (Article 5 (4))

Indicative evidence

- declaration by the asylum applicant,
- reports/confirmation of information by international organizations, such as UNHCR,
- reports/confirmation of information by the Member State which did not issue the residence permit,
- reports/confirmation of information by family members, travelling companions, etc.

3. Valid visas (Article 5 (2) and (3)) and visas which expired less than six months previously (and date of entry into force) (Article 5 (4))

Indicative evidence

- declaration by the asylum applicant,
- reports/confirmation of information by international organizations, such as UNHCR,
- reports/confirmation of information by the Member State which did not issue the residence permit,
- reports/confirmation of information by family members, travelling companions, etc.

4. Illegal entry (first paragraph of Article 6) and legal entry at an external frontier (Article 7 (1))

Indicative evidence

- declarations by the asylum applicant,
- reports/confirmation of information by international organizations, such as UNHCR,
- reports/confirmation of information by another Member State or a third country,
- reports/confirmation of information by family members, travelling companions, etc.,
- fingerprints, except in cases where the authorities decided to take fingerprints when the alien crossed the external frontier.

In such cases, they constitute probative evidence as defined in list A,

- tickets,
- hotel bills,

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- entry cards for public or private institutions in the Member States,
  - appointment cards for doctors, dentists, etc.,
  - information showing that the asylum applicant has used the services of a courier or a travel agency,
  - etc.
5. Departure from the territory of the Member States (Article 3 (7))
- Indicative evidence
- declarations by the asylum applicant,
  - reports/confirmation of information by international organizations, such as UNHCR,
  - reports/confirmation of information by another Member State,
  - re Articles 3 (7) and 10 (3): exit stamp where the asylum applicant concerned has left the territory of the Member States for a period of at least three months,
  - reports/confirmation of information by family members, travelling companions, etc.,
  - fingerprints, except in cases where the authorities decided to take fingerprints when the alien crossed the external frontier.
In such cases, they constitute probative evidence as defined in list A,
  - tickets,
  - hotel bills,
  - appointment cards for doctors, dentists, etc.,
  - information showing that the asylum applicant has used the services of a courier or a travel agency,
  - etc.
6. Residence in the Member State of application for at least six months prior to application (second subparagraph of Article 6)
- Indicative evidence
- declarations by the asylum applicant,
  - reports/confirmation of information by international organizations, such as UNHCR,
  - reports/confirmation of information by family members, travelling companions, etc.,
  - declaration issued to permitted aliens,
  - fingerprints, except in cases where the authorities decided to take fingerprints when the alien crossed the external frontier.
In such cases, they constitute probative evidence as defined in list A,
  - tickets,
  - hotel bills,
  - appointment cards for doctors, dentists, etc.,
  - information showing that the asylum applicant has used the services of a courier or a travel agency,
  - etc.
7. Time of application for asylum (Article 8)
- Indicative evidence
- declarations by the asylum applicant,
  - reports/confirmation of information by international organizations, such as UNHCR,
  - reports/confirmation of information by family members, travelling

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- companions, etc.,
- reports/confirmation by another Member State.

II. Obligation on the Member State responsible for examining the application for asylum to re-admit or take back the asylum seeker

1. Procedure where an application for asylum is under examination or was lodged previously (Article 10 (1) (c), (d) and (3))

Indicative evidence

- declarations by the asylum applicant,
- reports/confirmation of information by international organizations, such as UNHCR,
- reports/confirmation of information by another Member State.

2. Departure from the territory of the Member States (Article 10 (3))

Indicative evidence

- declarations by the asylum applicant,
- reports/confirmation of information by international organizations, such as UNHCR,
- reports/confirmation of information by another Member State,
- exit stamp where the asylum applicant concerned has left the territory of the Member States for a period of at least three months,
- reports/confirmation of information by family members, travelling companions, etc.,
- fingerprints, except in cases where the authorities decided to take fingerprints when the alien crossed the external frontier.
In such cases, they constitute probative evidence as defined in list A,
- tickets,
- hotel bills,
- appointment cards for doctors, dentists, etc.,
- information showing that the asylum applicant has used the services of a courier or a travel agency,
- etc.

3. Distance from the territory of Member States (Article 10 (4))

Indicative evidence

- declarations by the asylum applicant,
- reports/confirmation of information by international organizations, such as UNHCR,
- exit stamp where the asylum applicant concerned has left the territory of the Member States for a period of at least three months,
- reports/confirmation of information by family members, travelling companions, etc.,
- fingerprints, except in cases where the authorities decided to take fingerprints when the alien crossed the external frontier.
In such cases, they constitute probative evidence as defined in list A,
- tickets,
- hotel bills,
- appointment cards for doctors, dentists, etc.,
- information showing that the asylum applicant has used the services of a courier or a travel agency,
- etc.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

(1) This indicative evidence must always be followed by an item of probative evidence as defined in list A.

Annex IV

Table 1

Requests for transfer (of persons) by (Member State) within (three-month period) to other Member States

Table 2

Requests for transfers of (persons) to (Member State) within (three-month period) by other Member States

Table 3

Average time limits for replies to transfer requests (three-month period)

Table 4

Total number of asylum applications (three-month period)
Statistical data on the application of the Dublin Convention

Beslutning nr. 1/97 av 9. september 1997 truffet av komiteen nedsatt ved artikkel 18 i Dublin-konvensjonen av 15. juni 1990 om bestemmelser for gjennomføring av konvensjonen

KOMITEEN nedsatt ved artikkel 18 i Konvensjonen om fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som framlegges i en medlemsstat i De europeiske fellesskap, undertegnet 15. juni 1990 i Dublin (1), HAR -

UNDER HENVISNING TIL Dublin-konvensjonens artikkel 11 nr. 6, artikkel 13 nr. 2 og artikkel 18 nr. 1 og 2, og

UT FRA FØLGENDE BETRAKTNING:

Det er nødvendig å treffe visse tiltak for å sikre en effektiv gjennomføring av Dublin-konvensjonen etter at den trer i kraft 1. september 1997 -

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING OG BEKREFTET FØLGENDE:

Artikkel 1

Med mindre annet er angitt, er henvisningene til artikler, numre og ledd i denne beslutning henvisninger til bestemmelser i konvensjonen om fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som framlegges i en medlemsstat i De europeiske fellesskap, heretter kalt «konvensjonen».

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Kapittel 1

Generelle retningslinjer for gjennomføring av konvensjonen

Artikkel 2

Framlegging av asylsøknad

1. En asylsøknad anses som framlagt fra det tidspunkt vedkommende medlemsstats myndigheter får et skriftlig bevis for det i form av et skjema framlagt av asylsøkeren eller en rapport utarbeidet av myndighetene.
2. I tilfeller der det ikke foreligger en skriftlig søknad, skal tidsrommet mellom søkerens intensjonserklæring og utarbeidelsen av rapporten være så kort som mulig.

Artikkel 3

Svar på anmodning om overtakelse av ansvaret for en asylsøker

Svaret på en anmodning om overtakelse av ansvaret for en asylsøker med sikte på å hindre at bestemmelsen om fristen på tre måneder fastsatt i artikkel 11 nr. 4 får virkning, skal være i form av en skriftlig meddelelse.

Artikkel 4

Frist for svar på anmodning om overtakelse av ansvaret for en søker

1. Den medlemsstaten som mottar en anmodning om overtakelse, skal gjøre sitt beste for å besvare anmodningen innen en frist på høyst én måned regnet fra den dagen anmodningen ble mottatt.
2. I særlig vanskelige tilfeller kan likevel den anmodende medlemsstaten innen utløpet av fristen på én måned gi et foreløpig svar og angi innen hvilken frist den kan gi et endelig svar. Sistnevnte frist skal være så kort som mulig og må ikke i noe tilfelle være lengre enn fristen på tre måneder regnet fra den dagen da anmodningen ble mottatt, som er omhandlet i artikkel 11 nr. 4.
3. Dersom det innen fristen på én måned gis avslag, kan den anmodende medlemsstaten bestride avslaget innen en frist på én måned regnet fra den dagen avslaget ble mottatt, dersom den etter at anmodningen ble framlagt, har fått kjennskap til nye relevante forhold som viser at ansvaret ligger hos den anmodende medlemsstaten. Sistnevnte medlemsstat skal deretter svare raskest mulig.
4. Etter ett år skal Artikkel 18-komiteen ta den praktiske gjennomføringen av denne bestemmelse opp til vurdering. Den skal da vurdere om fristen på én måned kan fastholdes som lengste frist.

Artikkel 5

Behandling i hastesaker

Når en asylsøknad framlegges i en medlemsstat som følge av nektet innreise eller opphold, pågrepelse for ulovlig opphold eller forkynnelse eller gjennomføring av et vedtak om bortvisning, skal denne medlemsstaten straks underrette den medlemsstaten som antas å være ansvarlig, om dette; underretningen skal angi de faktiske og rettslige grunner til at et hurtig svar er nødvendig, og den ønskede svarfrist. Sistnevnte medlemsstat skal bestrebe seg på å gi et svar innen den angitte fristen. Dersom dette ikke er mulig, skal den underrette den anmodende medlemsstaten om dette så snart som mulig.

Artikkel 6

Overskridelse av fristen på åtte dager for å svare på en anmodning om tilbaketaking av asylsøker

1. Det går klart fram av artikkel 13 nr. 1 bokstav b) at medlemsstatene er forpliktet til å svare på en anmodning om tilbaketaking senest åtte dager etter at den forelegges.
2. I særlige tilfeller kan medlemsstatene innen denne fristen på åtte dager gi et foreløpig svar og angi innen hvilken frist de vil gi et endelig svar. Sistnevnte frist skal være så kort som mulig og må ikke i noe tilfelle være lengre enn én måned regnet fra den dagen det foreløpige svaret ble sendt.
3. Dersom den anmodede medlemsstaten ikke svarer
  - innen fristen på åtte dager nevnt i nr. 1,
  - innen fristen på én måned nevnt i nr. 2,

skal den anses å ha gått med på å ta asylsøkeren tilbake.

Artikkel 7

Bestemmelser med henblikk på bortvisning av utlending

Den medlemsstaten som er ansvarlig for behandlingen av søknaden, skal framskaffe bevis for at utlendingen faktisk er bortvist fra medlemsstatenes territorium. Det er dermed tale om konkrete bortvisningstiltak og om en plikt som går på resultatet og ikke på hensikten, hvilket betyr at medlemsstaten i slike tilfeller skal framlegge skriftlige beviser.

Artikkel 8

Utreise fra medlemsstatenes territorium

1. Dersom asylsøkeren selv framskaffer bevis for at han har vært utenfor medlemsstatenes territorium i mer enn tre måneder, kan medlemsstat nr. 2 kontrollere om disse opplysningene er riktige, om nødvendig ved å ta kontakt med den tredjestaten der asylsøkeren hevder å ha vært bosatt i

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

dette tidsrommet.

2. I andre tilfeller skal den medlemsstaten der den første søknaden ble framlagt, framskaffe bevis, særlig for utreisetidspunkt og asylsøkerens bestemmelsessted. Som ledd i samarbeidet mellom medlemsstater vil den medlemsstaten der søknad nr. 2 ble framlagt, være den som best kan angi tidspunktet for asylsøkerens innreise på dens territorium.

Artikkel 9

Unntak dersom asylsøkeren har visum

1. I artikkel 5 nr. 2 nevnes tre ulike tilfeller der medlemsstatens ansvar for å behandle asylsøknaden opphører, selv om asylsøkeren har gyldig visum utstedt av denne staten.
2. Det første unntaket (bokstav a)) gjelder visum utstedt etter fullmakt fra en annen medlemsstat: som hovedregel er det den medlemsstaten som påberoper seg et unntakstilfelle, som skal bevise at det er tale om et slikt tilfelle.
3. Det andre unntaket (bokstav b)) oppstår dersom asylsøkeren framlegger sin søknad i en medlemsstat der han ikke er underlagt visumplikt: det er i så fall ikke aktuelt å søke opplysninger med hensyn til bevis ettersom spørsmålet ikke er relevant.
4. Det tredje unntaket (bokstav c)) gjelder det tilfellet der asylsøkeren har transittvisum, men der dette visumet er utstedt etter skriftlig fullmakt fra de diplomatiske og konsulære myndigheter i den medlemsstaten som er det endelige bestemmelsesstedet: spørsmålet om bevisbyrde er ikke aktuelt her ettersom det foreligger en skriftlig bekreftelse på utstedelse av transittvisum.

Artikkel 10

Fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig, dersom en asylsøker har flere oppholdstillatelser eller visa

Dersom en asylsøker har flere oppholdstillatelser eller visa utstedt av forskjellige medlemsstater (særlig når det gjelder artikkel 5 nr. 3 bokstav c)), er det ikke behov for noe bevis med hensyn til fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig, ettersom de aktuelle opplysningene finnes i det innreisedokumentet som asylsøkeren foreviser.

Artikkel 11

Fastsettelse av frister og faktisk innreise i en stat

1. Når det gjelder fastsettelse av frister, skal utgangspunktet for beregningen av utløpstidspunktet for oppholdstillatelser eller visa være tidspunktet for framleggningen av asylsøknaden.
2. For øvrig er det ikke nødvendig å kontrollere om oppholdstillatelser og visa er utløpt, ettersom disse opplysningene finnes i asylsøkerens papirer.
3. Når det gjelder bevis for at en person faktisk har reist inn i en medlems-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

stat, må det skilles mellom følgende situasjoner:

- dersom asylsøkeren faktisk har fått adgang til en medlemsstat, kan dette bevises med opplysninger fra den medlemsstaten der asylsøknaden er framlagt,
- dersom asylsøkeren ikke har forlatt medlemsstatenes territorium, skal den medlemsstaten som har utstedt den utløpte oppholdstillatelsen eller det utløpte visumet, gi de ønskede opplysningene,
- dersom asylsøkeren selv opplyser at han har forlatt medlemsstatenes territorium, skal den medlemsstaten der søknad nr. 2 framlegges, bekrefte at opplysningene er riktige.

Disse reglene gjelder for dette samme begrepet (faktisk innreise) i begge ledd i artikkel 5 nr. 4.

Artikkel 12

Ulovlig passering av en medlemsstats grense

1. Bevis for ulovlig passering av en medlemsstats grense (artikkel 6 første ledd) skal behandles etter at oversikten over bevismidler er laget.
2. Bevis for at vedkommende medlemsstats ansvar har opphørt når asylsøkeren framlegger sin søknad i en medlemsstat der han har oppholdt seg i seks måneder i henhold til artikkel 6 andre ledd, skal i første rekke framskaffes av den medlemsstaten som påberoper seg denne unntaksbestemmelsen, ut fra ønsket om et godt samarbeid mellom de to berørte medlemsstatene.
3. Dersom asylsøkeren hevder at han har oppholdt seg i en medlemsstat i mer enn seks måneder, er det opp til denne staten å kontrollere om dette er riktig. Ved oversending av de første opplysningene til den andre berørte medlemsstaten skal den under alle omstendigheter sende med alle opplysningene som asylsøkeren har gitt, ettersom de senere kan brukes som motopplysninger.

Artikkel 13

Formkrav i forbindelse med visumsøkerens samtykke

1. Samtykket skal være skriftlig.
2. Som hovedregel skal vedkommende gi sitt samtykke når medlemsstaten som oppgir å være ansvarlig for behandling av søknaden, anmoder om utveksling av opplysninger.
3. Asylsøkeren skal under alle omstendigheter vite hvilke opplysninger han gir sitt samtykke til.
4. Samtykket gjelder de grunner som asylsøkeren har angitt, og eventuelt begrunnelsen for beslutningen som treffes i hans tilfelle.

Artikkel 14

Underrettningsprosedyrer

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

1. Systemet for utveksling av opplysninger skal også inneholde bestemmelser om underretningsprosedyrer. I denne forbindelsen skal underretningen skje:
  - hurtigst mulig og skriftlig,
  - med de tekniske midler som står til rådighet,
  - til de medlemsstatene som oppgir å være ansvarlige for behandlingen av en asylsøknad.
2. Denne underretningen, som skal hindre at to prosedyrer innledes samtidig i to medlemsstater, får anvendelse når det gjelder artikkel 3 nr. 4 og artikkel 12.
3. Dersom fullbyrdelsen av en beslutning om fastsettelse av ansvaret utsettes, skal det gis underretning om denne utsettelsen for at medlemsstatene ikke skal holdes i uvisshet. Det er således til meget stor hjelp at den medlemsstaten der asylsøknaden ble framlagt, underrettes om at asylsøkeren ikke overføres før den andre medlemsstaten har truffet en beslutning om vedkommende.

Artikkel 15

Standardskjema til bruk ved fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig

En kopi av standardskjemaet til bruk ved fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad, er gitt i vedlegg I til denne beslutning.

Kapittel II

Beregning av frister i forbindelse med konvensjonen

Artikkel 16

Hovedregel

Lørdager og søn- og helligdager medregnes ved beregningen av fristene i konvensjonen.

Artikkel 17

Tilleggsregel

Når det gjelder fristene fastsatt i artikkel 11 nr. 4 og i artikkel 13 nr. 1 bokstav b), gjelder også følgende regler:

- fristen begynner dagen etter at søknaden ble mottatt,
- fristens siste dag er siste frist for å sende svaret.

Kapittel III

Overføring av asylsøkere

Artikkel 18

Innledende bestemmelser

1. I artikkel 3 nr. 7 og artikkel 4, 5, 6, 7 og 8 fastsettes omstendighetene der ansvaret for behandlingen av en asylsøknad framlagt i en medlemsstat (heretter kalt «den første medlemsstaten») påhviler en annen medlemsstat (heretter kalt «den andre medlemsstaten»).
2. I artikkel 10 nr. 1 bokstav a), c), d) og e), artikkel 11 nr. 5 og artikkel 13 nr. 1 bokstav b) fastsettes de forpliktelsene og fristene som gjelder i forbindelse med overtakelse eller tilbaketaking av søkeren fra den første til den andre medlemsstaten.
Uttrykket «overføring» anvendes i dette kapittel for både overtakelse og tilbaketaking.
3. De nærmere bestemmelser for overføring av søkeren er fastsatt i artikkel 20, 21 og 22 i denne beslutning.

Artikkel 19

Underretning av asylsøkeren

Den første medlemsstaten skal så snart som mulig underrette søkeren når den i henhold til artikkel 11 eller 13 oversender en anmodning til en annen medlemsstat om å overta eller å ta tilbake søkeren, og skal underrette søkeren om resultatet av anmodningen. Når ansvaret overføres til den andre medlemsstaten, skal søkeren ved underretningen opplyses om at han skal overføres til den andre medlemsstaten i henhold til artikkel 11 nr. 5 og artikkel 13 nr. 1 bokstav b) og med forbehold for eventuelle aktuelle nasjonale lover og framgangsmåter. Er det tale om overføring utført etter denne beslutnings artikkel 20 nr. 1 bokstav a) og b), skal det ved underretningen gis opplysning om når og hvor søkeren skal melde seg ved ankomsten i den andre medlemsstaten.

Artikkel 20

Overføring av asylsøkeren

1. Når det er besluttet at søkeren skal overføres til den andre medlemsstaten, plikter den første medlemsstaten så langt det er mulig å sikre at søkeren ikke unndrar seg overføring. Med henblikk på dette skal den første medlemsstaten på grunnlag av forholdene i hver enkelt sak og i samsvar med nasjonale lover og framgangsmåter bestemme hvordan overføringen av søkeren skal finne sted. Overføringen kan skje
  - a) på søkerens eget initiativ, med en fastsatt frist, eller
  - b) ved at søkeren følges av en tjenestemann fra den første medlemsstaten.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

2. Overføringen av søkeren anses for å være gjennomført enten når søkeren har meldt seg hos myndighetene i den andre medlemsstaten som han har fått oppgitt ved underretningen, dersom overføringen skjer i henhold til nr. 1 bokstav a), eller når han er mottatt av vedkommende myndigheter i den andre medlemsstaten, dersom overføringen skjer i henhold til nr. 1 bokstav b).
3. Skjer overføringen i henhold til nr. 1 bokstav a) ovenfor, skal den andre medlemsstaten underrette den første medlemsstaten så snart som mulig etter at overføringen er gjennomført, eller dersom søkeren ikke har meldt seg innen den fastsatte fristen.

Artikkel 21

Frister for overføring av en asylsøker

1. I henhold til artikkel 11 nr. 5 og artikkel 13 nr. 1 bokstav b) skal en overføring være gjennomført innen én måned etter at den andre medlemsstaten har påtatt seg ansvaret for behandling av asylsøknaden. Medlemsstatene skal gjøre sitt beste for å overholde disse fristene når overføring skjer i henhold til artikkel 20 nr. 1 bokstav b) i denne beslutning.
2. Dersom en overføring er avtalt i henhold til artikkel 20 nr. 1 bokstav a) i denne beslutning, men ikke er gjennomført på grunn av manglende samarbeid fra søkerens side, kan den andre medlemsstaten påbegynne behandlingen av søknaden på grunnlag av de opplysningene som foreligger ved utløpet av fristene fastsatt i artikkel 11 nr. 5 og artikkel 13 nr. 1 bokstav b).
3. Dersom søknaden avslås, er den andre medlemsstaten fortsatt forpliktet til å ta tilbake søkeren i henhold til artikkel 10 nr. 1 bokstav e) med mindre artikkel 10 nr. 2, 3 eller 4, får anvendelse.
4. Dersom overføringen av asylsøkeren må utsettes som følge av særlige forhold som sykdom, graviditet, fengsling osv., og den derfor ikke kan gjennomføres innen den normale fristen på én måned, skal de berørte medlemsstatene avtale i hvert enkelt tilfelle innen hvilken frist overføringen skal finne sted.
5. Dersom asylsøkeren unndrar seg fullbyrdelse av overføringen slik at denne ikke kan gjennomføres, er det uten betydning for ansvaret om asylsøkeren forsvant før eller etter at den ansvarlige medlemsstaten formelt påtok seg ansvaret. Dersom asylsøkeren pågripes senere, skal de berørte medlemsstatene avtale i hvert enkelt tilfelle innen hvilken frist overføringen skal finne sted.
6. De berørte medlemsstatene skal underrette hverandre så snart som mulig dersom de får kjennskap til at en situasjon nevnt i nr. 4 eller 5 har oppstått. I begge de to ovennevnte tilfellene er den medlemsstaten som er ansvarlig for behandlingen av asylsøknaden i henhold til konvensjonen, fortsatt ansvarlig for å overta eller ta tilbake asylsøkeren, med forbehold for artikkel 10 nr. 2, 3 og 4.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 22

Passérbrev til bruk ved overføring av asylsøkere

En kopi av et passérbrev til bruk ved overføring av asylsøkere er gitt i vedlegg II til denne beslutning.

Kapittel IV

Bevismidler i forbindelse med konvensjonen

Artikkel 23

Prinsipper i forbindelse med bevisførsel

1. Den måten som bevismidlene anvendes på for å fastsette hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad, er av avgjørende betydning for gjennomføringen av konvensjonen.
2. Ansvar for behandlingen av en asylsøknad skal i prinsippet plasseres på grunnlag av så få krav til bevisførsel som mulig.
3. Dersom det stilles for store krav til bevisførselen, vil prosedyren for å plassere ansvaret til slutt ta lengre tid enn behandlingen av selve asylsøknaden. Konvensjonen ville i så fall ikke få den tilsiktede virkningen, og den ville til og med stå i strid med et av sine mål, ettersom ventetidene ville skape en ny kategori av «refugees in orbit», dvs. asylsøkere med søknader som ikke kan behandles før prosedyren i henhold til konvensjonen er avsluttet.
4. Dersom bevisreglene gjøres for strenge, ville ikke medlemsstatene påta seg ansvar, og konvensjonen ville bare bli anvendt i sjeldne tilfeller. Dessuten ville de medlemsstatene som har mer fullstendige nasjonale registre enn andre medlemsstater, bli rammet, ettersom det ville være lettere å bevise deres ansvar.
5. Medlemsstatene bør også kunne påta seg ansvaret for behandlingen av en asylsøknad på grunnlag av et indisiebevis, når det ut fra en helhetsvurdering av asylsøkerens situasjon framgår at den aktuelle medlemsstaten etter all sannsynlighet har ansvaret.
6. Medlemsstatene skal i fellesskap og i en ånd av lojalt samarbeid vurdere på grunnlag av alle foreliggende bevismidler, herunder asylsøkerens erklæringer, om det kan begrunnes logisk at en medlemsstat er ansvarlig.
7. Liste A og B nevnt i artikkel 24 og 25 i denne beslutning er utarbeidet på grunnlag av ovennevnte overveielser.

Artikkel 24

Generelle bemerkninger om liste A og B

1. Det er funnet nødvendig å utarbeide to lister med bevismidler: beviser i liste A og indisier i liste B.
Disse listene er oppført i vedlegg III til denne beslutning.
2. Liste A omfatter bevismidler som er formelle beviser for ansvar i henhold

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- til konvensjonen, med mindre de gjendrives ved hjelp av motbevis, f.eks. bevis for at dokumentene ikke er ekte.
3. Liste B er ikke uttømmende og omfatter bevismidler i form av indikasjoner som kan brukes innenfor rammen av konvensjonen. Dette er bevismidler som betraktes som indisier. Indisier på liste B kan iblant, alt etter hvilken beviskraft de tillegges, være tilstrekkelige til å plassere ansvaret. De kan i prinsippet gjendrives.
  4. Listene kan revideres i lys av erfaringene.
  5. Det kan imidlertid påpekes at de forskjellige bevismidlenes beviskraft kan variere etter omstendighetene i hver enkelt sak. Det enkelte bevismiddel klassifiseres som bevis eller indisium etter hva som skal bevises. Et fingeravtrykk kan for eksempel være bevis for en asylsøkers opphold i en medlemsstat, men bare tjene som et indisium når det gjelder å fastslå hvilken ytre grense asylsøkeren har passert ved innreise.
  6. På grunn av dette skillet har det vært nødvendig å utarbeide to ulike lister for hver enkelt bevisgjenstand i forbindelse med konvensjonen, én over bevis (liste A) og en annen over indisier (liste B); inndelingen av bevismidler etter hva som skal bevises, gjengitt i vedlegg III, er utarbeidet på denne måten.
  7. Offisielle dokumenter har ikke alltid samme beviskraft i alle medlemsstater. Samme dokument kan være utarbeidet for forskjellige formål og av forskjellige myndigheter i den enkelte medlemsstat.

Artikkel 25

Beviskraften til de ulike midlene oppført i liste A og B

Beviskraften til de ulike midlene oppført i liste A og B skal vurderes etter følgende bestemmelser:

1) Liste A

Bevismidlene i liste A er formelle beviser for at en medlemsstat er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad med mindre de gjendrives ved hjelp av motbevis, f.eks. bevis for at et dokument er forfalsket.

Medlemsstatene skal derfor sende inn kopi av sine ulike administrative dokumenter etter inndelingen i liste A. De forskjellige dokumentkopiene vil bli samlet i en felles håndbok til bruk ved anvendelse av konvensjonen. Dette vil gjøre systemet mer effektivt og hjelpe myndighetene til å avsløre eventuelle falske dokumenter som framlegges av asylsøkere. Noen av bevismidlene på liste A er de aller beste instrumentene i forbindelse med anvendelsen av artikkel 4 og artikkel 5 nr. 1, 2, 3 og 4 i konvensjonen.

2) Liste B

Liste B omfatter indisier der beviskraften når det gjelder å plassere ansvaret for hvem som skal behandle en asylsøknad, skal avgjøres i hver enkelt sak.

Disse indikasjonene kan vise seg å bli meget nyttige i praksis. De kan likevel ikke, selv om det foreligger flere av dem, sidestilles med bevismidlene oppført på liste A når det gjelder å fastsette en medlemsstats ansvar.

Selv om disse elementene ikke er bevis, kan de gi en indikasjon på hvilken medlemsstat det er grunn til å rette undersøkelsene mot, for å fastslå hvilken medlemsstat som er ansvarlig i henhold til konvensjonen.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 26

Konsekvenser av fastsettelsen av ansvar

1. Vedkommende stat skal kontrollere i sine ulike registre om den er ansvarlig.
2. Dersom flere medlemsstater kan være ansvarlige, skal den medlemsstaten som først fikk forelagt asylsøknaden, fastslå hvilken stat som har det største ansvaret i henhold til konvensjonen og etter prinsippet fastsatt i artikkel 3 nr. 2 der det heter at kriteriene for ansvar skal anvendes i den oppgitte rekkefølge.
3. Med denne framgangsmåten burde det kunne unngås at en asylsøker overføres fra stat til stat, og dermed at saksbehandlingen vanskeliggjøres og forlenges.
4. Spesielt dersom en asylsøker reiser gjennom flere medlemsstater før han framlegger en søknad i den medlemsstaten han befinner seg i, betyr det at denne staten ikke bare kan gå ut fra at ansvaret ligger hos den staten som asylsøkeren reiste gjennom sist.
5. Dersom det foreligger konkrete indikasjoner på at flere medlemsstater kan være ansvarlige, påhviler det den staten der søknaden er framlagt, å prøve å fastslå hvilken av disse statene som er forpliktet til å behandle asylsøknaden, idet det tas hensyn til den rekkefølge konvensjonen fastsetter ved fastsettelse av ansvar.

Artikkel 27

Godtakelse av ansvar på grunnlag av erklæring fra asylsøkeren

Med forbehold for bestemmelsene i dette kapittel om bevismidler kan ansvaret for behandlingen av en asylsøknad i enkelte tilfeller godtas på grunnlag av en konsekvent, tilstrekkelig detaljert og verifiserbar erklæring fra asylsøkeren.

Kapittel V

Utveksling av opplysninger

Artikkel 28

Statistiske og individuelle opplysninger

1. Medlemsstatene skal hvert kvartal utveksle statistiske opplysninger om den praktiske gjennomføringen av konvensjonen ved hjelp av tabellene i vedlegg IV til denne beslutning.
2. En medlemsstat som en søknad fremsettes til etter artikkel 15, skal gjøre sitt ytterste for å besvare den straks, dersom det er mulig, og under alle omstendigheter innen én måned.

Sluttbestemmelse

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 29

Ikrafttredelse

Denne beslutning trer i kraft denne dag.

Den får anvendelse fra 1. september 1997.

Utferdiget i Brussel, 9. september 1997.

På Komiteens vegne

M. FISCHBACH

Leder

(1) EFT C 254 av 19.8 1997, s. 1.

Vedlegg I

Standardskjema til bruk ved fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad

Vedlegget viser til grafikk som ikke er inkludert i proposisjonen.

Vedlegg II

Kopi av passérbrev til bruk ved overføring av asylsøkere

Vedlegget viser til grafikk som ikke er inkludert i proposisjonen.

Vedlegg III Liste A

A. Bevismidler

I. Fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad

1. Lovlig bopel for et familiemedlem som har fått status som flyktning i en medlemsstat (artikkel 4)

Beviser

- skriftlig bekreftelse på opplysninger fra den andre medlemsstaten
- utskrifter av registre
- oppholdstillatelse utstedt til den personen som har fått status som flyktning
- dokumentasjon på slektskapet, dersom slik dokumentasjon er tilgjengelig
- samtykke fra vedkommende personer.

2. Gyldige oppholdstillatelser (artikkel 5 nr. 1 og 3) eller oppholdstillatelser som er utløpt for mindre enn to år siden (samt ikrafttredelsesdato) (artikkel 5 nr. 3)

Beviser

- oppholdstillatelse
- utskrifter fra utlendingsregister eller tilsvarende register
- rapporter/bekreftelse på opplysninger fra den medlemsstaten som

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

har utstedt oppholdstillatelsen.

3. Gyldige visa (artikkel 5 nr. 2 og 3) og visa som er utløpt for mindre enn seks måneder siden (samt ikrafttredelsesdato) (artikkel 5 nr. 4)

Beviser

- utstedt visum (gyldig eller utløpt)
- utskrifter fra utlendingsregister eller tilsvarende register
- rapporter/bekreftelse på opplysninger fra den medlemsstaten som har utstedt visumet.

4. Ulovlig innreise (artikkel 6 første ledd) og lovlig innreise i en medlemsstat via en ytre grense (artikkel 7 nr. 1)

Beviser

- innreisestempel i et falsk eller forfalsket pass
- utreisestempel fra en stat som grenser opp til en medlemsstat, idet det tas hensyn til reiseruten som asylsøkeren har benyttet, samt hvilken dato grensen ble passert
- transportbevis som muliggjør sikker konstatering av innreise via en ytre grense
- innreisestempel eller tilsvarende påtegning i reisedokument.

5. Utreise fra medlemsstatenes territorium (artikkel 3 nr. 7)

Beviser

- utreisestempel
- utskrifter fra tredjestats registre (oppholdsbevis)
- transportbevis som muliggjør sikker konstatering av innreise via en ytre grense
- rapporter/bekreftelse på opplysninger fra den medlemsstaten som asylsøkeren har forlatt medlemsstatenes territorium fra
- stempel fra en tredjestat som grenser opp til en medlemsstat, idet det tas hensyn til reiseruten som asylsøkeren har benyttet, samt hvilken dato grensen ble passert.

6. Opphold i minst seks måneder før framlegging av asylsøknaden i den medlemsstaten der søknaden er framlagt (artikkel 6 nr. 2)

Beviser

- Offisielle beviser etter nasjonal lovgivning på at utlendingen har oppholdt seg i medlemsstaten i minst seks måneder før framlegging av asylsøknaden.

7. Tidspunktet for framlegging av asylsøknaden (artikkel 8)

Beviser

- skjema framlagt av asylsøkeren
- rapport utarbeidet av myndighetene
- fingeravtrykk tatt i forbindelse med framlegging av en asylsøknad
- utskrifter fra aktuelle registre og kartoteker
- skriftlig rapport fra myndighetene som dokumenterer at det er framlagt asylsøknad.

II. Forpliktelse for den medlemsstaten som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad, til igjen å tillate innreise for eller til å ta tilbake en asylsøker

1. Verserende eller tidligere behandling av en asylsøknad (artikkel 10 nr. 1

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

bokstav c), d) og e))

Beviser

- skjema utfylt av asylsøkeren
- rapport utarbeidet av myndighetene
- fingeravtrykk tatt i forbindelse med framlegging av en asylsøknad
- utskrifter fra aktuelle registre og kartoteker
- skriftlig rapport fra myndighetene som dokumenterer at det er framlagt asylsøknad.

2. Utreise fra medlemsstatenes territorium (artikkel 10 nr. 3)

Beviser

- utreisestempel
- utskrifter fra tredjestats registre (oppholdsbevis)
- stempel fra en tredjestat som grenser opp til en medlemsstat, idet det tas hensyn til reiseruten som asylsøkeren har benyttet, samt hvilken dato grensen ble passert
- skriftlig bevis fra myndighetene for at utlendingen faktisk er blitt bortvist.

3. Bortvisning fra medlemsstatenes territorium (artikkel 10 nr. 4)

Beviser

- skriftlig bevis fra myndighetene for at utlendingen faktisk er blitt bortvist
- utreisestempel
- bekreftelse på opplysninger om at bortvisning har funnet sted fra en tredjestat.

Liste B

B. Indisier

I. Fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad

1. Lovlig bopel for et familiemedlem som har fått status som flyktning i en medlemsstat (artikkel 4)

Indisier (1)

- opplysninger fra asylsøkeren
- rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en internasjonal organisasjon, f.eks. FN's høykommissær for flyktninger.

2. Gyldige oppholdstillatelser (artikkel 5 nr. 1 og 3) eller oppholdstillatelser som er utløpt for mindre enn to år siden (samt ikrafttredelsesdato) (artikkel 5 nr. 4)

Indisier

- erklæring fra asylsøkeren
- rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en internasjonal organisasjon, f.eks. FN's høykommissær for flyktninger
- rapporter/bekreftelse på opplysninger fra den medlemsstaten som ikke har utstedt oppholdstillatelse

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- rapporter/bekreftelse på opplysninger fra familiemedlemmer, medreisende osv.
3. Gyldige visa (artikkel 5 nr. 2 og 3) og visa som er utløpt for mindre enn seks måneder siden (samt ikrafttredelsesdato) (artikkel 5 nr. 4)
- Indisier
- erklæring fra asylsøkeren
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en internasjonal organisasjon, f.eks. FNs høykommissær for flyktninger
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra den medlemsstaten som ikke har utstedt visum
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra familiemedlemmer, medreisende osv.
4. Ulovlig innreise (artikkel 6 første ledd) og lovlig innreise i en medlemsstat via en ytre grense (artikkel 7 nr. 1)
- Indisier
- erklæringer fra asylsøkeren
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en internasjonal organisasjon, f.eks. FNs høykommissær for flyktninger
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en annen medlemsstat eller en tredjestat
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra familiemedlemmer, medreisende osv.
  - fingeravtrykk, med unntak av tilfeller der myndighetene tok fingeravtrykk da utlendingen passerte den ytre grensen. I så fall utgjør avtrykkene bevis i henhold til liste A
  - transportbevis
  - hotellregninger
  - adgangskort til offentlige eller private institusjoner i medlemsstatene
  - timekort fra lege, tannlege eller lignende
  - opplysninger som viser at asylsøkeren har vært i forbindelse med en menneskesmuglerorganisasjon eller et reisebyrå
  - annet.
5. Utreise fra medlemsstatenes territorium (artikkel 3 nr. 7)
- Indisier
- erklæringer fra asylsøkeren
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en internasjonal organisasjon, f.eks. FNs høykommissær for flyktninger
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en annen medlemsstat
  - i forbindelse med artikkel 3 nr. 7 og artikkel 10 nr. 3: utreisestempel, når asylsøkeren har vært utenfor medlemsstatenes territorium i et tidsrom på minst tre måneder
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra familiemedlemmer, medreisende osv.
  - fingeravtrykk, med unntak av tilfeller der myndighetene tok fingeravtrykk da utlendingen passerte den ytre grensen. I så fall utgjør avtrykkene bevis i henhold til liste A
  - transportbevis
  - hotellregninger
  - timekort fra lege, tannlege eller lignende

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- opplysninger som viser at asylsøkeren har vært i forbindelse med en menneskesmuglerorganisasjon eller et reisebyrå
  - annet.
6. Opphold i minst seks måneder før framlegging av asylsøknaden i den medlemsstaten der søknaden er framlagt (artikkel 6 andre ledd)
- Indisier
- erklæringer fra asylsøkeren
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en internasjonal organisasjon, f.eks. FNs høykommissær for flyktninger
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra familiemedlemmer, medreisende osv.
  - erklæring gitt til utlendinger hvis opphold tolereres
  - fingeravtrykk, med unntak av tilfeller der myndighetene tok fingeravtrykk da utlendingen passerte den ytre grensen. I så fall utgjør avtrykkene bevis i henhold til liste A
  - transportbevis
  - hotellregninger
  - timekort fra lege, tannlege eller lignende
  - opplysninger, som viser at asylsøkeren har vært i forbindelse med en menneskesmuglerorganisasjon eller et reisebyrå
  - annet.
7. Tidspunktet for framlegging av asylsøknaden (artikkel 8)
- Indisier
- erklæringer fra asylsøkeren
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en internasjonal organisasjon, f.eks. FNs høykommissær for flyktninger
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra familiemedlemmer, medreisende osv.
  - rapporter/bekreftelse fra en annen medlemsstat.
- II. Forpliktelse for den medlemsstaten som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad, til igjen å tillate innreise for eller til å ta tilbake en asylsøker
1. Verserende eller tidligere behandling av en asylsøknad (artikkel 10 nr. 1 bokstav c), d) og nr. 3)
- Indisier
- erklæringer fra asylsøkeren
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en internasjonal organisasjon, f.eks. FNs høykommissær for flyktninger
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en annen medlemsstat.
2. Utreise fra medlemsstatenes territorium (artikkel 10 nr. 3)
- Indisier
- erklæringer fra asylsøkeren
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en internasjonal organisasjon, f.eks. FNs høykommissær for flyktninger
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en annen medlemsstat
  - utreisestempel, når asylsøkeren har vært utenfor medlemsstatenes territorium i et tidsrom på minst tre måneder
  - rapporter/bekreftelse på opplysninger fra familiemedlemmer, medreisende osv.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- fingeravtrykk, med unntak av tilfeller der myndighetene tok fingeravtrykk da utlendingen passerte den ytre grensen. I så fall utgjør avtrykkene bevis i henhold til liste A
- transportbevis
- hotellregninger
- timekort fra lege, tannlege eller lignende
- opplysninger som viser at asylsøkeren har vært i forbindelse med en menneskesmuglerorganisasjon eller et reisebyrå
- annet.

3. Bortvisning fra medlemsstatenes territorium (artikkel 10 nr. 4)

Indisier

- erklæringer fra asylsøkeren
- rapporter/bekreftelse på opplysninger fra en internasjonal organisasjon, f.eks. FNs høykommissær for flyktninger
- utreisestempel, når asylsøkeren har vært utenfor medlemsstatenes territorium i et tidsrom på minst tre måneder
- rapporter/bekreftelse på opplysninger fra familiemedlemmer, medreisende osv.
- fingeravtrykk, med unntak av tilfeller der myndighetene tok fingeravtrykk da utlendingen passerte den ytre grensen. I så fall utgjør avtrykkene bevis i henhold til liste A
- transportbevis
- hotellregninger
- timekort fra lege, tannlege eller lignende
- opplysninger som viser at asylsøkeren har vært i forbindelse med en menneskesmuglerorganisasjon eller et reisebyrå
- annet.

(1) Indisier skal alltid følges av et bevis slik dette er definert i liste A.

Vedlegg IV

Vedlegget viser til tabeller som ikke er inkludert i proposisjonen.

Tabell 1

Anmodninger om overtakelse av ansvar (personer) fra (medlemsstat) til andre medlemsstater i (kvartal)

Tabell 2

Anmodninger om overtakelse av ansvar (personer) til (medlemsstat) fra andre medlemsstater i (kvartal).

Tabell 3

Gjennomsnittsfrister for svar på anmodninger om overtakelse av ansvar (kvartal)

Tabell 4

Samlet antall asylsøknader (kvartal)

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Statistiske opplysninger om gjennomføringen av Dublin-konvensjonen

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Vedlegg 6

DECISION No 1/98 of 30 June 1998 of the Committee set up by Article 18 of the Dublin Convention of 15 June 1990, concerning provisions for the implementation of the Convention

THE COMMITTEE set up by Article 18 of the Convention determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States of the European Communities, signed in Dublin on 15 June 1990⁷⁾

(hereinafter referred to as 'the committee' and 'the Convention' respectively),

HAVING REGARD to Article 18(1) and (2) of the Convention,

WHEREAS it is necessary to supplement Decision No 1/97 of the committee of 9 September 1997 concerning provisions for the implementation of the Convention,⁸⁾

in order to ensure the effective implementation thereof;

WHEREAS, in particular, the use of information on the ways and means asylum seekers enter the European Union in determining the State responsible under the Convention should be clarified;

WHEREAS the exchange of fingerprint data between Member States, in accordance with their national law, is a useful mechanism for confirming identity and identifying the Member State of arrival in the European Union in support of the operation of the Convention;

WHEREAS the development of practical cooperation between the Member States would facilitate implementation of the Convention,

HAS DECIDED AS FOLLOWS:

Article 1

Information on ways and means asylum seekers enter the European Union

1. Subject to paragraph 2, when making and examining applications under Article 11 of the Convention, the Member States concerned should be prepared together to take account, in appropriate cases, of relevant information from reliable and verifiable sources on the ways and means asylum seekers enter the European Union.
2. It is understood that the information referred to in paragraph 1 is not in itself sufficient to determine the responsibility and the competence of a Member State under the Convention, but it may contribute to the evaluation of other indications relating to the individual asylum seeker.
3. Member States shall ensure that information obtained about the ways and means asylum seekers enter the European Union is made available

⁷⁾ OJ C 254, 19. 8. 1997, p. 1.

⁸⁾ OJ L 281, 14. 10. 1997, p. 1.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

promptly to officials responsible for making and examining applications under Article 11 of the Convention.

Article 2

Exchange of fingerprints under Article 15 of the Convention

1. Without prejudice to any provisions in the Convention or in other decisions of the committee, each Member State may request fingerprint information under Article 15(2) of the Convention from another Member State where there are reasons to do so in pursuance of the objectives stated in Article 15(1) thereof.
2. The provision of fingerprint information in response to requests made pursuant to paragraph 1 shall be subject to the national law of the requested Member State and to the principles of data protection applicable in the European Union.

Article 3

Applications to assume responsibility

Applications under Article 11 of the Convention shall contain all the information available to the Member State making the application which is necessary for determining responsibility for examining the asylum application.

Article 4

Liaison and cooperation

1. Each Member State shall take such steps as are necessary, in particular by means of visits, where practicable, to ensure that close working relationships are maintained between its own officials and officials in other Member States who are responsible for carrying out functions in relation to the Convention and with whom it has significant dealings.
2. Where possible and where mutually beneficial to do so, each Member State should exchange liaison officers with other Member States, with a view to improving communication links.
3. A handbook for practitioners of the Convention shall be prepared, distributed, updated and supplemented by the General Secretariat of the Council of the European Union. The handbook shall contain such information as would be helpful to practitioners. Its contents shall be kept under regular review.

Article 5

Entry into force

This Decision shall enter into force on the day of its publication in the Official Journal.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Done at Brussels, 30 June 1998.

For the Committee

The Chairman

J. STRAW

Beslutning nr. 1/98 av 30. juni 1998 truffet av komiteen nedsatt ved artikkel 18 i Dublin-konvensjonen av 15. juni 1990 om bestemmelser for gjennomføring av konvensjonen

KOMITEEN nedsatt ved artikkel 18 i Konvensjon om fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som framlegges i en medlemsstat i De europeiske fellesskap, undertegnet i Dublin 15. juni 1990⁹⁾

(heretter kalt henholdsvis «komiteen» og «konvensjonen»), HAR -

UNDER HENVISNING TIL artikkel 18 nr. 1 og 2 i konvensjonen, og

UT FRA FØLGENDE BETRAKTNINGER:

Det er nødvendig å supplere beslutning nr. 1/97 truffet av komiteen 9. september 1997 om bestemmelser for gjennomføring av konvensjonen,¹⁰⁾

for å sikre en effektiv gjennomføring av konvensjonen.

Spesielt anvendelsen av opplysninger om på hvilken måte og med hvilke midler asylsøkere kommer inn i Den europeiske union, i forbindelse med fastsettelsen av hvilken stat som er ansvarlig etter konvensjonen, bør klarlegges.

Utveksling av fingeravtrykk mellom medlemsstater i samsvar med deres nasjonale lovgivning, er en praktisk metode for å bekrefte asylsøkerens identitet og for å fastslå medlemsstaten i Den europeiske union der ankomst fant sted, og bidrar til at Dublin-konvensjonen fungerer.

Utvikling av praktisk samarbeid mellom medlemsstatene vil lette gjennomføringen av konvensjonen -

TRUFFET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikkel 1

Opplysninger om på hvilken måte og med hvilke midler asylsøkere kommer inn i Den europeiske union

1. Med forbehold for nr. 2 bør de berørte medlemsstatene når de fremmer og behandler anmodninger etter artikkel 11 i konvensjonen, om nødvendig sammen ta hensyn til relevante opplysninger fra pålitelige og kontrollerbare kilder om på hvilken måte og med hvilke midler asylsøkere kommer inn i Den europeiske union.
2. Opplysningene nevnt i nr. 1 er ikke i seg selv tilstrekkelige til å fastslå en medlemsstats ansvar og kompetanse etter konvensjonen, men de kan bidra til vurderingen av andre holdepunkter i forbindelse med den enkelte asylsøker.
3. Medlemsstatene skal sikre at opplysninger om på hvilken måte og med hvilke midler asylsøkere kommer inn i Den europeiske union omgående gjøres tilgjengelig for tjenestemenn som er ansvarlige for å fremme og

⁹⁾ EFT C 254 av 19.08 1997, s. 1

¹⁰⁾ EFT L 281 av 14.10 1997, s. 1

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

behandle anmodninger etter artikkel 11 i konvensjonen.

Artikkel 2

Utteksling av fingeravtrykk etter artikkel 15 i konvensjonen

1. Med forbehold for bestemmelser i konvensjonen eller andre beslutninger truffet av komiteen, kan hver medlemsstat etter artikkel 15 nr. 2 i konvensjonen anmode om fingeravtrykkopplysninger fra en annen medlemsstat, dersom det er grunnlag for det i henhold til målene fastsatt i artikkel 15 nr. 1 i konvensjonen.
2. Utlevering av fingeravtrykk som følge av anmodninger i henhold til nr. 1, skal være underlagt nasjonal rett i den anmodede medlemsstat og prinsippene for datasikring som gjelder i Den europeiske union.

Artikkel 3

Anmodninger om overtakelse av ansvar

Anmodninger etter artikkel 11 i konvensjonen skal inneholde alle opplysninger som er tilgjengelige for medlemsstaten som fremsetter anmodningen, og som er nødvendige for å fastsette hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad.

Artikkel 4

Forbindelser og samarbeid

1. Hver medlemsstat skal ta de nødvendige skritt, særlig ved å foreta besøk når det er mulig, for å sikre at det opprettholdes et nært samarbeid mellom deres egne tjenestemenn og tjenestemenn i andre medlemsstater som er ansvarlige for å utføre oppgaver i forbindelse med konvensjonen, og som den har særlig nært samarbeid med.
2. Når det er mulig og til fordel for begge parter, bør hver medlemsstat utveksle kontaktpersoner med andre medlemsstater med henblikk på å forbedre kommunikasjonen.
3. Sekretariatet i Rådet for Den europeiske union skal utarbeide, distribuere, oppdatere og supplere en håndbok for tjenestemenn som anvender konvensjonen. Håndboken skal inneholde opplysninger som kan være nyttige for slike tjenestemenn. Håndbokens innhold skal gjennomgås jevnlig.

Artikkel 5

Ikrafttredelse

Denne beslutning trer i kraft på dagen den kunngjøres i Fellesskaps Tidende. Utferdiget i Brussel, 30. juni 1998
På komiteens vegne

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

J. STRAW

Leder

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Vedlegg 7

Council regulation (EC) No /2000 of 11. December concerning the establishment of «Eurodac» for the comparison of fingerprints for the effective application of the Dublin Convention

THE COUNCIL OF THE EUROPEAN UNION,

Having regard to the Treaty establishing the European Community, and in particular Article 63 point (1)(a) thereof,

Having regard to the proposal from the Commission,

Having regard to the Opinion of the European Parliament ¹¹⁾,

Whereas:

1. Member States have ratified the Geneva Convention of 28 July 1951, as amended by the New York Protocol of 31 January 1967, relating to the Status of Refugees.
2. Member States have concluded the Convention determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States of the European Communities, signed in Dublin on 15 June 1990 (hereinafter referred to as «the Dublin Convention») ¹²⁾
3. For the purposes of applying the Dublin Convention, it is necessary to establish the identity of applicants for asylum and of persons apprehended in connection with the unlawful crossing of the external borders of the Community. It is also desirable, in order effectively to apply the Dublin Convention, and in particular points (c) and (e) of Article 10(1) thereof, to allow each Member State to check whether an alien found illegally present on its territory has applied for asylum in another Member State.
4. Fingerprints constitute an important element in establishing the exact identity of such persons. It is necessary to set up a system for the comparison of their fingerprint data.
5. To this end, it is necessary to set up a system known as «Eurodac», consisting of a Central Unit, to be established within the Commission and which will operate a computerised central database of fingerprint data, as well as of the electronic means of transmission between the Member States and the central database.
6. It is also necessary to require the Member States promptly to take fingerprints of every applicant for asylum and of every alien who is apprehended in connection with the irregular crossing of an external border of a Member State, if they are at least 14 years of age.
7. It is necessary to lay down precise rules on the transmission of such fingerprint data to the Central Unit, the recording of such fingerprint data and other relevant data in the central database, their storage, their comparison with other fingerprint data, the transmission of the results of such

¹¹⁾ OJ C 189, 7.7 2000, p. 105 and p. 227 and Opinion delivered on 21 September 2000 (not yet published in the Official Journal).

¹²⁾ OJ C 254, 19.8 1997, p. 1.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- comparison and the blocking and erasure of the recorded data. Such rules may be different for, and should be specifically adapted to, the situation of different categories of aliens.
8. Aliens who have requested asylum in one Member State may have the option of requesting asylum in another Member State for many years to come. Therefore, the maximum period during which fingerprint data should be kept by the Central Unit should be of considerable length. Given that most aliens who have stayed in the Community for several years will have obtained a settled status or even citizenship of a Member State after that period, a period of ten years should be considered a reasonable period for the conservation of fingerprint data.
  9. The conservation period should be shorter in certain special situations where there is no need to keep fingerprint data for that length of time. Fingerprint data should be erased immediately once aliens obtain citizenship of a Member State.
  10. It is necessary to lay down clearly the respective responsibilities of the Commission, in respect of the Central Unit, and of the Member States, as regards data use, data security, access to, and correction of, recorded data.
  11. While the non-contractual liability of the Community in connection with the operation of the Eurodac system will be governed by the relevant provisions of the Treaty, it is necessary to lay down specific rules for the non-contractual liability of the Member States in connection with the operation of the system.
  12. In accordance with the principle of subsidiarity as set out in Article 5 of the Treaty, the objective of the proposed measures, namely the creation within the Commission of a system for the comparison of fingerprint data to assist the implementation of the Community's asylum policy, cannot, by its very nature, be sufficiently achieved by the Member States and can therefore be better achieved by the Community. In accordance with the principle of proportionality as set out in the said Article, this Regulation does not go beyond what is necessary to achieve that objective.
  13. Since the Member States alone are responsible for identifying and classifying the results of comparisons transmitted by the Central Unit as well as for the blocking of data relating to persons admitted and recognised as refugees and since this responsibility concerns the particularly sensitive area of the processing of personal data and could affect the exercise of individual freedoms, there are specific grounds for the Council reserving for itself the exercise of certain implementing powers, relating in particular to the adoption of measures ensuring the safety and reliability of such data.
  14. The measures necessary for the implementation of other measures of this Regulation should be adopted in accordance with Council Decision 1999/468/EC of 28 June 1999 laying down the procedures¹³⁾ for the exercise of implementing powers conferred on the Commission
  15. Directive 95/46/EC of the European Parliament and of the Council of 24 October 1995 on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data¹⁴⁾

¹³⁾ OJ L 184, 17.7 1999, p. 23.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- applies to the processing of personal data by the Member States within the framework of the Eurodac system.
16. By virtue of Article 286 of the Treaty, Directive 95/46/EC also applies to Community institutions and bodies. Since the Central Unit will be established within the Commission, that Directive will apply to the processing of personal data by that Unit.
  17. The principles set out in Directive 95/46/EC regarding the protection of the rights and freedoms of individuals, notably their right to privacy, with regard to the processing of personal data should be supplemented or clarified, in particular as far as certain sectors are concerned.
  18. It is appropriate to monitor and evaluate the performance of Eurodac.
  19. Member States should provide for a system of penalties to sanction the use of data recorded in the central database contrary to the purpose of Eurodac.
  20. The United Kingdom and Ireland, in accordance with Article 3 of the Protocol on the position of the United Kingdom and Ireland annexed to the Treaty on European Union and the Treaty establishing the European Community, have given notice of their wish to take part in the adoption and application of this Regulation.
  21. Denmark, in accordance with Articles 1 and 2 of the Protocol on the position of Denmark annexed to the said Treaties, is not participating in the adoption of this Regulation and is therefore not bound by it nor subject to its application.
  22. It is appropriate to restrict the territorial scope of this Regulation so as to align it on the territorial scope of the Dublin Convention.
  23. This Regulation should serve as legal basis for the implementing rules which, with a view to its rapid application, are required for the establishment of the necessary technical arrangements by the Member States and the Commission. The Commission should be charged with verifying that those conditions are fulfilled,

HAS ADOPTED THIS REGULATION:

Chapter I

General provisions

Article 1

Purpose of «Eurodac»

1. A system known as «Eurodac» is hereby established, the purpose of which shall be to assist in determining which Member State is to be responsible pursuant to the Dublin Convention for examining an application for asylum lodged in a Member State, and otherwise to facilitate the application of the Dublin Convention under the conditions set out in this Regulation.

---

¹⁴⁾ OJ L 281, 23.11 1995, p. 31.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

2. Eurodac shall consist of:
  - a) the Central Unit referred to in Article 3;
  - b) a computerised central database in which the data referred to in Article 5(1), Article 8(2) and Article 11(2) are processed for the purpose of comparing the fingerprint data of applicants for asylum and of the categories of aliens referred to in Article 8(1) and Article 11(1);
  - c) means of data transmission between the Member States and the central database. The rules governing Eurodac shall also apply to operations effected by the Member States as from the transmission of data to the Central Unit until use is made of the results of the comparison.
3. Without prejudice to the use of data intended for Eurodac by the Member State of origin in databases set up under the latter's national law, fingerprint data and other personal data may be processed in Eurodac only for the purposes set out in Article 15(1) of the Dublin Convention.

Article 2

Definitions

1. For the purposes of this Regulation:
  - a) «the Dublin Convention» means the Convention determining the State responsible for examining applications for asylum lodged in one of the Member States of the European Communities, signed at Dublin on 15 June 1990;
  - b) an «applicant for asylum» means an alien who has made an application for asylum or on whose behalf such an application has been made;
  - c) «Member State of origin» means:
    - i. in relation to an applicant for asylum, the Member State which transmits the personal data to the Central Unit and receives the results of the comparison;
    - ii. in relation to a person covered by Article 8, the Member State which transmits the personal data to the Central Unit;
    - iii. in relation to a person covered by Article 11, the Member State which transmits such data to the Central Unit and receives the results of the comparison;
  - d) «refugee» means a person who has been recognised as a refugee in accordance with the Geneva Convention on Refugees of 28 July 1951, as amended by the New York Protocol of 31 January 1967;
  - e) «hit» shall mean the existence of a match or matches established by the Central Unit by comparison between fingerprint data recorded in the databank and those transmitted by a Member State with regard to a person, without prejudice to the requirement that Member States shall immediately check the results of the comparison pursuant to Article 4(6).
2. The terms defined in Article 2 of Directive 95/46/EC shall have the same meaning in this Regulation.
3. Unless stated otherwise, the terms defined in Article 1 of the Dublin Convention shall have the same meaning in this Regulation.

Article 3

Central Unit

1. A Central Unit shall be established within the Commission which shall be responsible for operating the central database referred to in Article 1(2)(b) on behalf of the Member States. The Central Unit shall be equipped with a computerised fingerprint recognition system.
2. Data on applicants for asylum, persons covered by Article 8 and persons covered by Article 11 which are processed at the Central Unit shall be processed on behalf of the Member State of origin under the conditions set out in this Regulation.
3. The Central Unit shall draw up statistics on its work every quarter, indicating:
  - a) the number of data sets transmitted on applicants for asylum and the persons referred to in Articles 8(1) and 11(1);
  - b) the number of hits for applicants for asylum who have lodged an application for asylum in another Member State;
  - c) the number of hits for persons referred to in Article 8(1) who have subsequently lodged an application for asylum;
  - d) the number of hits for persons referred to in Article 11(1) who had previously lodged an application for asylum in another Member State;
  - e) the number of fingerprint data which the Central Unit had to request a second time from the Member States of origin because the fingerprint data originally transmitted did not lend themselves to comparison using the computerised fingerprint recognition system.

At the end of each year, statistical data shall be established in the form of a compilation of the quarterly statistics drawn up since the beginning of Eurodac's activities, including an indication of the number of persons for whom hits have been recorded under (b), (c) and (d).

The statistics shall contain a breakdown of data for each Member State.

4. Pursuant to the procedure laid down in Article 23(2), the Central Unit may be charged with carrying out certain other statistical tasks on the basis of the data processed at the Central Unit.

Chapter II

Applicants for asylum

Article 4

Collection, transmission and comparison of fingerprints

1. Each Member State shall promptly take the fingerprints of all fingers of every applicant for asylum of at least 14 years of age and shall promptly transmit the data referred to in points (a) to (f) of Article 5(1) to the Central Unit. The procedure for taking fingerprints shall be determined in accordance with the national practice of the Member State concerned and in accordance with the safeguards laid down in the European Convention

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- on Human Rights and in the United Nations Convention on the Rights of the Child.
2. The data referred to in Article 5(1) shall be immediately recorded in the central database by the Central Unit, or, provided that the technical conditions for such purposes are met, directly by the Member State of origin.
  3. Fingerprint data within the meaning of point (b) of Article 5(1), transmitted by any Member State, shall be compared by the Central Unit with the fingerprint data transmitted by other Member States and already stored in the central database.
  4. The Central Unit shall ensure, on the request of a Member State, that the comparison referred to in paragraph 3 covers the fingerprint data previously transmitted by that Member State, in addition to the data from other Member States.
  5. The Central Unit shall forthwith transmit the hit or the negative result of the comparison to the Member State of origin. Where there is a hit, it shall transmit for all data sets corresponding to the hit, the data referred to in Article 5(1), although in the case of the data referred to in Article 5(1)(b), only insofar as they were the basis for the hit.
  6. Direct transmission to the Member State of origin of the result of the comparison shall be permissible where the technical conditions for such purpose are met.
  7. The results of the comparison shall be immediately checked in the Member State of origin. Final identification shall be made by the Member State of origin in cooperation with the Member States concerned, pursuant to Article 15 of the Dublin Convention.
  8. Information received from the Central Unit relating to other data found to be unreliable shall be erased or destroyed as soon as the unreliability of the data is established.
  9. The implementing rules setting out the procedures necessary for the application of paragraphs 1 to 6 shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 22(1).

Article 5

Recording of data

1. Only the following data shall be recorded in the central database:
  - a) Member State of origin, place and date of the application for asylum;
  - b) fingerprint data;
  - c) sex;
  - d) reference number used by the Member State of origin;
  - e) date on which the fingerprints were taken;
  - f) date on which the data were transmitted to the Central Unit;
  - g) date on which the data were entered in the central database;
  - h) details in respect of the recipient(s) of the data transmitted and the date(s) of transmission(s).
2. After recording the data in the central database, the Central Unit shall destroy the media used for transmitting the data, unless the Member State of origin has requested their return.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Article 6

Data storage

Each set of data, as referred to in Article 5(1), shall be stored in the central database for ten years from the date on which the fingerprints were taken.

Upon expiry of this period, the Central Unit shall automatically erase the data from the central database.

Article 7

Advance data erasure

Data relating to a person who has acquired citizenship of any Member State before expiry of the period referred to in Article 6 shall be erased from the central database, in accordance with Article 15(3) as soon as the Member State of origin becomes aware that the person has acquired such citizenship.

Chapter III

Aliens apprehended in connection with the irregular crossing of an external border

Article 8

Collection and transmission of fingerprint data

1. Each Member State shall, in accordance with the safeguards laid down in the European Convention on Human Rights and in the United Nations Convention on the Rights of the Child, promptly take the fingerprints of all fingers of every alien of at least 14 years of age who is apprehended by the competent control authorities in connection with the irregular crossing by land, sea or air of the border of that Member State having come from a third country and who is not turned back.
2. The Member State concerned shall promptly transmit to the Central Unit the following data in relation to any alien, as referred to in paragraph 1, who is not turned back:
  - a) Member State of origin, place and date of the apprehension;
  - b) fingerprint data;
  - c) sex;
  - d) reference number used by the Member State of origin;
  - e) date on which the fingerprints were taken;
  - f) date on which the data were transmitted to the Central Unit.

Article 9

Recording of data

1. The data referred to in Article 5(1)(g) and in Article 8(2) shall be recorded

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- in the central database.
2. Without prejudice to Article 3(3), data transmitted to the Central Unit pursuant to Article 8(2) shall be recorded for the sole purpose of comparison with data on applicants for asylum transmitted subsequently to the Central Unit.
  3. The Central Unit shall not compare data transmitted to it pursuant to Article 8(2) with any data previously recorded in the central database, nor with data subsequently transmitted to the Central Unit pursuant to Article 8(2).
  4. The procedures provided for in Article 4(1), second sentence, Article 4(2) and Article 5(2) as well as the provisions laid down pursuant to Article 4(7) shall apply. As regards the comparison of data on applicants for asylum subsequently transmitted to the Central Unit with the data referred to in paragraph 1, the procedures provided for in Article 4(3), (5) and (6) shall apply.

Article 10

Storage of data

1. Each set of data relating to an alien as referred to in Article 8(1) shall be stored in the central database for two years from the date on which the fingerprints of the alien were taken. Upon expiry of this period, the Central Unit shall automatically erase the data from the central database.
2. The data relating to an alien as referred to in Article 8(1) shall be erased from the central database in accordance with Article 15(3) immediately, if the Member State of origin becomes aware of one of the following circumstances before the two-year period mentioned in paragraph 1 has expired:
  - a) the alien has been issued with a residence permit;
  - b) the alien has left the territory of the Member States;
  - c) the alien has acquired the citizenship of any Member State.

Chapter IV

Aliens found illegally present in a Member State

Article 11

Comparison of fingerprint data

1. With a view to checking whether an alien found illegally present within its territory has previously lodged an application for asylum in another Member State, each Member State may transmit to the Central Unit any fingerprint data relating to fingerprints which it may have taken of any such alien of at least 14 years of age together with the reference number used by that Member State.

As a general rule there are grounds for checking whether the alien has previously lodged an application for asylum in another Member State where:

  - a) the alien declares that he/she has lodged an application for asylum but

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- without indicating the Member State in which he/she made the application;
- b) the alien does not request asylum but objects to being returned to his/her country of origin by claiming that he/she would be in danger, or
  - c) the alien otherwise seeks to prevent his/her removal by refusing to cooperate in establishing his/her identity, in particular by showing no, or false, identity papers.
2. Where Member States take part in the procedure referred to in paragraph 1, they shall transmit to the Central Unit the fingerprint data relating to all or at least the index fingers, and, if those are missing, the prints of all other fingers, of aliens referred to in paragraph 1.
  3. The fingerprint data of an alien as referred to in paragraph 1 shall be transmitted to the Central Unit solely for the purpose of comparison with the fingerprint data of applicants for asylum transmitted by other Member States and already recorded in the central database. The fingerprint data of such an alien shall not be recorded in the central database, nor shall they be compared with the data transmitted to the Central Unit pursuant to Article 8(2).
  4. As regards the comparison of fingerprint data transmitted under this Article with the fingerprint data of applicants for asylum transmitted by other Member States which have already been stored in the Central Unit, the procedures provided for in Article 4(3), (5) and (6) as well as the provisions laid down pursuant to Article 4(7) shall apply.
  5. Once the results of the comparison have been transmitted to the Member State of origin, the Central Unit shall forthwith:
    - a) erase the fingerprint data and other data transmitted to it under paragraph 1; and
    - b) destroy the media used by the Member State of origin for transmitting the data to the Central Unit, unless the Member State of origin has requested their return.

Chapter V

Recognised refugees

Article 12

Blocking of data

1. Data relating to an applicant for asylum which have been recorded pursuant to Article 4(2) shall be blocked in the central database if that person is recognised and admitted as a refugee in a Member State. Such blocking shall be carried out by the Central Unit on the instructions of the Member State of origin. As long as a decision pursuant to paragraph 2 has not been adopted, hits concerning persons who have been recognised and admitted as refugees in a Member State shall not be transmitted. The Central Unit shall return a negative result to the requesting Member State.
2. Five years after Eurodac starts operations, and on the basis of reliable statistics compiled by the Central Unit on persons who have lodged an appli-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- cation for asylum in a Member State after having been recognised and admitted as refugees in another Member State, a decision shall be taken in accordance with the relevant provisions of the Treaty, as to whether the data relating to persons who have been recognised and admitted as refugees in a Member State should:
- a) be stored in accordance with Article 6 for the purpose of the comparison provided for in Article 4(3); or
  - b) be erased in advance once a person has been recognised and admitted as a refugee.
3. In the case referred to in paragraph 2 (a), the data blocked pursuant to paragraph 1 shall be unblocked and the procedure referred to in paragraph 1 shall no longer apply.
  4. In the case referred to in paragraph 2 (b):
    - a) data which have been blocked in accordance with paragraph 1 shall be erased immediately by the Central Unit; and
    - b) data relating to persons who are subsequently recognised and admitted as refugees shall be erased in accordance with Article 15(3), as soon as the Member State of origin becomes aware that the person has been recognised and admitted as a refugee in a Member State.
  5. The implementing rules concerning the procedure for the blocking of data referred to in paragraph 1 and the compilation of statistics referred to in paragraph 2 shall be adopted in accordance with the procedure laid down in Article 22(1).

Chapter VI

Data use, data protection, security and liability

Article 13

Responsibility for data use

1. The Member State of origin shall be responsible for ensuring that:
  - a) fingerprints are taken lawfully;
  - b) fingerprint data and the other data referred to in Article 5(1), Article 8(2) and Article 11(2) are lawfully transmitted to the Central Unit;
  - c) data are accurate and up-to-date when they are transmitted to the Central Unit;
  - d) without prejudice to the responsibilities of the Commission, data in the central database are lawfully recorded, stored, corrected and erased;
  - e) the results of fingerprint data comparisons transmitted by the Central Unit are lawfully used.
2. In accordance with Article 14, the Member State of origin shall ensure the security of the data referred to in paragraph 1 before and during transmission to the Central Unit as well as the security of the data it receives from the Central Unit.
3. The Member State of origin shall be responsible for the final identification of the data pursuant to Article 4(6).

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

4. The Commission shall ensure that the Central Unit is operated in accordance with the provisions of this Regulation and its implementing rules. In particular, the Commission shall:
  - a) adopt measures ensuring that persons working in the Central Unit use the data recorded in the central database only in accordance with the purpose of Eurodac as laid down in Article 1(1);
  - b) ensure that persons working in the Central Unit comply with all requests from Member States made pursuant to this Regulation in relation to recording, comparison, correction and erasure of data for which they are responsible;
  - c) take the necessary measures to ensure the security of the Central Unit in accordance with Article 14;
  - d) ensure that only persons authorised to work in the Central Unit have access to data recorded in the central database, without prejudice to Article 20 and the powers of the independent supervisory body which will be established under Article 286 (2) of the Treaty.

The Commission shall inform the European Parliament and the Council of the measures it takes pursuant to the first subparagraph.

Article 14

Security

1. The Member State of origin shall take the necessary measures to:
  - a) prevent any unauthorised person from having access to national installations in which the Member State carries out operations in accordance with the aim of Eurodac (checks at the entrance to the installation);
  - b) prevent data and data media in Eurodac from being read, copied, modified or erased by unauthorised persons (control of data media);
  - c) guarantee that it is possible to check and establish *a posteriori* what data have been recorded in Eurodac, when and by whom (control of data recording);
  - d) prevent the unauthorised recording of data in Eurodac and any unauthorised modification or erasure of data recorded in Eurodac (control of data entry);
  - e) guarantee that, in using Eurodac, authorised persons have access only to data which are within their competence (control of access);
  - f) guarantee that it is possible to check and establish to which authorities data recorded in Eurodac may be transmitted by data transmission equipment (control of transmission);
  - g) prevent the unauthorised reading, copying, modification or erasure of data during both the direct transmission of data to or from the central database and the transport of data media to or from the Central Unit (control of transport).
2. As regards the operation of the Central Unit, the Commission shall be responsible for applying the measures mentioned under paragraph 1.

Article 15

Access to, and correction or erasure of, data recorded in Eurodac

1. The Member State of origin shall have access to data which it has transmitted and which are recorded in the central database in accordance with the provisions of this Regulation.
No Member State may conduct searches in the data transmitted by another Member State, nor may it receive such data apart from data resulting from the comparison referred to in Article 4(5).
2. The authorities of Member States which, pursuant to paragraph 1, have access to data recorded in the central database shall be those designated by each Member State. Each Member State shall communicate to the Commission a list of those authorities.
3. Only the Member State of origin shall have the right to amend the data which it has transmitted to the Central Unit by correcting or supplementing such data, or to erase them, without prejudice to erasure carried out in pursuance of Article 6, Article 10(1) or Article 12(4)(a).
Where the Member State of origin records data directly in the central database, it may amend or erase the data directly.
Where the Member State of origin does not record data directly in the central database, the Central Unit shall amend or erase the data at the request of that Member State.
4. If a Member State or the Central Unit has evidence to suggest that data recorded in the central database are factually inaccurate, it shall advise the Member State of origin as soon as possible.
If a Member State has evidence to suggest that data were recorded in the central database contrary to this Regulation, it shall similarly advise the Member State of origin as soon as possible. The latter shall check the data concerned and, if necessary, amend or erase them without delay.
5. The Central Unit shall not transfer or make available to the authorities of any third country data recorded in the central database, unless it is specifically authorised to do so in the framework of a Community agreement on the criteria and mechanisms for determining the State responsible for examining an application for asylum.

Article 16

Keeping of records by the Central Unit

1. The Central Unit shall keep records of all data processing operations within the Central Unit. These records shall show the purpose of access, the date and time, the data transmitted, the data used for interrogation and the name of both the unit putting in or retrieving the data and the persons responsible.
2. Such records may be used only for the data-protection monitoring of the admissibility of data processing as well as to ensure data security pursuant to Article 14. The records must be protected by appropriate measures against unauthorised access and erased after a period of one year, if they are not required for monitoring procedures which have already begun.

Article 17

Liability

1. Any person who, or Member State which, has suffered damage as a result of an unlawful processing operation or any act incompatible with the provisions laid down in this Regulation shall be entitled to receive compensation from the Member State responsible for the damage suffered. That State shall be exempted from its liability, in whole or in part, if it proves that it is not responsible for the event giving rise to the damage.
2. If failure of a Member State to comply with its obligations under this Regulation causes damage to the central database, that Member State shall be held liable for such damage, unless and insofar as the Commission failed to take reasonable steps to prevent the damage from occurring or to minimise its impact.
3. Claims for compensation against a Member State for the damage referred to in paragraphs 1 and 2 shall be governed by the provisions of national law of the defendant Member State.

Article 18

Rights of the data subject

1. A person covered by this Regulation shall be informed by the Member State of origin of the following:
  - a) the identity of the controller and of his representative, if any;
  - b) the purpose for which the data will be processed within Eurodac;
  - c) the recipients of the data;
  - d) in relation to a person covered by Article 4 or Article 8, the obligation to have his/her fingerprints taken;
  - e) the existence of the right of access to, and the right to rectify, the data concerning him/her. In relation to a person covered by Article 4 or Article 8, the information referred to in the first subparagraph shall be provided when his/her fingerprints are taken.

In relation to a person covered by Article 11, the information referred to in the first subparagraph shall be provided no later than the time when the data relating to the person are transmitted to the Central Unit. This obligation shall not apply where the provision of such information proves impossible or would involve a disproportionate effort.

2. In each Member State any data subject may, in accordance with the laws, regulations and procedures of that State, exercise the rights provided for in Article 12 of Directive 95/46/EC.

Without prejudice to the obligation to provide other information in accordance with point (a) of Article 12 of Directive 95/46/EC, the data subject shall have the right to obtain communication of the data relating to him/her recorded in the central database and of the Member State which transmitted them to the Central Unit. Such access to data may be granted only by a Member State.
3. In each Member State, any person may request that data which are factually inaccurate be corrected or that data recorded unlawfully be erased.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

The correction and erasure shall be carried out without excessive delay by the Member State which transmitted the data, in accordance with its laws, regulations and procedures.

4. If the rights of correction and erasure are exercised in a Member State, other than that, or those, which transmitted the data, the authorities of that Member State shall contact the authorities of the Member State, or States, in question so that the latter may check the accuracy of the data and the lawfulness of their transmission and recording in the central database.
5. If it emerges that data recorded in the central database are factually inaccurate or have been recorded unlawfully, the Member State which transmitted them shall correct or erase the data in accordance with Article 15(3). That Member State shall confirm in writing to the data subject without excessive delay that it has taken action to correct or erase data relating to him/her.
6. If the Member State which transmitted the data does not agree that data recorded in the central database are factually inaccurate or have been recorded unlawfully, it shall explain in writing to the data subject without excessive delay why it is not prepared to correct or erase the data. That Member State shall also provide the data subject with information explaining the steps which he/she can take if he/she does not accept the explanation provided. This shall include information on how to bring an action or, if appropriate, a complaint before the competent authorities or courts of that Member State and any financial or other assistance that is available in accordance with the laws, regulations and procedures of that Member State.
7. Any request under paragraphs 2 and 3 shall contain all the necessary particulars to identify the data subject, including fingerprints. Such data shall be used exclusively to permit the exercise of the rights referred to in paragraphs 2 and 3 and shall be destroyed immediately afterwards.
8. The competent authorities of the Member States shall cooperate actively to enforce promptly the rights laid down in paragraphs 3, 4 and 5.
9. In each Member State, the national supervisory authority shall assist the data subject in accordance with Article 28(4) of Directive 95/46/EC in exercising his/her rights.
10. The national supervisory authority of the Member State which transmitted the data and the national supervisory authority of the Member State in which the data subject is present shall assist and, where requested, advise him/her in exercising his/her right to correct or erase data. Both national supervisory authorities shall cooperate to this end. Requests for such assistance may be made to the national supervisory authority of the Member State in which the data subject is present, which shall transmit the requests to the authority of the Member State which transmitted the data. The data subject may also apply for assistance and advice to the joint supervisory authority set up by Article 20.
11. In each Member State any person may, in accordance with the laws, regulations and procedures of that State, bring an action or, if appropriate, a complaint before the competent authorities or courts of the State if he/she is refused the right of access provided for in paragraph 2.
12. Any person may, in accordance with the laws, regulations and procedures of the Member State which transmitted the data, bring an action or, if

appropriate, a complaint before the competent authorities or courts of that State concerning the data relating to him/her recorded in the central database, in order to exercise his/her rights under paragraph 3. The obligation of the national supervisory authorities to assist and, where requested, advise the data subject, in accordance with paragraph 10, shall subsist throughout the proceedings.

Article 19

National supervisory authority

1. Each Member State shall provide that the national supervisory authority or authorities designated pursuant to Article 28(1) of Directive 95/46/EC shall monitor independently, in accordance with its respective national law, the lawfulness of the processing, in accordance with this Regulation, of personal data by the Member State in question, including their transmission to the Central Unit.
2. Each Member State shall ensure that its national supervisory authority has access to advice from persons with sufficient knowledge of fingerprint data.

Article 20

Joint supervisory authority

1. An independent joint supervisory authority shall be set up, consisting of a maximum of two representatives from the supervisory authorities of each Member State. Each delegation shall have one vote.
2. The joint supervisory authority shall have the task of monitoring the activities of the Central Unit to ensure that the rights of data subjects are not violated by the processing or use of the data held by the Central Unit. In addition, it shall monitor the lawfulness of the transmission of personal data to the Member States by the Central Unit.
3. The joint supervisory authority shall be responsible for the examination of implementation problems in connection with the operation of Eurodac, for the examination of possible difficulties during checks by the national supervisory authorities and for drawing up recommendations for common solutions to existing problems.
4. In the performance of its duties, the joint supervisory authority shall, if necessary, be actively supported by the national supervisory authorities.
5. The joint supervisory authority shall have access to advice from persons with sufficient knowledge of fingerprint data.
6. The Commission shall assist the joint supervisory authority in the performance of its tasks. In particular, it shall supply information requested by the joint supervisory body, give it access to all documents and paper files as well as access to the data stored in the system and allow it access to all its premises, at all times.
7. The joint supervisory authority shall unanimously adopt its rules of procedure. It shall be assisted by a secretariat, the tasks of which shall be defined in the rules of procedure.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

8. Reports drawn up by the joint supervisory authority shall be made public and shall be forwarded to the bodies to which the national supervisory authorities submit their reports, as well as to the European Parliament, the Council and the Commission for information. In addition, the joint supervisory authority may submit comments or proposals for improvement regarding its remit to the European Parliament, the Council and the Commission at any time.
9. In the performance of their duties, the members of the joint supervisory authority shall not receive instructions from any government or body.
10. The joint supervisory authority shall be consulted on that part of the draft operating budget of the Eurodac Central Unit which concerns it. Its opinion shall be annexed to the draft budget in question.
11. The joint supervisory authority shall be disbanded upon the establishment of the independent supervisory body referred to in Article 286(2) of the Treaty. The independent supervisory body shall replace the joint supervisory authority and shall exercise all the powers conferred on it by virtue of the act under which that body is established.

Chapter VII

Final provisions

Article 21

Costs

1. The costs incurred in connection with the establishment and operation of the Central Unit shall be borne by the general budget of the European Union.
2. The costs incurred by national units and the costs for their connection to the central database shall be borne by each Member State.
3. The costs of transmission of data from the Member State of origin and of the findings of the comparison to that State shall be borne by the State in question.

Article 22

Implementing rules

1. The Council shall adopt, acting by the majority laid down in Article 205(2) of the Treaty, the implementing provisions necessary for
  - laying down the procedure referred to in Article 4(7),
  - laying down the procedure for the blocking of the data referred to in Article 12(1),
  - drawing up the statistics referred to in Article 12(2).

In cases where these implementing provisions have implications for the operational expenses to be borne by the Member States, the Council shall act unanimously.

2. The measures referred to in Article 3(4) shall be adopted in accordance

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

with the procedure referred to in Article 23(2).

Article 23

Committee

1. The Commission shall be assisted by a committee.
2. In the cases where reference is made to this paragraph, Articles 5 and 7 of Decision 1999/468/EC shall apply.
The period laid down in Article 5(6) of Decision 1999/468/EC shall be set at three months.
3. The committee shall adopt its rules of procedure.

Article 24

Annual Report: Monitoring and evaluation

1. The Commission shall submit to the European Parliament and the Council an annual report on the activities of the Central Unit. The annual report shall include information on the management and performance of Eurodac against pre-defined quantitative indicators for the objectives referred to in paragraph 2.
2. The Commission shall ensure that systems are in place to monitor the functioning of the Central Unit against objectives, in terms of outputs, cost-effectiveness and quality of service.
3. The Commission shall regularly evaluate the operation of the Central Unit in order to establish whether its objectives have been attained cost-effectively and with a view to providing guidelines for improving the efficiency of future operations.
4. One year after Eurodac starts operations, the Commission shall produce an evaluation report on the Central Unit, focusing on the level of demand compared with expectation and on operational and management issues in the light of experience, with a view to identifying possible short-term improvements to operational practice.
5. Three years after Eurodac starts operations and every six years thereafter, the Commission shall produce an overall evaluation of Eurodac, examining results achieved against objectives and assessing the continuing validity of the underlying rationale and any implications for future operations.

Article 25

Penalties

Member States shall ensure that use of data recorded in the central database contrary to the purpose of Eurodac as laid down in Article 1(1) shall be subject to appropriate penalties.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Article 26

Territorial scope

The provisions of this Regulation shall not be applicable to any territory to which the Dublin Convention does not apply.

Article 27

Entry into force and applicability

1. This Regulation shall enter into force on the day of its publication in the Official Journal of the European Communities.
2. This Regulation shall apply, and Eurodac shall start operations, from the date which the Commission shall publish in the Official Journal of the European Communities, when the following conditions are met:
  - a) each Member State has notified the Commission that it has made the necessary technical arrangements to transmit data to the Central Unit in accordance with the implementing rules adopted under Article 4(7) and to comply with the implementing rules adopted under Article 12(5); and
  - b) the Commission has made the necessary technical arrangements for the Central Unit to begin operations in accordance with the implementing rules adopted under Article 4(7) and Article 12(5).

This Regulation shall be binding in its entirety and directly applicable in the Member States in accordance with the Treaty establishing the European Community.

Done at Brussels,
For the Council
The President

Rådsforordning (EF) nr. /2000 av 11. desember om opprettelse av «Eurodac» for sammenlikning av fingeravtrykk med henblikk på en effektiv gjennomføring av Dublin-konvensjonen

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, særlig artikkel 63 nr. 1 bokstav a),

under henvisning til forslag fra Kommisjonen,

under henvisning til uttalelse fra Europaparlamentet ¹⁵⁾

, og

ut fra følgende betraktninger:

1. Medlemsstatene har ratifisert Genève-konvensjonen av 28. juli 1951 om flyktningers stilling, endret ved New York-protokollen av 31. januar 1967.
2. Medlemsstatene har inngått konvensjonen om fastsettelse av hvilken stat

¹⁵⁾ EFT C 189 av 7.7 2000, s. 105 og s. 227 og uttalelse avgitt 21. september 2000 (ennå ikke offentliggjort i EFT).

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som framlegges i en medlemsstat i De europeiske fellesskap, undertegnet i Dublin 15. juni 1990 (heretter kalt «Dublin-konvensjonen») ¹⁶⁾

1. Med henblikk på anvendelsen av Dublin-konvensjonen er det nødvendig å fastslå asylsøkernes identitet og identiteten til personer som anholdes i forbindelse med ulovlig passering av Fellesskapets ytre grenser. Med henblikk på en effektiv anvendelse av Dublin-konvensjonen, særlig artikkel 10 nr. 1 bokstav c) og e), er det også ønskelig at hver medlemsstat kan kontrollere om en utlending som oppholder seg ulovlig på statens territorium, har søkt asyl i en annen medlemsstat.
2. Fingeravtrykk er et viktig element for å fastslå den nøyaktige identiteten til slike personer. Det er nødvendig å opprette et system for sammenlikning av deres fingeravtrykkopplysninger.
3. For dette formål er det nødvendig å innføre et system kalt «Eurodac», som består av en sentral enhet som skal opprettes i Kommisjonen, og som skal drive en sentral elektronisk database for fingeravtrykkopplysninger samt den elektroniske dataoverføringen mellom medlemsstatene og den sentrale databasen.
4. Det er også nødvendig å pålegge medlemsstatene umiddelbart å ta fingeravtrykk av alle asylsøkere og alle utlendinger som anholdes i forbindelse med ulovlig passering av en medlemsstats ytre grense, hvis de er fylt 14 år.
5. Det er nødvendig å fastsette nøyaktige regler for overføring av slike fingeravtrykkopplysninger til sentralenheten, registrering av slike fingeravtrykkopplysninger og andre relevante opplysninger i den sentrale databasen, lagring av disse, sammenlikning med andre fingeravtrykkopplysninger, overføring av resultatene av slik sammenlikning og sperring og sletting av de registrerte data. Slike regler kan være forskjellige for og bør være spesielt tilpasset situasjonen for ulike kategorier utlendinger.
6. Utlendinger som har søkt asyl i en medlemsstat, kan i mange år ha mulighet til å søke asyl i en annen medlemsstat. Den maksimale perioden sentralenheten bør oppbevare fingeravtrykkopplysninger, bør derfor være av betydelig lengde. Ettersom de fleste utlendinger som har oppholdt seg i Fellesskapet i flere år vil ha oppnådd status som fastboende eller til og med statsborgerskap i en medlemsstat, bør en periode på ti år anses som en rimelig tid for lagring av fingeravtrykkopplysninger.
7. Lagringsperioden bør være kortere i visse situasjoner der det ikke er behov for å lagre fingeravtrykkopplysninger så lenge. Fingeravtrykkopplysninger bør slettes umiddelbart når en utlending oppnår statsborgerskap i en medlemsstat.
8. Det er nødvendig å fastsette klart det ansvaret som påhviler henholdsvis Kommisjonen med hensyn til sentralenheten og medlemsstatene med hensyn til anvendelse av data, datasikkerhet, samt tilgang til og korrigerings av de registrerte data.
9. Fellesskapets ansvar utenfor kontraktsforhold i forbindelse med driften av Eurodac-systemet vil være underlagt de relevante bestemmelsene i traktaten; det er imidlertid nødvendig å fastsette særskilte regler for medlems-

¹⁶⁾ EFT C 254 av 19.8 1997, s. 1

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- statenes ansvar utenfor kontraktsforhold i forbindelse med driften av systemet.
10. I samsvar med nærhetsprinsippet fastsatt i artikkel 5 i traktaten, kan målet med de foreslåtte tiltak, nemlig opprettelse av et system for sammenlikning av fingeravtrykkopplysninger innenfor Kommisjonen for å bidra til gjennomføringen av Fellesskapets asylpolitikk, ut fra sakens natur ikke i tilstrekkelig grad oppnås av medlemsstatene, og kan følgelig bedre oppnås av Fellesskapet. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går denne forordning ikke utover det som er nødvendig for å nå dette målet.
  11. Siden medlemsstatene alene er ansvarlig for å identifisere og klassifisere resultatene fra sammenlikningen overført fra sentralenheten, samt for sperring av opplysninger om personer som har fått innreisetillatelse og er blitt anerkjent som flyktning, og siden dette ansvaret gjelder det spesielt følsomme området, behandling av personopplysninger, og vil kunne berøre fysiske personers utøvelse av frihet, er det særlige grunner for at Rådet forbeholder seg utøvelsen av visse gjennomføringsmyndigheter, som spesielt gjelder vedtakelse av tiltak som sikrer slike opplysningers sikkerhet og pålitelighet.
  12. Tiltak som er nødvendige for å gjennomføre andre tiltak i denne forordning, skal vedtas i samsvar med rådsbeslutning 1999/468/EF av 28. juni 1999 om fastsettelse av nærmere regler for utøvelsen av den gjennomføringsmyndighet som er tillagt Kommisjonen ¹⁷⁾
  13. Europaparlaments- og rådsdirektiv 95/46/EF av 24. oktober 1995 om beskyttelse av fysiske personer i forbindelse med behandling av personopplysninger og om fri utveksling av slike opplysninger ¹⁸⁾ gjelder for medlemsstatenes behandling av personopplysninger innenfor rammene av Eurodac-systemet.
  14. Etter artikkel 286 i traktaten gjelder direktiv 95/46/EF også for Fellesskapets institusjoner og organer. Ettersom sentralenheten vil bli opprettet innenfor Kommisjonen, vil direktivet få anvendelse på denne enhetens behandling av personopplysninger.
  15. Prinsippene i direktiv 95/46/EF om beskyttelse av fysiske personers rettigheter og friheter, særlig retten til privatlivets fred, i forbindelse med behandling av personopplysninger bør suppleres eller presiseres, spesielt med hensyn til enkelte sektorer.
  16. Eurodacs funksjon bør kontrolleres og evalueres.
  17. Medlemsstatene bør innføre et sanksjonssystem for å straffe bruk av opplysninger som er registrert i den sentrale databasen i strid med Eurodacs formål.
  18. Det forente kongerike og Irland har, i samsvar med artikkel 3 i protokollen om Det forente kongerikes og Irlands stilling vedlagt traktaten om Den europeiske union og traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap, gitt underretning om sitt ønske om å delta i vedtakelsen og anvendelsen av denne forordning.

¹⁷⁾ EFT L 184 av 17.7 1999, s. 23

¹⁸⁾ EFT L 281 av 23.11 1995, s. 31

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

19. I samsvar med artikkel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling vedlagt de nevnte traktater, deltar Danmark ikke i vedtakelsen av denne forordning og er følgelig verken bundet av eller omfattet av anvendelsen av forordningen.
20. Det territoriale anvendelsesområdet for denne forordning bør begrenses, slik at det tilsvarer det territoriale anvendelsesområdet for Dublin-konvensjonen.
21. Denne forordning bør tjene som rettslig grunnlag for gjennomføringsbestemmelsene som, med henblikk på rask anvendelse av forordningen, er påkrevd for at medlemsstatene og Kommisjonen kan treffe de nødvendige tekniske tiltak. Kommisjonen bør pålegges å påse at disse vilkår er oppfylt

VEDTATT DENNE FORORDNING:

Kapittel I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formålet med «Eurodac»

1. Det opprettes et system kalt «Eurodac», som har til formål å bidra til fastsettelse av hvilken medlemsstat som i henhold til Dublin-konvensjonen er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som framlegges i en medlemsstat, og på annen måte fremme anvendelsen av Dublin-konvensjonen på de vilkår som er fastsatt i denne forordning.
2. Eurodac skal omfatte:
  - a) sentralenheten nevnt i artikkel 3,
  - b) en sentral elektronisk database der opplysningene nevnt i artikkel 5 nr. 1, artikkel 8 nr. 2 og artikkel 11 nr. 2 behandles med henblikk på sammenlikning av fingeravtrykkopplysninger av asylsøkere og av andre grupper utlendinger omhandlet i artikkel 8 nr. 1 og artikkel 11 nr. 1,
  - c) metoder for overføring av opplysninger mellom medlemsstatene og den sentrale databasen.

Reglene som gjelder for Eurodac skal også gjelde for de operasjoner medlemsstatene foretar, fra overføring av opplysninger til sentralenheten til resultatene fra sammenlikningen tas i bruk.

3. Uten at dette berører opprinnelsesmedlemsstatens anvendelse av opplysninger tiltenkt Eurodac i databaser opprettet etter denne statens nasjonale rett, kan fingeravtrykkopplysninger og andre personopplysninger bare behandles i Eurodac for de formål som er fastsatt i artikkel 15 nr. 1 i Dublin-konvensjonen.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 2

Definisjoner

1. I denne forordning menes med:
  - a) «Dublin-konvensjonen»: konvensjonen om fastsettelse av hvilken medlemsstat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som framlegges i en medlemsstat i De europeiske fellesskap, undertegnet i Dublin, 15. juni 1990,
  - b) «Asylsøker»: en utlending som har framlagt en asylsøknad eller på hvis vegne en slik søknad er blitt framlagt,
  - c) «Opprinnelsesmedlemsstat»:
    - i. når det gjelder en asylsøker, den medlemsstaten som overfører personopplysningene til sentralenheten og mottar resultatene av sammenlikningen,
    - ii. når det gjelder en person som omfattes av artikkel 8, den medlemsstaten som overfører personopplysningene til sentralenheten,
    - iii. når det gjelder en person som omfattes av artikkel 11, den medlemsstaten som overfører slike opplysninger til sentralenheten og mottar resultatene av sammenlikningen,
  - d) «Flyktning»: en person som har oppnådd status som flyktning i henhold til Genève-konvensjonen om flyktningers stilling av 28. juli 1951, endret ved New York-protokollen av 31. januar 1967,
  - e) «Treff»: når det etter sammenlikningen foretatt av sentralenheten foreligger samsvar mellom fingeravtrykkopplysninger registrert i databanken og de som er overført av en medlemsstat angående en person, uten å berøre kravet om at medlemsstatene umiddelbart skal kontrollere resultatene fra sammenlikningen i henhold til artikkel 4 nr. 6.
2. Uttrykkene definert i artikkel 2 i direktiv 95/46/EF skal ha den samme betydning i denne forordning.
3. Med mindre annet er fastsatt, skal uttrykkene definert i artikkel 1 i Dublin-konvensjonen ha samme betydning i denne forordning.

Artikkel 3

Sentralenheten

1. Det skal opprettes en sentralenhet i Kommisjonen som på medlemsstatenes vegne skal være ansvarlig for driften av den sentrale databasen omhandlet i artikkel 1 nr. 2 bokstav b). Sentralenheten skal utstyres med et datasystem for gjenkjenning av fingeravtrykk.
2. Behandling i sentralenheten av opplysninger om asylsøkere, personer som omfattes av artikkel 8 og personer som omfattes av artikkel 11, skal skje på vegne av opprinnelsesmedlemsstaten på de vilkår som er fastsatt i denne forordning.
3. Sentralenheten skal hvert kvartal utarbeide statistikker om sitt arbeid som viser:
  - a) antall sett av opplysninger som er overført om asylsøkere og personer

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- omhandlet i artikkel 8 nr. 1 og artikkel 11 nr. 1,
- b) antall treff angående asylsøkere som har framlagt en asylsøknad i en annen medlemsstat,
  - c) antall treff angående personer omhandlet i artikkel 8 nr. 1 som senere har framlagt en asylsøknad,
  - d) antall treff angående personer omhandlet i artikkel 11 nr. 1 som tidligere hadde framlagt en asylsøknad i en annen medlemsstat,
  - e) antall fingeravtrykksopplysninger som sentralheten har måttet be om på nytt fra en opprinnelsesmedlemsstat, fordi fingeravtrykksopplysningene som først ble overført, ikke egnet seg for sammenlikning ved hjelp av elektronisk gjenkjenning av fingeravtrykk.

Ved utgangen av hvert år skal det settes opp statistiske opplysninger i form av en sammenstilling av kvartalsvise statistikker utarbeidet siden Eurodac startet sin virksomhet, herunder en angivelse av antall personer som det er registrert treff på etter bokstav b), c) og d).

Statistikkene skal omfatte en inndeling av opplysninger for hver medlemsstat.

4. Sentralenheten kan i henhold til framgangsmåten fastsatt i artikkel 23 nr. 2 pålegges å utføre visse statistiske oppgaver på grunnlag av opplysningene som enheten behandler.

Kapittel II

Asylsøkere

Artikkel 4

Innhenting, overføring og sammenlikning av fingeravtrykk

1. Hver medlemsstat skal omgående ta fingeravtrykk av samtlige fingre for alle asylsøkere som har fylt 14 år, og skal omgående overføre opplysningene nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav a) til f) til sentralenheten. Framgangsmåten for innhenting av fingeravtrykk skal fastsettes i samsvar med nasjonal praksis i vedkommende medlemsstat og i samsvar med de garantier som er nedfelt i Den europeiske menneskerettighetskonvensjon og De forente nasjoners konvensjon om barnets rettigheter.
2. Opplysningene nevnt i artikkel 5 nr. 1 skal umiddelbart registreres i den sentrale databasen av sentralenheten, eller direkte av opprinnelsesmedlemsstaten dersom de tekniske forutsetningene for dette er til stede.
3. Fingeravtrykkopplysningene omhandlet i artikkel 5 nr. 1 bokstav b) som er overført av en medlemsstat, skal sammenliknes av sentralenheten med fingeravtrykkopplysninger overført fra andre medlemsstater og som allerede er lagret i den sentrale databasen.
4. Sentralenheten skal etter anmodning fra en medlemsstat sikre at sammenlikningen nevnt i nr. 3 omfatter fingeravtrykkopplysninger som denne medlemsstaten tidligere har overført, i tillegg til opplysninger fra andre medlemsstater.
5. Sentralenheten skal omgående overføre treff eller det negative resultatet fra sammenlikningen til opprinnelsesmedlemsstaten. Når det foreligger et

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

treff, skal den overføre alle sett av opplysninger som tilsvarer treffet, opplysningene nevnt i artikkel 5 nr. 1, men når det gjelder opplysninger nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav b), bare i den utstrekning de var utgangspunktet for treffet.

Direkte overføring til opprinnelsesmedlemsstaten av resultatene av sammenlikningen skal tillates, dersom de tekniske forutsetningene for dette er til stede.

6. Resultatene av sammenlikningen skal umiddelbart kontrolleres av opprinnelsesmedlemsstaten. Endelig identifikasjon skal foretas av opprinnelsesmedlemsstaten i samarbeid med de berørte medlemsstater, i samsvar med artikkel 15 i Dublin-konvensjonen.

Informasjon fra sentralenheten om andre opplysninger som anses å være upålitelige, skal slettes eller tilintetgjøres så snart det er fastslått at de er upålitelige.

7. Gjennomføringsbestemmelsene om fastsettelse av framgangsmåten som er nødvendig for anvendelse av nr. 1 til 6, skal vedtas i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 22 nr. 1.

Artikkel 5

Registrering av opplysninger

1. Bare følgende opplysninger skal registreres i den sentrale databasen:
  - a) opprinnelsesmedlemsstat, sted og dato for framleggelse av asylsøknaden,
  - b) fingeravtrykk,
  - c) kjønn,
  - d) referansenummer brukt av opprinnelsesmedlemsstaten,
  - e) den dato fingeravtrykkene ble tatt,
  - f) dato for overføring av opplysningene til sentralenheten,
  - g) dato for registrering av opplysningene i den sentrale databasen,
  - h) nærmere opplysninger om mottakeren/mottakerne av de overførte opplysninger og overføringsdato(er).
2. Når opplysningene er registrert i den sentrale databasen, skal sentralenheten tilintetgjøre overføringsmediene, med mindre opprinnelsesmedlemsstaten har bedt om å få dem tilbake.

Artikkel 6

Lagring av opplysninger

Hvert sett av opplysninger nevnt i artikkel 5 nr. 1 skal lagres i den sentrale databasen i ti år fra den dato fingeravtrykkene ble tatt.

Etter utløpet av denne perioden skal sentralenheten automatisk slette opplysningene fra den sentrale databasen.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 7

Sletting av opplysninger før tiden

Opplysninger om en person som har oppnådd statsborgerskap i en medlemsstat før utløpet av perioden nevnt i artikkel 6, skal slettes fra den sentrale databasen i samsvar med artikkel 15 nr. 3, så snart opprinnelsesmedlemsstaten blir oppmerksom på at denne personen har oppnådd slikt statsborgerskap,

Kapittel III

Utlendinger som anholdes i forbindelse med ulovlig passering av en ytre grense

Artikkel 8

Innhenting og overføring av fingeravtrykkopplysninger

1. Hver medlemsstat skal i samsvar med de garantier som er nedfelt i Den europeiske menneskerettighetskonvensjon og i De forente nasjoners konvensjon om barnets rettigheter, omgående ta fingeravtrykk av samtlige fingre av alle utlendinger som har fylt 14 år, som blir anholdt av de kompetente kontrollmyndigheter i forbindelse med ulovlig passering av denne medlemsstatens grense på land, til sjøs eller i luften etter å ha kommet fra et tredjeland, og som ikke blir bortvist.
2. Den berørte medlemsstaten skal omgående overføre til sentralenheten følgende opplysninger om enhver utlending som omfattes av nr. 1, og som ikke blir bortvist:
  - a) opprinnelsesmedlemsstat, sted og dato for anholdelsen,
  - b) fingeravtrykk,
  - c) kjønn,
  - d) referansenummer brukt av opprinnelsesmedlemsstaten,
  - e) den dato fingeravtrykkene ble tatt,
  - f) dato for overføring av opplysningene til sentralenheten.

Artikkel 9

Registrering av opplysninger

1. Opplysningene nevnt i artikkel 5 nr. 1 bokstav g) og artikkel 8 nr. 2 skal registreres i den sentrale databasen.
Med forbehold for artikkel 3 nr. 3 skal opplysninger som overføres til sentralenheten i henhold til artikkel 8 nr. 2, registreres utelukkende for det formål å sammenlikne dem med opplysninger om asylsøkere som senere blir overført til sentralenheten.
Sentralenheten skal ikke sammenlikne opplysninger som den får overført i henhold til artikkel 8 nr. 2 med opplysninger som tidligere er registrert i den sentrale databasen, eller med opplysninger som senere overføres til sentralenheten i henhold til artikkel 8 nr. 2.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

2. Framgangsmåtene fastsatt i artikkel 4 nr. 1, annet punktum, artikkel 4 nr. 2 og artikkel 5 nr. 2 samt bestemmelsene fastsatt etter artikkel 4 nr. 7 skal gjelde. Når det gjelder sammenlikning av opplysninger om asylsøkere som senere overføres til sentralenheten, med opplysninger nevnt i nr. 1, skal framgangsmåten fastsatt i artikkel 4 nr. 3, 5 og 6 gjelde.

Artikkel 10

Lagring av opplysninger

1. Hvert sett av opplysninger om en utlending omhandlet i artikkel 8 nr. 1 skal lagres i den sentrale databasen i to år fra den dato utlendingens fingeravtrykk ble tatt. Etter utløpet av denne perioden skal sentralenheten automatisk slette opplysningene fra den sentrale databasen.
2. Opplysninger om en utlending omhandlet i artikkel 8 nr. 1 skal, i samsvar med artikkel 15 nr. 3, umiddelbart slettes fra den sentrale databasen dersom opprinnelsesmedlemsstaten blir oppmerksom på en av følgende omstendigheter før utløpet av toårsperioden nevnt i nr. 1:
  - a) utlendingen har fått oppholdstillatelse,
  - b) utlendingen har forlatt medlemsstatenes territorium,
  - c) utlendingen har oppnådd statsborgerskap i en medlemsstat.

Kapittel IV

Utlendinger som oppholder seg ulovlig i en medlemsstat

Artikkel 11

Sammenlikning av fingeravtrykkopplysninger

1. Enhver medlemsstat kan, for å kontrollere om en utlending som oppholder seg ulovlig på dens territorium, tidligere har framlagt asylsøknad i en annen medlemsstat, overføre til sentralenheten fingeravtrykkopplysninger som gjelder fingeravtrykk den eventuelt har tatt av en slik utlending som har fylt 14 år, sammen med referansenummeret medlemsstaten har brukt.

Generelt sett er det grunn til å kontrollere om en utlending tidligere har framlagt asylsøknad i en annen medlemsstat når:

  - a) utlendingen erklærer at han/hun har framlagt en asylsøknad, men uten å opplyse i hvilken medlemsstat han/hun har framlagt søknaden,
  - b) utlendingen ikke ber om asyl, men motsetter seg å bli sendt tilbake til sitt hjemland med den begrunnelse at det ville sette ham/henne i fare, eller
  - c) utlendingen på annen måte forsøker å forhindre bortvisning ved å nekte å medvirke til å fastslå sin identitet, særlig ved ikke å framvise identitetspapirer eller ved å framvise falske identitetspapirer.
2. Dersom medlemsstater tar del i framgangsmåten omhandlet i nr. 1, skal de overføre til sentralenheten fingeravtrykkopplysninger for samtlige fingre eller minimum av pekefingerne, og dersom disse mangler, fingerav-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- trykk av alle de andre fingrene, for utlendinger omhandlet i nr. 1.
3. Fingeravtrykkopplysninger for en utlending omhandlet i nr. 1 skal sendes til sentralenheten utelukkende for det formål å sammenlikne dem med fingeravtrykkopplysninger for asylsøkere overført av andre medlemsstater, og som allerede er registrert i den sentrale databasen. Fingeravtrykkopplysninger for en slik utlending skal ikke lagres i den sentrale databasen, de skal heller ikke sammenliknes med opplysninger som er overført til sentralenheten i henhold til artikkel 8 nr. 2.
  4. Når det gjelder sammenlikning av fingeravtrykkopplysninger overført etter denne artikkel med fingeravtrykkopplysninger for asylsøkere som er overført av andre medlemsstater og som allerede er lagret i sentralenheten, skal framgangsmåten fastsatt i artikkel 4 nr. 3, 5 og 6 samt bestemmelsene fastsatt etter artikkel 4 nr. 7 gjelde.
  5. Så snart resultatene fra sammenlikningen er overført til opprinnelsesmedlemsstaten, skal sentralenheten umiddelbart:
    - a) slette fingeravtrykkopplysningene og andre opplysninger den har fått overført i henhold til nr. 1, og
    - b) tilintetgjøre media som er benyttet av opprinnelsesmedlemsstaten ved overføringen av opplysninger til sentralenheten, med mindre opprinnelsesmedlemsstaten har bedt om at de returneres.

Kapittel V

Anerkjente flyktninger

Artikkel 12

Sperring av opplysninger

1. Opplysninger om en asylsøker som er registrert i henhold til artikkel 4 nr. 2, skal sperres i den sentrale databasen dersom denne personen er blitt anerkjent og har fått innreisetillatelse som flyktning i en medlemsstat. Slik sperring skal foretas av sentralenheten etter instruks fra opprinnelsesmedlemsstaten. Så lenge en beslutning i henhold til nr. 2 ikke er blitt vedtatt, skal treff angående en person som er blitt anerkjent og har fått innreisetillatelse som flyktning i en medlemsstat, ikke overføres. Sentralenheten skal sende et negativt resultat tilbake til den anmodende medlemsstat.
2. Fem år etter at Eurodac har innledet sin virksomhet skal det, på grunnlag av pålitelige statistikker utarbeidet av sentralenheten om personer som har framlagt asylsøknad i en medlemsstat etter å ha blitt anerkjent og fått innreisetillatelse som flyktning i en annen medlemsstat, treffes en beslutning, i samsvar med de relevante bestemmelser i traktaten, om hvorvidt opplysninger om personer som er blitt anerkjent og har fått innreisetillatelse som flyktning i en medlemsstat, enten skal:
  - a) lagres i samsvar med artikkel 6 med henblikk på sammenlikning i henhold til artikkel 4 nr. 3, eller
  - b) slettes før tiden så snart en person er blitt anerkjent og har fått innreisetillatelse som flyktning.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

3. I tilfellet nevnt i nr. 2 bokstav a) skal sperringen av opplysninger i henhold til nr. 1 oppheves, og framgangsmåten i nr. 1 skal ikke lenger gjelde.
4. I tilfellet nevnt i nr. 2 bokstav b) skal:
  - a) opplysninger som er blitt sperret i samsvar med nr. 1 umiddelbart slettes av sentralenheten, og
  - b) opplysninger om personer som senere er blitt anerkjent og har fått innreisetillatelse som flyktning, slettes i samsvar med artikkel 15 nr. 3, så snart opprinnelsesmedlemsstaten blir oppmerksom på at denne personen er blitt anerkjent og har fått innreisetillatelse som flyktning i en medlemsstat.
5. Gjennomføringsbestemmelsene med hensyn til framgangsmåten ved sperring av opplysninger omhandlet i nr. 1 og utarbeidelse av statistikker omhandlet i nr. 2 skal vedtas i samsvar med framgangsmåten fastsatt i artikkel 22 nr. 1.

Kapittel VI

Opplysningenes anvendelse, datasikring, sikkerhet og erstatningsansvar

Artikkel 13

Ansvar i forbindelse med anvendelse av opplysninger

1. Opprinnelsesmedlemsstaten skal ha ansvaret for å sikre at:
  - a) fingeravtrykk tas på lovlig måte,
  - b) fingeravtrykkopplysninger og de andre opplysningene nevnt i artikkel 5 nr. 1, artikkel 8 nr. 2 og artikkel 11 nr. 2 overføres til sentralenheten på lovlig måte,
  - c) opplysningene er korrekte og oppdaterte når de overføres til sentralenheten,
  - d) opplysningene i den sentrale databasen blir registrert, lagret, korrigert og slettet på lovlig måte, med forbehold for det ansvar som påhviler Kommisjonen,
  - e) resultatene av sammenlikning av fingeravtrykkopplysningene som overføres av sentralenheten, blir anvendt på lovlig måte.
2. Opprinnelsesmedlemsstaten skal i henhold til artikkel 14 være ansvarlig for sikkerheten i forbindelse med opplysningene omhandlet i nr. 1 før og under overføring til sentralenheten, samt for sikkerheten til opplysningene den mottar fra sentralenheten.
3. Opprinnelsesmedlemsstaten skal være ansvarlig for den endelige identifiseringen av opplysningene i henhold til artikkel 4 nr. 6.
4. Kommisjonen skal sikre at sentralenheten blir drevet i samsvar med denne forordningens bestemmelser og gjennomføringsbestemmelser. Kommisjonen skal særlig:
  - a) treffe tiltak for å sikre at personer som arbeider ved sentralenheten bare anvender opplysninger registrert i den sentrale databasen i samsvar med Eurodacs formål, slik det er fastsatt i artikkel 1 nr. 1,
  - b) sikre at personer som arbeider ved sentralenheten etterkommer alle anmodninger som medlemsstatene fremsetter i henhold til denne for-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- ordning i forbindelse med registrering, sammenlikning, korrigerings og sletting av de opplysningene de er ansvarlige for,
- c) treffe de nødvendige tiltak for å ivareta sentralenhetens sikkerhet i samsvar med artikkel 14,
  - d) sikre at bare personer som er autorisert til å arbeide ved sentralenheten, har tilgang til opplysninger registrert i den sentrale databasen, uten at dette for øvrig berører artikkel 20 og den myndighet som tillegges det uavhengige kontrollorganet som vil bli opprettet etter artikkel 286 nr. 2 i traktaten.

Kommisjonen skal underrette Europaparlamentet og Rådet om tiltak den treffer i henhold til bokstav a) ovenfor.

Artikkel 14

Sikkerhet

1. Opprinnelsesmedlemsstaten skal treffe de nødvendige tiltak for å:
  - a) forhindre at ikke-autoriserte personer får adgang til nasjonale anlegg der medlemsstaten utfører operasjoner i samsvar med Eurodacs formål (kontroll ved inngangen til anleggene),
  - b) forhindre at opplysninger og datamedia leses, kopieres, endres eller slettes av ikke-autoriserte personer (kontroll av datamedia),
  - c) sikre at det i ettertid er mulig å kontrollere og fastslå hvilke opplysninger som er registrert i Eurodac, når og av hvem (kontroll av dataregistrering),
  - d) forhindre ikke autorisert registrering av opplysninger i Eurodac og enhver ikke autorisert endring eller sletting av opplysninger registrert i Eurodac (datakontroll),
  - e) sikre at autoriserte personer ved bruk av Eurodac bare har tilgang til opplysninger som hører under deres ansvarsområde (tilgangskontroll),
  - f) sikre at det er mulig å kontrollere og fastslå hvilke myndigheter opplysninger registrert i Eurodac kan overføres til med dataoverføringstiltak (overføringskontroll),
  - g) forhindre ulovlig lesing, kopiering, endring eller sletting av opplysninger både under direkte overføring av opplysninger til eller fra den sentrale databasen, og under transport av datamedia til eller fra sentralenheten (transportkontroll).
2. Når det gjelder driften av sentralenheten, skal Kommisjonen være ansvarlig for gjennomføringen av tiltakene omhandlet i nr. 1.

Artikkel 15

Tilgang til og korrigerings eller sletting av opplysninger registrert i Eurodac

1. Opprinnelsesmedlemsstaten skal ha tilgang til opplysninger som den har overført og som er registrert i den sentrale databasen i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Ingen medlemsstat kan foreta søk i opplysninger overført av en annen medlemsstat, eller motta slike opplysninger, med unntak av opplysninger framkommet som resultat av sammenlikningen omhandlet i artikkel 4 nr. 5.

2. Hver medlemsstat skal utpeke de myndigheter som i henhold til nr. 1. skal ha tilgang til opplysninger registrert i den sentrale databasen. Hver medlemsstat skal sende en liste over disse myndighetene til Kommisjonen.
3. Bare opprinnelsesmedlemsstaten skal ha rett til å endre de opplysninger den har overført til sentralenheten, ved å korrigere, supplere eller slette slike opplysninger, med forbehold for sletting utført i henhold til artikkel 6, artikkel 10 nr. 1 eller artikkel 12 nr. 4 bokstav a).
Når opprinnelsesmedlemsstaten registrerer opplysninger direkte i den sentrale databasen, kan den endre eller slette opplysningene direkte.
Når opprinnelsesmedlemsstaten ikke registrerer opplysningene direkte i den sentrale databasen, skal sentralenheten endre eller slette opplysningene på anmodning av denne medlemsstaten.
4. Dersom en medlemsstat eller sentralenheten har grunn til å anta at opplysninger registrert i den sentrale databasen inneholder faktiske feil, skal den så snart som mulig meddele dette til opprinnelsesmedlemsstaten.
Dersom en medlemsstat har grunn til å anta at opplysninger er blitt registrert i den sentrale databasen i strid med denne forordning, skal den likeledes så snart som mulig meddele dette til opprinnelsesmedlemsstaten. Sistnevnte skal kontrollere de aktuelle opplysningene, og om nødvendig omgående endre eller slette dem.
5. Sentralenheten skal ikke overføre eller stille til rådighet for myndighetene i tredjeland opplysninger som er registrert i den sentrale databasen, med mindre den har fått særskilt tillatelse til det innenfor rammen av en fellesskapsavtale om kriterier og mekanismer for fastsettelse av hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad.

Artikkel 16

Sentralenhetens registre

1. Sentralenheten skal føre registre over alle operasjoner i behandlingen av opplysninger i sentralenheten. Disse registrene skal kunne vise formålet for tilgangen, dato og tidspunkt, de overførte opplysninger, opplysninger brukt i søket, samt navnet på både enheten som har lagt inn eller hentet ut opplysningene og de ansvarlige personene.
2. Slike registre kan bare brukes til kontroll av lovligheten av behandling av opplysninger i forbindelse med datasikring, og til å beskytte datasikkerheten i henhold til artikkel 14. Registrene må beskyttes med de nødvendige tiltak mot ikke-autorisert tilgang, og slettes etter en periode på ett år, hvis de ikke er nødvendige for kontrollprosedyrer som allerede er innledet.

Artikkel 17

Erstatningsansvar

1. Enhver person eller medlemsstat som har lidd skade som følge av en ulov-

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

lig behandling eller enhver annen handling som er i strid med bestemmelsene i denne forordning, skal ha rett til erstatning fra medlemsstaten som er ansvarlig for skaden. Denne staten skal helt eller delvis fritas for sitt ansvar, dersom den kan bevise at den ikke er ansvarlig for hendelsen som forårsaket skaden.

2. Dersom en medlemsstat unnlater å overholde sine forpliktelser etter denne forordning, og dette forårsaker skade på den sentrale databasen, skal denne medlemsstaten holdes ansvarlig for skaden, med mindre og i den utstrekning Kommisjonen ikke har tatt rimelige skritt for å forhindre skaden eller for å begrense dens omfang.
3. Krav om erstatning mot en medlemsstat for skade omhandlet i nr. 1 og 2, skal behandles etter bestemmelsene i den innklagede medlemsstatens nasjonale rett.

Artikkel 18

Den registrertes rettigheter

1. En person som omfattes av denne forordning skal informeres av opprinnelsesmedlemsstaten om:
  - a) navnet til kontrolløren eller eventuelt dennes representant,
  - b) formålet med behandlingen av opplysningene innen Eurodac,
  - c) hvem som mottar opplysningene,
  - d) for en person som omfattes av artikkel 4 eller artikkel 8, plikten til å avgi fingeravtrykk,
  - e) hvorvidt det gis rett til innsyn i og rett til å korrigere opplysninger som gjelder ham/henne.

For en person som omfattes av artikkel 4 eller artikkel 8, skal informasjonen nevnt under første bokstav gis når hans/hennes fingeravtrykk blir tatt.

For en person som omfattes av artikkel 11, skal informasjonen nevnt under første bokstav gis senest på det tidspunkt opplysningene om personen overføres til sentralenheten. Denne plikten skal ikke gjelde når det viser seg umulig å skaffe denne informasjonen eller når det ville innebære uforholdsmessig store anstrengelser.

2. Enhver som er registrert kan i hver medlemsstat utøve rettighetene fastsatt i artikkel 12 i direktiv 95/46/EF, i samsvar med denne medlemsstatens lover, forskrifter og framgangsmåter.

Uten at dette skal påvirke forpliktelsen til å gi andre opplysninger i samsvar med artikkel 12 bokstav a) i direktiv 95/46/EF, skal den registrerte ha rett til å motta meddelelse om hvilke opplysninger om ham/henne som er registrert i den sentrale databasen, og om hvilken medlemsstat som har overført dem til sentralenheten. Slik tilgang til opplysninger kan kun gis av en medlemsstat.
3. Enhver person kan i hver medlemsstat be om at opplysninger som inneholder faktiske feil blir korrigert, eller at data som er ulovlig registrert blir slettet. Korrigerings og sletting skal utføres uten opphold av medlemsstaten som har overført opplysningene, i samsvar med medlemsstatens lover, forskrifter og framgangsmåter.
4. Dersom retten til korrigerings og sletting utøves i en annen medlemsstat enn den eller de som har overført opplysningene, skal myndighetene i

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

- denne medlemsstaten kontakte myndighetene i vedkommende medlemsstat(er), slik at sistnevnte kan kontrollere at opplysningene er korrekte og at de er blitt overført og registrert i den sentrale databasen på lovlig måte.
5. Dersom det viser seg at opplysninger registrert i den sentrale databasen inneholder faktiske feil eller er blitt registrert ulovlig, skal medlemsstaten som har overført opplysningene korrigere eller slette dem i samsvar med artikkel 15 nr. 3. Denne medlemsstaten skal uten unødig opphold gi skriftlig bekreftelse til den registrerte om at medlemsstaten har iverksatt korrigering eller sletting av opplysninger om ham/henne.
  6. Dersom medlemsstaten som har overført opplysningene ikke er enig i at opplysningene som er registrert i den sentrale databasen inneholder faktiske feil eller er blitt registrert på ulovlig måte, skal den uten unødig opphold gi skriftlig forklaring til den registrerte om hvorfor den ikke er villig til å korrigere eller slette opplysningene.
Denne medlemsstaten skal også orientere den registrerte om hvilke skritt han/hun kan ta dersom han/hun ikke godtar forklaringen som er gitt. Orienteringen skal inneholde informasjon om hvordan man kan anlegge søksmål, eventuelt inngi klage til de kompetente myndigheter eller domstoler i medlemsstaten, samt hvilken økonomisk eller annen bistand som kan ytes i samsvar med denne medlemsstatens lover, forskrifter og framgangsmåter.
  7. Enhver anmodning etter nr. 2 og 3 skal inneholde alle nødvendige opplysninger for å kunne identifisere den registrerte, herunder fingeravtrykk. Slike opplysninger skal utelukkende brukes i forbindelse med utøvelse av rettighetene nevnt i nr. 2 og 3, og skal tilintetgjøres umiddelbart etterpå.
  8. De kompetente myndigheter i medlemsstatene skal samarbeide aktivt for umiddelbart å håndheve rettighetene fastsatt i nr. 3, 4 og 5.
  9. Den nasjonale tilsynsmyndighet i hver medlemsstat skal i samsvar med artikkel 28 nr. 4 i direktiv 95/46/EF bistå den registrerte med å utøve sine rettigheter.
  10. Den nasjonale tilsynsmyndighet i medlemsstaten som har overført opplysningene og den nasjonale tilsynsmyndighet i medlemsstaten der den registrerte oppholder seg, skal bistå eller gi ham/henne råd ved utøvelsen av hans/hennes rett til å korrigere eller slette opplysninger. Begge nasjonale tilsynsmyndigheter skal samarbeide om dette. Anmodninger om slik bistand kan rettes til den nasjonale tilsynsmyndighet i medlemsstaten der den registrerte oppholder seg, som skal sende anmodningen til myndigheten i medlemsstaten som overførte opplysningene. Den registrerte kan også søke om bistand og rådgivning fra den felles tilsynsmyndighet opprettet ved artikkel 20.
  11. Enhver person kan i enhver medlemsstat anlegge søksmål, eventuelt inngi klage, i samsvar med medlemsstatens lover, forskrifter og framgangsmåter, til statens kompetente myndigheter eller domstoler dersom han/hun nektes rett til tilgang i henhold til nr. 2.
  12. Enhver person kan i samsvar med lover, forskrifter og framgangsmåter i medlemsstaten som overførte opplysningene, anlegge søksmål, eventuelt inngi klage til de kompetente myndigheter eller domstoler i denne staten, vedrørende opplysninger om ham/henne som er registrert i den sentrale databasen, med henblikk på å utøve sine rettigheter etter nr. 3. De nasjonale tilsynsmyndigheters plikt til å bistå og på anmodning gi råd til den registrerte i samsvar med nr. 10, skal gjelde under hele denne prosessen.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 19

Den nasjonale tilsynsmyndighet

1. Hver medlemsstat skal påse at den eller de nasjonale tilsynsmyndigheter utpekt i henhold til artikkel 28 nr. 1 i direktiv 95/46/EF, i full uavhengighet og i samsvar med sin respektive nasjonale rett kontrollerer at den berørte medlemsstat behandler personopplysninger, herunder overføring av opplysninger til sentralenheten, på en lovlig måte i samsvar med bestemmelsene i denne forordning.
2. Hver medlemsstat skal sikre at medlemsstatens nasjonale tilsynsmyndighet har tilgang til rådgivning fra personer med tilstrekkelig kunnskap om fingeravtrykkopplysninger.

Artikkel 20

Felles tilsynsmyndighet

1. En uavhengig felles tilsynsmyndighet skal opprettes, som består av høyst to representanter fra tilsynsmyndighetene i hver medlemsstat. Hver delegasjon skal ha én stemme.
2. Den felles tilsynsmyndigheten skal ha som oppgave å kontrollere sentralenhetens virksomhet, for å sikre at de registrertes rettigheter ikke krenkes gjennom behandling eller bruk av opplysninger som sentralenheten er i besittelse av. Den skal videre kontrollere at sentralenheten overfører personopplysninger til medlemsstatene på lovlig måte.
3. Den felles tilsynsmyndigheten skal være ansvarlig for å undersøke problemer med gjennomføring i forbindelse med driften av Eurodac, for å undersøke vanskeligheter som måtte oppstå ved nasjonale tilsynsmyndigheters kontroll, og for å utarbeide anbefalinger for felles løsninger på foreliggende problemer.
4. De nasjonale tilsynsmyndigheter skal om nødvendig aktivt bistå den felles tilsynsmyndigheten når den utfører sine oppgaver.
5. Den felles tilsynsmyndigheten skal ha tilgang til rådgivning fra personer med tilstrekkelig kunnskap om fingeravtrykkopplysninger.
6. Kommisjonen skal bistå den felles tilsynsmyndigheten når den utfører sine oppgaver. Den skal særlig gi den felles tilsynsmyndigheten alle opplysninger den ber om, og til enhver tid gi den tilgang til alle dokumenter og sakspapirer, samt tilgang til opplysninger lagret i systemet og tilgang til Kommisjonens lokaler.
7. Den felles tilsynsmyndigheten skal enstemmig vedta sin forretningsorden. Den skal bistås av et sekretariat, og sekretariatets oppgaver skal defineres i forretningsordenen.
8. Rapportene til den felles tilsynsmyndigheten skal offentliggjøres og overføres til de myndigheter som de nasjonale tilsynsmyndigheter avlegger rapport til, samt til Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen til orientering. Den felles tilsynsmyndigheten kan videre når som helst forelegge Europaparlamentet, Rådet og Kommisjonen kommentarer og forslag til forbedringer av sin egen virksomhet.
9. Medlemmene av den felles tilsynsmyndigheten skal ikke motta instruksjoner

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

fra noen regjering eller noe organ når de utfører sine oppgaver.

10. Den felles tilsynsmyndigheten skal rådspørres om den delen av driftsbudsjettet til Eurodacs sentrale enhet som angår den. Myndighetens uttalelse skal vedlegges det aktuelle budsjettforslaget.
11. Den felles tilsynsmyndigheten skal oppløses ved opprettelsen av det uavhengige kontrollorganet nevnt i artikkel 286 nr. 2 i traktaten. Det uavhengige kontrollorganet skal erstatte den felles tilsynsmyndigheten, og skal utøve all myndighet den tillegges i henhold til rettsakten som oppretter organet.

Kapittel VII

Sluttbestemmelser

Artikkel 21

Kostnader

1. Kostnadene i forbindelse med opprettelsen og driften av sentralenheten skal dekkes over Den europeiske unions alminnelige budsjett.
2. Kostnadene til de nasjonale enhetene og kostnadene for deres tilknytning til den sentrale databasen skal dekkes av den enkelte medlemsstat.
3. Kostnadene for overføring av opplysninger fra opprinnelsesmedlemsstaten og for resultatene av sammenlikningen til denne staten, skal dekkes av vedkommende stat.

Artikkel 22

Gjennomføringsbestemmelser

1. Rådet skal vedta med det flertall som er fastsatt i artikkel 205 nr. 2 i traktaten, de nødvendige gjennomføringsbestemmelser for
  - fastsettelsen av framgangsmåten omhandlet i artikkel 4 nr. 7,
  - fastsettelsen av framgangsmåten ved sperring av opplysninger omhandlet i artikkel 12 nr. 1,
  - utarbeidelsen av statistikkene omhandlet i artikkel 12 nr. 2.

I tilfeller der disse gjennomføringsbestemmelsene har innvirkning på driftskostnadene som skal dekkes av medlemsstatene, skal Rådet opptre ved enstemmighet.

2. Tiltakene omhandlet i artikkel 3 nr. 4 skal vedtas i samsvar med framgangsmåten omhandlet i artikkel 23 nr. 2.

Artikkel 23

Komité

1. Kommisjonen skal bistås av en komité.
2. I tilfeller der det henvises til dette nr, skal artikkel 5 og 7 i beslutning

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

1999/468/EF gjelde.

Tidsrommet fastsatt i artikkel 5 nr. 6 i beslutning 1999/468/EF skal settes til tre måneder.

3. Komiteen skal vedta sin egen forretningsorden.

Artikkel 24

Årsberetning: Kontroll og evaluering

1. Kommisjonen skal forelegge Europaparlamentet og Rådet en årsberetning om sentralenhetens virksomhet. Årsberetningen skal inneholde opplysninger om forvaltningen av Eurodac og dets resultater i forhold til fastlagte kvantitative indikatorer for målene nevnt i nr. 2.
2. Kommisjonen skal sikre at det opprettes systemer for overvåking av hvordan sentralenheten fungerer i forhold til fastsatte mål for resultater, kostnadseffektivitet og kvalitet på tjenester.
3. Kommisjonen skal regelmessig evaluere sentralenhetens virksomhet for å fastslå om den har nådd sine mål på en kostnadseffektiv måte og med henblikk på utarbeidelse av retningslinjer for effektivisering av den framtidige virksomhet.
4. Ett år etter at Eurodac har innledet sin virksomhet skal Kommisjonen framlegge en evalueringsrapport om sentralenheten, med særlig vekt på omfanget av etterspørselen sammenliknet med det som var forventet, og på operasjonelle og forvaltningsmessige spørsmål på bakgrunn av erfaringene, med henblikk på å finne fram til mulige forbedringer av virksomheten på kort sikt.
5. Tre år etter at Eurodac har innledet sin virksomhet, og deretter hvert sjette år, skal Kommisjonen framlegge en samlet vurdering av Eurodac, hvor den gjennomgår de oppnådde resultatene sett i forhold til målene, og vurderer de underliggende prinsippenes fortsatte gyldighet og eventuelle konsekvenser for framtidig virksomhet.

Artikkel 25

Sanksjoner

Medlemsstatene skal sikre at anvendelse av opplysninger registrert i den sentrale databasen i strid med Eurodacs formål fastsatt i artikkel 1 nr. 1 straffes med egnede sanksjoner.

Artikkel 26

Territorialt anvendelsesområde

Bestemmelsene i denne forordning skal ikke få anvendelse på territorier der Dublin-konvensjonen ikke gjelder.

Om samtykke til inngåelse av en avtale mellom Kongeriket Norge og Republikken Island og Det europeiske fellesskap om kriterier og mekanismer for å avgjøre hvilken stat som er ansvarlig for behandlingen av en asylsøknad som fremlegges i Norge, Island eller en medlemsstat

Artikkel 27

Ikrafttredelse og anvendelse

1. Denne forordning skal tre i kraft på dagen den kunngjøres i De Europeiske Fellesskaps Tidende.
2. Denne forordning skal anvendes, og Eurodac skal innlede sin virksomhet, fra den dag som er angitt i en meddelelse Kommisjonen kunngjør i De Europeiske Fellesskaps Tidende, når følgende vilkår er oppfylt:
  - a) hver medlemsstat har underrettet Kommisjonen om at den har truffet de nødvendige tekniske tiltak for å overføre opplysninger til sentralenheten, i samsvar med gjennomføringsbestemmelsene vedtatt etter artikkel 4 nr. 7, og for å etterkomme gjennomføringsbestemmelsene vedtatt etter artikkel 12 nr. 5, og
  - b) Kommisjonen har truffet de nødvendige tekniske tiltak for at sentralenheten kan innlede sin virksomhet i samsvar med gjennomføringsbestemmelsene vedtatt etter artikkel 4 nr. 7 og artikkel 12 nr. 5.

Denne forordning er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater i samsvar med traktaten om opprettelse av Det europeiske fellesskap.

Utferdiget i Brussel, ...

For Rådet

Formann
